

Priopćenje za medije Franjevačkog instituta za kulturu mira i Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja

Plinska termoelektrana na jezeru Peruća u potpunosti je neprihvatljiva - Preispitajte postojeću legislativu koja otvara vrata ovakvim projektima na štetu općega dobra

Proslavljen spomen hrvatskih mučenika na Udbini

Crkva hrvatskih mučenika jest i želi biti: mjesto gdje se uči ljubiti i po cijenu žrtve, gdje se uči praštati, gdje se uči i na greškama, jer samo ljubav može pobijediti mržnju, mjesto gdje se uči voljeti brata čovjeka, svoju obitelj i domovinu onako kako nas je Krist učio, istaknuo biskup Rogić

Zavjetno hodočašće vjernika grada Zagreba u Mariju Bisticu

Danas je u Hrvatskoj toliko potrebna naša vjernička ljubav kojoj je stalo, koja uzima k srcu ono što je važno da ne živimo u nemiru i napetostima, istaknuo u propovijedi kardinal Bozanić, zapitavši: Za što smo se danas spremni založiti, ugraditi sebe?

Papa pohodio Kolumbiju

„Učinimo prvi korak“ bilo je geslo pastoralnog pohoda pape Franje kojim je želio ohrabriti dijalog i pomirenje u zemlji - Samo putem vjere i nade možemo nadvladati brojne nedaće koje susrećemo na putu te izgraditi zemlju koja je domovina i dom svim Kolumbijcima

Domovinske vijesti

"Franjevci samostana Majke Božje Lurdske u Zagrebu žrtve komunističkoga progona"

U Novskoj otvorena katolička osnovna škola

Rekolekcija svećenika Šibenske biskupije

Dubrovački trgovački lanac Pemo uvodi neradnu nedjelju

Svećenički dan Sisačke biskupije

Mons. Petar Rajič u posjetu Rijeci

Križevci: Proslavljena svetkovina sv. Marka Križevčanina

Susret svećenika i proslava blagdana sv. Marka Križevčanina, zaštitnika Varaždinske biskupije

Mala Gospa u svetištu Gospe Brze Pomoći

Misa uz 74. obljetnicu stradanja stanovnika Zrina

Đakonsko ređenje u požeškoj katedrali

Završeni dani Male Gospe u župi Dobranje - Bijeli Vir

Nuncij Pinto predao vjerodajnice predsjednici Grabar-Kitarović

Crkva u Hrvata

Predsjednik Vlade posjetio hercegovačke franjevce

Kćeri Božje ljubavi proslavile 25 godina djelovanja u Albaniji

Stota obljetnica župe Jablanica

Održan XX. redovnički dan u franjevačkom samostanu na Humcu

Inozemne vijesti

Posveta nove katedrale u Baru

Sveta Stolica odlučno protiv kazetnog streljiva

Papa uputio brzozjav sućuti povodom smrti kardinala Caffarre

Prilog dokumenti

Zajednička poruka pape Franje i ekumenskog patrijarha Bartolomeja prigodom proslave III. svjetskog dana molitve za skrb o stvorenom svijetu, 1. rujna 2017.

Gospodin nas uči primjerom poniznih

Domovinske vijesti

U Krku održano biskupijsko (županijsko) stručno vijeće vjeroučitelja osnovnih i srednjih škola

Krk, 1.9.2017. (IKA) - U dvorani Biskupskog ordinarijata u Krku, održano je 1. rujna Biskupijsko / županijsko stručno vijeće vjeroučitelja osnovnih i srednjih škola. Susretu su, uz vjeroučitelje, nazočili krčki biskup mons. dr. Ivica Petanjak, predstojnik Katehetskog ureda Krčke biskupije mr. Anton Peranić te mr. Luka Paljević koji je kao član Odbora za pripremu nadolazeće Godine duhovnih zvanja okupljenima održao prigodno izlaganje. Nakon molitvenog početka, vjeroučiteljima se najprije obratio biskup koji je istaknuo nenadomjestivu ulogu vjeroučitelja u vjerskom odgoju djece i mladih te, zatim, pojasnio kako je došlo do ideje da se sljedeća pastoralne godina posveti baš animaciji brige i zajedničkog nastojanja oko novih duhovnih zvanja na području naše biskupije. Vlč. Luka Paljević izložio je plan ove pastoralne Godine napomenuvši kako se svim planiranim aktivnostima tek daje impuls i započinje ono što treba nastaviti rasti i što treba poticati i onda kada ta godina kalendarski bude završila. Saznali smo tako kako će se samo otvaranje Godine duhovnih zvanja zbiti prilikom Godišnjeg zavjetnog hodočašća naše biskupije na Trsat, 8. listopada o.g., kada će se uoči svete mise održati i prigodni pretprogram. Već prije otvaranja Godine, u subotu 16. rujna, održat će se biskupijski susret ministranata u Oazi Kraljice mira u Krku, nakon čega će 17. rujna, u svetištu Majke Božje Goričke, uslijediti podjela akolitata i letkorata našim bogoslovima Saši Maloviću i Josipu Karabajiću. 30. studenog očekuje nas đakonsko ređenje Josipa Karabajića u Putu. Cijela će pastoralna godina biti prožeta naknama i inicijativama sa ovom svrhom: tako otočni susreti mladih, godišnja klanjanja po župama, slavljenja misa s nakanom za duhovna zvanja, vrijeme Došašća i Korizme, organizacija biskupijskog hodočašća kao i godišnje Hodočašće djece na grob biskupa Mahnića, bit će u znaku angažirane molitve i promocije duhovnih zvanja. Sve bi kulminiralo proljetnim biskupijskim susretom ministranata i svećeničkim ređenjem u krčkoj katedrali. Ono što je iznimno bitno jest zajednički angažman cijele biskupijske zajednice: biskupa i svećenika, obiteljskih zajednica, djece i mladih kao i onih starije životne dobi. Osim molitve i kateheza potaknuo se i susret vjernika sa svećenicima te posjet obitelji, djece i mladih redovničkim zajednicama. Nakon izlaganja, vjeroučitelji su, podijelivši se u grupe, promišljali o najboljem načinu integracije ove pastoralne inicijative u godišnji vjeronaučni plan i program. S. Blanka Plenča, iznijela je mišljenje grupe srednjoškolskih vjeroučitelja kako mlade treba potaknuti na stvaralačko izražavanje (u vidu intervjua, video uradaka i sl.), omogućiti im susret sa svećenicima odn. redovnicima i redovnicama koji bi im posvjedočili o svom duhovnom pozivu ali i, prema mogućnosti, organizirati zabavno edukativna druženja u župama na temu duhovnog poziva. Zaključke grupe osnovnoškolskih učitelja iznijela je vjeroučiteljica Martina Jurjević: smatraju kako bi se u sklopu vjeronauka jedan sat mogao posvetiti duhovnom zvanju te drugi sat posjetu određenoj redovničkoj zajednici i susretu s Bogu posvećenim osobama. Osnovnoškolski vjeroučitelji promišljali su i sljedeće Hodočašće djece na grob biskupa Mahnića te došli na ideju kako bi se animiralo vjeroučenike da za taj susret, zajedničkim kreativnim angažmanom, prirede slikovnicu na temu Mahnićeve života u svrhu boljeg upoznavanja sluge Božjega, izvijestio je portal Krčke biskupije.

"Franjevci samostana Majke Božje Lurdske u Zagrebu žrtve komunističkoga progona"

Zagreb, 3.9.2017. (IKA) - Samostanska i župna zajednica Majke Božje Lurdske u Zagrebu obilježila je 3. rujna 70. obljetnicu smrti franjevac, žrtvi komunističkoga progona. Spomenuli su se: fra Mateja Vodanovića, župnika i fra Serafina Rajića, kapelana, strijeljanih na Mirogoju, kao i fra Leonarda Bajića i ostale progone braće, žrtvi izmišljene komunističke optužbe. Misu zadušnicu, čuvajući spomen na svoju utamničenu i ubijenu braću, predvodio je provincijal fra Joško Kodžoman, uz gvardijana i župnika te još petoricu svećenika. U propovijedi se osvrnuo na Kristovu poruku upućenu učenicima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom" (Mt 16,24) te je povezao s progone i ubijeno braćom franjevcima koja su mučenički stradala, nasljeđujući Krista, u vjernosti Crkvi i svom narodu. "Večeras smo ovdje, nadahnuti Božjom čudesnošću, zahvalni za živote naše braće koja su svojim trpljenjem i postojanošću pokazali neustrašivost vjere i snagu evanđeoskoga služenja. Današnji dan prije sedamdeset godina bio je za naš franjevački samostan i za ovu vjerničku zajednicu dan velike kušnje. Ubojstvo dvojice braće, župnika i kapelana u našoj župi, te osuda još četvorice braće na ukupno četrdeset i osam godina zatvora s prisilnim radom, trebali su strahom ispuniti preostalu braću u samostanu, a u vjernicima stvoriti nepovjerenje prema Crkvi i braći franjevcima. No, ništa od toga nije se ostvarilo. Snagom kršćanske nade vjerujemo da ih je Bog i u najtežim kušnjama sačuvao u svome imenu i primio ih u zagrljaj svoje vječnosti", poručio je provincijal župljanima i vjernicima koji su do posljednjeg mjesta ispunili crkvu i svetište Majke Božje Lurdske. Predstavljena je i knjiga fra Stjepana Čove "Franjevci samostana Majke Božje Lurdske u Zagrebu žrtve komunističkoga progona". U brizi za čuvanje spomena na njih htjeli smo da povijesni događaji budu predstavljeni u knjizi koja će nastojati prodrijeti iza laži kojom je komunistička vlast htjela baciti ljagu na Katoličku Crkvu, na ovaj samostan i tako stvoriti jaz nepovjerenja između naroda i Crkve, istaknuto je na predstavljanju a prenosi mrežna stranica splitskih franjevac. Voditelj programa predstavljanja knjige bio je fra Ante Crnčević, ujedno i urednik pri njezinu izdavanju. Prvi predstavljatelj fra Ante Akrap, prof. KBF-a Sveučilišta u Splitu, iznio je u kratkim crtama sadržaj knjige, s posebnim osvrtom na kontekst stradavanja franjevac. Poslije njega nazočnima se obratio provincijal fra Joško Kodžoman. "Stradanje braće iz ovoga samostana samo je dio velikoga progona franjevac naše Provincije", ustvrdio je provincijal. U razdoblju od 1942. do 1948. ubijena su četrdeset i četiri člana Provincije, tek nekoliko njih nisu bili žrtve partizanske vojske ili poslijeratne komunističke vlasti. Nakon rata gotovo dvadesetorica braće, da bi spasili život, morali su napustiti domovinu. Isto toliko braće bilo je u tamnicama. Unatoč tomu, možemo reći: Divan je Bog u svojim djelima. Bog je rasvijetlio put novoga djelovanja, i okrijepi snagu preostalih za novo služenje njegovu narodu. I danas je Provincija na nogama. Živa. Prisutna na raznim područjima djelovanja: u pastoralu, u odgoju, znanosti, kulturi i mnogim oblicima djelovanja u Crkvi i društvu, rekao je o. Kodžoman, dodavši da je knjiga o. Čove nastala marom čovjeka koji ni u osmom desetljeću svoga života ne prestaje istraživati, stvarati pisati. Na kraju predstavljanja svima se zahvalio autor knjige fra Stjepan Čovo.

U Novskoj otvorena katolička osnovna škola

Katolička škola nije vjerska nego građanska škola, a naziv „katolička“ nije ideološki predznak, nego vrijednosni, istaknuo je biskup Škvorčević

Požega, 4.9.2017. (IKA) - Na prvi dan nove školske godine, 4. rujna u nazočnosti požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, predstojnika Ureda za katoličke škole Požeške biskupije Ivica Žuljevića, ravnatelja četiriju katoličkih škola Požeške biskupije, provincijalne predstojnice hrvatske Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Emile Barbarić, svećenika novljanskog dekanata, sisačko-moslavačkog župana Ive Žinića, gradonačelnika Novske Marina Piletića, pročelnika Upravnog odjela za prosvjetu, kulturu, šport sisačko-moslavačke županije Darijana Vlahova, učenika i njihovih roditelja te drugih gostiju, prigodnim programom u prostorima Srednje škole obilježen je početak djelovanja Katoličke osnovne škole u Novskoj.

Riječi pozdrava i dobrodošle u ime domaćina nazočnima je uputila sestra Marija Jelena Krilić, članica Družbe Kćeri Milosrđa i prva ravnateljica novoosnovane škole. Ona je riječi zahvale i ohrabrenja uputila roditeljima i naravno tek upisanim prvašima.

Pri osnivanju Katoličke osnovne škole u Novskoj Požeškoj je biskupiji osobitu pomoć i otvorenu suradnju iskazao grad Novska. Radost zbog novoosnovane Katoličke škole posvjedočio je u svojoj prigodnoj riječi i gradonačelnik Piletić, naglasivši da je ona veliko bogatstvo za Novsku, ponosno istaknuvši kako je Novska sedmi grad u Hrvatskoj koji se može time pohvaliti. Svoju čestitku i riječ ohrabrenja uputio je i župan Žinić.

U ime osnivača, Požeške biskupije, biskup Antun Škvorčević je rekao roditeljima da se raduje što kroz upis njihove djece u Katoličku školu prihvaćaju da im u suradnji s Crkvom pruže cjelovit odgoj i obrazovanje u skladu s vlastitim vrijednosnim sustavom. Spomenuo je kako katolička škola nije vjerska nego građanska škola, a naziv „katolička“ nije ideološki predznak, nego vrijednosni. Kazao je kako je otvaranje katoličkih škola znak da jača demokracija u Hrvatskoj i istaknuo: „Roditeljsko je pravo odgajati djecu u sustavu vrijednosti koje oni zastupaju. Vjerujem da će katolička škola pomoći demokratizaciji naše domovine u tom smislu da omogućiti roditeljima biti ono što jesu i da smiju to javno svjedočiti i kroz upis svoje djece u katoličku ili u neke druge škole.“ Dodao je da je posebnost katoličkih škola u tome što je u njihovu središtu čovjek, koji je po kršćanskoj antropologiji neponovljiva osoba, slobodno biće, muško i žensko, čija ljubav u braku rađa potomstvom, dakle čovjek kako ga je smislio Bog. Biskup se obratio i djeci, poručivši im da je škola velika onoliko koliko je veliko njihovo srce i učitelja koji ih uče.

Katolička osnovna škola u Novskoj osnovana je na poticaj roditelja, uz dopuštenje i potporu Ministarstva obrazovanja, a smještena je u prostorima Srednje škole Novska. Nastava se održava po planu i programu Ministarstva obrazovanja, ali s produženim boravkom učenika nakon redovite nastave. U razredu je manji broj učenika, što omogućuje individualni pristup učitelja svakom učeniku.

Svečanosti otvorenja osobito su pridonijeli svojim nastupom zborovi učenika katoličkih osnovnih škola iz Požege i Virovitice predvođeni Ljubom Šolić i Marijom Večericećem te učenici iz dramske družine koji su obradovali nazočne recitacijama i scenskim nastupom.

U Zagrebu proslavljen blagdan sv. Majke Terezije

Zagreb, 5.9.2017. (IKA) – U samostanu misionarki Ljubavi u Zagrebu u utorak 5. rujna proslavljen je blagdan sv. Majke Terezije. Bila je to ujedno dvadeseta obljetnica svetičine smrti te prva od kanonizacije. Svečano euharistijsko slavlje u koncelebraciji s više svećenika predvodio je umirovljeni zagrebački pomoćni biskup Valentin Požaić.

U homiliji je biskup Požaić podsjetio da je prije godinu dana papa Franjo uvrstio Majku Tereziju u vijenac svetih bisera Katoličke Crkve. „Ta opće poznata skromna, ponizna, sićušna žena dobila je najveću počast, uzdignuta je na čast oltara cijele Crkve Katoličke kao uzor i pomoćnica i zagovornica svih koji se Bogu obraćaju u svojim potrebama i nedoljama tjelesnim i duhovnim. Bila je to dugo očekivana i rado prihvaćena radosna vijest diljem svijeta, posebno onih kojima se Majka Terezija posvetila, za koje je darovala sav svoj život i rad u Isusovoj ljubavi, a to su bijedni, siromašni, napušteni, prezreni, odbačeni, ali ljubljani kao djeca Božja, stvoreni na sliku Božju“. Podsjetio je kako je na putu za Indiju Majka Terezija prošla kroz Zagreb. Kasnije se u njega i u Hrvatsku vraćala zajedno s o. Antom Gabrićem, te „nam darovala buket živih ruža, svojih sestara koje su se najprije nastanile u Branjugovoj ulici, a zatim ovdje u Jukićevoj“.

Majka Terezija je postala vječito svjedočanstvo Božje blizine najsiromašnijima među siromasima, rekao je propovjednik te upozorio „gdje nema ljubavi i tamo je siromaštvo, tamo je napuštenost, tamo je bijeda, glad. Tu je bila Majka Terezija sol koja je davala okus životu i svjetlo osmjeha za mnoge u tami, napuštenosti i odbačenosti. U svakom je vidjela lice Krista, tako je u gladnome hranila i pojila Krista, gologa zaodijevala i posjećivala kao Isusa, djelatnom ljubavlju prema braći i sestrama stavljala je svoj život u službu Isusove ljubavi braći i sestrama. Majka Terezija postala je apostolat kulture života od začeca do smrti, ističući da su nerođeni najslabiji, najmanji i najranjiviji. U njima kao i onima koji umiru pokraj puta vidjela je njihovo Bogom dano dostojanstvo, i podigla svoj glas pred moćnicima ovoga svijeta“.

Nadalje je biskup podsjetio kako misionarke Ljubavi na svom sariju iznad srca imaju mali križ. „U tom križu sadržana je sva tajna razapete ljubavi“, rekao je te posvijestio kako „križ ima dvije osnovne crte: okomitu božansku, i vodoravnu ljudsku. Kad raširimo ruke vidimo da smo stvoreni, da živimo i djelujemo u znaku svetoga križa. Crta ljudskoga i božanskoga kad se spajaju upravo su u visini čovjekova srca koje je sjedište ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Tu je smisao poruke 'nosite ljubav kad god idete tako da sa svatko tko k vama dođe sretniji ode'“. Dodao je kako je Majka Terezija živo osjećala Isusov poziv da s trajnim smiješkom prigripi križ te je doživjela neočekivanu istinu života „ako ljubite sve do boli, tada više nema boli, ostaje samo ljubav“.

Uputio je i na ures i na dva svojstva i vrline Majke Terezije: svetica i majka, te to potkrijepio riječima iz homilije koju je za vrijeme mise kanonizacije izrekao papa Franjo „Razmišljam kako će nam biti malo teško zvati je sveta Terezija. Njezina nam je svetost tako blizu, tako nježna i plodonosna, tako da ćemo je i dalje spontano zvati 'Majka Terezija'“. Biskup je pojasnio kako možda ni jedan drugi naslov ne ocrtava sveticu, kao ovaj 'majka'. „Riječ majka govori o nježnosti, zaštiti i odgoju, o plodnosti života iz koje su se rodile dvije velike obitelji. Prva, ona duhovna obitelj kad se iz šačice prvih suradnica iz 1949. rodila današnja zajednica s otprilike pet tisuća sestara misionarki Ljubavi. Druga je obitelj najsiromašnijih među siromasima u Indiji i diljem svijeta i u Zagrebu i svuda gdje je rasadište Božje ljubavi i milosrđa za potrebite“. Propovjednik je spomenuo

kako je Papa u prigodi kanonizacije naročito istaknuo značenje i vrijednost suradnika, volontera „među koje se i mi ovdje okupljeni, svatko na svoj način može i treba ubrojiti i to po našim molitvama i sličnim djelima milosrđa i ljubavi pomažući sestrama Majke Terezije". Homiliju je biskup Požaić zaključio riječima koje je papa Franjo prije molitve Anđeo Gospodnji uputio misionarkama Ljubavi, a koje vrijede i za sve suradnike „neka vaša utemeljiteljica uvijek bdije nad vašim hodom i izmoli vam vjernost Bogu, Crkvi i siromasima".

U molitvi vjernika zahvalilo se Bogu za dar Majke Terezije i na njezinom divnom primjeru potpunog predanja Isusu. Molilo se i za misionarke Ljubavi, za dobročinitelje, za siromahe, za obitelji da prihvaćaju život kao Božji dar. Molitva je upućena i za sve da se zalažu za dostojanstvo ljudskoga života od začeca do prirodne smrti, a posebno za mlade da budu otvoreni duhovnom zvanju.

Nakon popričesne molitve riječ zahvale predvoditelju slavija, te svima okupljenima uputila je predstojnica sestarske zajednice u Zagrebu s. Marija Korbe te nazočne pozvala „molite za nas, da Božje djelo koje je po svetoj Majci Tereziji posijano u svijetu, da to sjeme - djelo ljubavi raste i donosi mnogo lijepih plodova".

Prije blagoslova biskup Požaić prenio je svima, a posebno sestrama pozdrave, molitve i čestitke zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića.

Po završetku mise vjernici su častili moći sv. Majke Terezije, a potom nastavili bratsko druženje u samostanskom dvorištu.

Rekolekcija svećenika Šibenske biskupije

Uvijek je iznova potrebno tražiti načine kako mlade nakon krizme uključiti u život župne zajednice, istaknuo biskup Rogić

Šibenik, 6.9.2017. (IKA) - Rekolekcija svećenika Šibenske biskupije održana je u srijedu 6. rujna u zgradi „Sjemeništa" u Šibeniku. Susret je započeo molitvom Srednjeg časa i meditacijom koju je imao župnik župe Šubićevac fra Mario Radman. U radnom dijelu rekolekcije šibenski biskup Tomislav Rogić govorio je o temi „Osvrt na proteklu godinu i pogled unaprijed – Otvorena pitanja". Biskupijski povjerenici iznijeli su planove povjerenstava za narednu pastoralnu godinu.

Biskup Rogić istaknuo je kako je protekla pastoralna godina bila godina upoznavanja, očekivanja i odmjeravanja. Kao ključno pitanje istaknuo je pitanje duhovnih zvanja u Šibenskoj biskupiji. Biskupija ima trenutačno pet bogoslova i dva sjemeništarca. Svećenicima je preporučio da uvedu barem jednom mjesečno klanjanja i molitve za duhovna zvanja.

Potom je uputio na važnost obiteljskog pastoral. Istaknuo je važnost tečaja pripreve za brak i obiteljskih zajednica unutar župnih zajednica. Vjernici Šibenske biskupije aktivno će se uključiti i u nacionalne obiteljske programe, a istaknuo je i potrebu ponovnog aktiviranja obiteljskog savjetovaništa.

Rad s mladima važan je dio našeg pastoral. Te potičem i preporučam da župnici još više podrže akcije povjerenstva za pastoral mladi. Uvijek je iznova potrebno tražiti načine kako mlade nakon krizme uključiti u život župne zajednice, rekao je između ostalog biskup.

Osvrnuo se i na značajnije biskupijske projekte: Katoličku osnovnu školu, Interpretacijski centar šibenske katedrale – Civitas Sacra te na biskupijsko marijansko svetište u Vrpolju.

Dubrovački trgovački lanac Pemo uvodi neradnu nedjelju

Dubrovnik, 6.9.2017. (IKA) - Na konferenciji za novinare u srijedu 6. rujna ispred hipermarketa Pemo Centar u Dubrovniku javnosti su predstavljeni rezultati interne ankete o radu nedjeljom među zaposlenicima Pemo d.o.o. za trgovinu, ugostiteljstvo, turizam, transport i usluge te je najavljeno kako od sljedeće nedjelje veći dio Pemovih prodavaonica neće raditi. Na konferenciji su govorili dr. Nikola Butigan, direktor društva, Biljana Bender, zaposlenica Pemove prodavaonice Naš dom iz Mokošice i Angelina Tadić, katehistica i novinarka. Direktor Butigan rekao je kako Pemo u Dubrovniku posluje 23 godine, danas ima 33 prodavaonice, 267 zaposlenika i prihode od 320 milijuna kuna. „Ovaj naš iskorak odnosi se na društveno odgovorno poslovanje, a to je koncept kojim poduzeća dobrovoljno rade dodatne vrijednosti neovisno o zakonskim regulama, na način da u svoje poslovanje implementiraju dobrobit za okoliš, zajednicu ili svoje zaposlenike", rekao je, predstavivši ovim riječima kontekst odluke. Dodao je kako su oni osluškivali bilo svojih zaposlenike da bi vidjeli što oni misle što im može pomoći u podizanju kvalitete života. Proveli su među radnicima anketu o raznim pitanjima među kojim i pitanje o radu nedjeljom. Inicijativu o neradnoj nedjelji podržalo je 83% zaposlenika. Njihov je prijedlog da se prodavaonice zatvore skroz nedjeljom, a najvećim dijelom od 1. rujna do 1. svibnja. Uprava Pema je tu njihovu želju uvažila, pa će, rekao je Butigan, u prvom turnusu od 15. rujna nedjeljom biti zatvoreno 16 butiga. Dodao je kako se pritom vodilo računa i o potrošačima pa će u kvartovima i regionalno ostati poneka dežurna butiga koja će raditi u jutarnjim satima. Zaposlenica Bender u ime zaposlenika i zaposlenika podijelila je svoje zadovoljstvo uvođenjem neradnih nedjelja za većinu prodavaonica, te rekla: „Za mene neradna nedjelja znači jedan obiteljski dan. Poći na misu, zajedno objedovati, eventualno prošetati. Taj dan smo svi doma i to mi puno znači". Katehistica i novinarka Tadić podsjetila je na važnost nedjelje u kršćanskoj kulturi kako za vjernike koji idu nedjeljom na mise tako i za one koji redovito ne sudjeluju na nedjeljnim slavljenjima, ali su zadržali unutar svojih obitelji kulturu nedjelje. Nedjelja kao slobodni dan postoji u mentalitetu ljudi, stariji još pamte kako se nekada nedjeljom nije radilo, i to treba njegovati i podržavati. „Kao što čuvamo našu materijalnu baštinu tako je i kultura nedjelje nešto što već imamo, što već postoji, i što treba njegovati", rekla je. Istaknula je važnost nedjelje za obitelji jer je to dan kada svi mogu biti doma, razgovarati, družiti se i kvalitetno komunicirati, ali i kako je dobrobit obitelji važna za cijelo društvo. Napomenula je i kako se za neradnu nedjelju zauzimaju hrvatski biskupi te podsjetila na dokument HBK „Nedjelja radi čovjeka" (1997.) kao i na poticaje Komisije HBK „Iustitia et pax" koja svakih par godina podsjeća na to. I Europski savez za nedjelju od 2011. godine zalaže se za rješavanje tog pitanja i u drugim zemljama Europe. Podsjetila je da se u Republici Hrvatskoj dva puta pokušala uvesti neradna nedjelja, ali je na višoj instanci to oboreno. Istaknula je kako dubrovački trgovački lanac „Pemo" može biti primjer drugim trgovačkim lancima i prodavaonicama u Hrvatskoj, a i šire, te pozvala Pemove kupce da neradne nedjelje ne dožive kao neko ograničenje nego da se raduju zajedno sa zaposlenicima koje od sada neće raditi nedjeljom, a kupovinu organiziraju nekim drugim danom u tjednu. Čestitala je upravi „Pema" kao i zaposlenicima i zaposlenicima na toj odluci i poželjela im da je uspiju u potpunosti ostvariti.

Pemo d.o.o., koji je od osnutka dobit pretežito ulagao u razvoj, sad kad se snažno pozicionirao na dubrovačkom tržištu, želi dodatno poboljšati radne i životne uvjete i standard zaposlenika pa uvažava njihovu želju da im nedjelja bude slobodna, kao dan za obiteljska i prijateljska druženja.

Predstavljena monografija „100 godina sestara Karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Hrvatskoj“

Zagreb, 6.9.2017. (IKA) – Monografija „100 godina sestara Karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Hrvatskoj“ u nakladi „Karmelskih izdanja“ predstavljena je u srijedu 6. rujna u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu.

Sisački biskup Vlado Košić, autor pogovora monografiji, prisjetio se kako je karmelićanke BSI upoznao u jesen 1995. godine kad je u Zagreb došao na službu asistenta na Katoličkom bogoslovnom fakultetu te su ga redovnice primile na stan u svećeničkoj kući na Vrhovcu gdje je proveo više od tri godine, do nove, biskupske službe početkom 1999. Biskup Košić istaknuo je kako je u ovoj monografiji posebno aktualno i zanimljivo, ali i svjedočki vrijedno poglavlje posvećeno bl. Alojziju Stepincu, njegovom spašavanju Židova u Drugom svjetskom ratu, te pisma koja je blaženik pisao tadašnjoj provincijalnoj glavarici s. Tereziji Jadro. „U tome se odražava njegova velika briga za dobro djece i duhovnost sestara kojima se preporučuje u molitve u vremenu progona Crkve i prolaska kroz vlastito mučeništvo“. Nadalje je upozorio kako također za povijest ostaju svijetle stranice koje su redovnice ispisale svojom brigom za izbjeglice i prognanike tijekom Domovinskog rata (1991.-1995.), koje su zabilježene u ovoj monografiji. Bio je to predan karitativni rad, ustvrdio je biskup. Osim ovog vrijednog povijesnog pregleda dolaska i širenja Družbe u našem hrvatskom narodu, monografija daje i iscrpan uvid u djelovanje sestara. Taj rad se uglavnom usredotočio, kako je i u skladu s karizmom Utemeljiteljice, na rad s djecom - u dječjim vrtićima i dječjim domovima, a ponegdje su se sestre posvetile i zbrinjavanju starijih i nemoćnih, rekao je mons. Košić. Biskup se osvrnuo i na djelovanje sestara u misijama, gdje se također najviše brinu za djecu, ali pomažu i siromašnima, uče djevojke kućanskim poslovima, „i što je najvažnije – svjedoče svoju vjeru i ljubav prema Isusu Kristu“.

Zapravo ova je monografija upravo to: sabrano svjedočanstvo o ljubavi Karmelićanki BSI hrvatske provincije prema malenima, siromašnima i potrebitim bližnjima, i kroz to prema Kristu Gospodinu, zaključio je biskup Košić.

Glavni urednik „Karmelskih izdanja“ i jedan od recenzenata monografije prof. dr. Jure Zečević pohvalio je ovo velebno izdanje koje „na čak 448 stranica donosi nepregledni broj informacija, dokumentarnih fotografija, statističkih i tabličnih pregleda, fusnota i bibliografskih podataka. Riječju i slikom zahvaćene su sve relevantne sfere sestarskog života i djelovanja tijekom dugog stogodišnjeg perioda. To što je sav materijal ne samo na hrvatskom nego i na engleskom jeziku, kvalificira monografiju za distribuciju kako po hrvatskim tako i po svim bibliotekama, knjižnicama i knjižarama cijeloga svijeta te omogućuje njenu čitljivost i uporabljivost i izvan hrvatskog govornog područja“. Dr. Zečević je istaknuo kako će ova monografija i nakon slavlja ovogodišnje obljetnice, ostati kao trajni spomen i svjedočanstvo o stogodišnjem postojanju i djelovanju karmelićanki BSI na hrvatskim prostorima i šire.

Glavni urednik lista „MI“ Mate Krajina dao je osvrt na knjigu, ali i na sestarsko djelovanje. Istaknuo je da je u

monografiji predstavljen pozamašni broj impresivnih duhovnih veličina „čije bi životne primjere valjalo jače osvijetliti i proučiti“. „Kroz fino tkanje statistike i kronike protkane su kao zlatne niti svjedočanstva i misli nama bliskih blaženika: bl. Marije Terezije od sv. Josipa i bl. Alojzija Stepinca. Redaju se činjenice, datumi, brojevi, konkretna djela i imena – to je golem doprinos duhovnoj riznici tzv. Svete Hrvatske. Jasno je iz napisanog: jedna osoba može ustrajati, ali kad to učini veća, redovnička zajednica – e to nije više samo jednadžba s više nepoznanica, nego je viša sila – Božji blagoslov!“ Nadalje je istaknuo da kroz dokumente i podatke ova monografija pozicionira karmelićanke BSI u Crkvi u Hrvata te cjelokupnom hrvatskom korpusu. Iznesene činjenice, riječi i podaci su impozantni. Čvrsta je to mramorna struktura koja je ostala nakon mnogih (ne)vremena i narodnih kriza. Na trenutke činjenice se promiseću u film s elementima trilera. Stotine činjenica toliko su izazovne da pred njima pozoran čitatelj može samo sagnuti glavu, smrznuti se od zahvalnosti i pogledati u Nebo, rekao je, poručivši da treba pozornost usmjeriti prema bl. Mariji Tereziji od sv. Josipa i ubrzati njezinu kanonizaciju. Klica apostolata koju je zasadila bujno je procvala, što knjiga konkretno i kroz brojke to potvrđuje, rekao je. Krajina je istaknuo kako apostolat Karmela BSI ni nakon stotinu godina nije petrificiran, okamenjen. „Štoviše, on širi svoja krila i na tzv. laike. Kad je nešto u temelju zdravo i nakon stoljeća širi svoje grane. Organizirani laikat ovdje je plodonosno započeo, kako spominje monografija, prije 35 godina preko Zajednice mladih 'MI' i Ansambla MI – tamburica. A danas uz Karmel BSI uspješno djeluje i zajednica karmelskih laika“, rekao je Krajina.

Iznoseći svojevrstu „deklaraciju“ o Karmelićankama BSI, podsjetio je, kako su one „temeljito njegujući svoju karizmu brige o najslabijima, kroz stotinu godina djelovanja u Hrvatskoj liječile rane tri rata: Prvog i Drugog svjetskog rata, te Domovinskog rata“. Spašavale su tijekom strašnog Drugog svjetskog rata živote hrvatske sirotinje, kozaračke djece i progonjenih Židova. Djelovanje karmelićanki BSI usko je vezano i za bl. Alojzija Stepinca. U najtežim okolnostima stale su uz svog nadbiskupa, papu i Crkvu, poštujući Stepinčevu želju 'da narod hrvatski bude narod Božji, odan Kristu i Crkvi sagrađenoj na pećini Petrovoj'. U korespondenciji između zatočenog nadbiskupa i karmelićanki – u pitanjima i odgovorima - vidimo da su svjesno podržale duhovnu povelju istinske i istinite hrvatske budućnosti, rekao je Krajina.

Zahvalni govor provincijalna poglavarica s. M. Kristina Pišković započela je riječima blažene utemeljiteljice Marije Terezije od sv. Josipa iz 1917. godine: "Nemam riječi kojima bih opisala koliko bih željela kuću u Zagrebu, željela bih sama odletjeti tamo i potražiti kandidatice".

„Vjerujem da i danas u zajedništvu svetih bl. Marija Terezija dolazi hitro u letu svakoj svojoj duhovnoj kćeri, i zahvaljuje joj što je posvetila svoj život djelu koje je opisano i fotografijom prikazano u ovoj monografiji koju danas predstavljamo. Dolazi naša bl. Marija Terezija svojim zagovorom i pomoći i svima vama poštovani biskupe, svećenici, vjernici laici, mladi, prijatelji i dobročinitelji Družbe, koji ste s nama hodili i hodite ovozemaljskim putovima. Ne sumnjam da je njezina želja doći i do srca svih koji su darovali svoje vrijeme, talente, znanje, napor i rad u nastanak monografije“, rekla je s. Pišković te izrekla zahvalu svima koji su pridonijeli u pripremi i izdavanju monografije. Zahvalila je i nazočnima koji su povezani sa sestrama molitvom, te su podrškom u skromnosti i tišini srca pratili nastanak ove monografije i život redovničke zajednice.

Autorica monografije s. Marija Zovkić, rekla je „zavirila

sam u prošlost Družbe kroz pisane materijale, ali i one ispričane od naših starijih sestara koje su mi prenijele svoja sjećanja, ali i nekih pokojnih sestara. Ta zapamćena tradicija svjedoči kako su sestre bile nositeljice prvih početaka u Hrvatskoj i što su sve činile ili podnosile vršeci karizmu Družbe u hrvatskim povijesnim i crkvenim prilikama. Zadivljujuće je njihovo oduševljenje i ljubav za zajednicu po kojima i danas živi djelo započeta pred sto godina".

Zahvalila je sestrama i zajednicama u samostanima, koje su na raspolaganje stavile kronike i sačuvane fotografije. Upozorila je na činjenicu kako su u ovoj monografiji prema zapisanim stranicama samostanskih kronika do sada neobjavljeni izvori prvi puta obznanjeni hrvatskoj javnosti.

Posebnu zahvalu s. Zovkić izrekla je mons. dr. Jurju Batelji koji ju je posebno uputio na važnost pisama bl. Alojzija Stepinca majci Tereziji Jadro tijekom Drugoga svjetskog rata i njegova zatočeništva u Krašiću, te na blaženikovu suradnju u zbrinjavanju progonjene židovske i druge djece. Zahvalila je i dr. Ružici Brčić na promisli koncepta monografije, te pomaganju u organizaciji građe, kao i mr. Mladenu Baraću koji je pomogao pri ugradnji općih povijesnih podataka i interpretaciji događanja koja su usmjeravala socijalnu djelatnost i apostolat sestara. Zahvalila je i Tomislavu Čosiću na pomoći pri računalnoj obradi fotografija i tekstova te svome bratu prof. emeritusu Mati Zovkiću na poboljšanju teološke preciznosti teksta.

Predstavljanju monografije nazočila je i 91-godišnja Ruth Dajč koju je kao djevojčicu nadbiskup Stepinac spasio tako što ju je poslao u dom sestara. Ona se kratko prisjetila tih dana te zahvalila sestrama na svemu što su učinile za nju, a i za drugu djecu.

U glazbenom dijelu nastupio je ansambl „MI“ Tamburica i mješoviti zbor pod ravnanjem prof. Renate Ivoš – Krajina koji su izveli himnu stogodišnjeg jubileja Karmelićanski BSI, te druge skladbe posvećene blaženoj Utemeljiteljici.

Program je vodio don Anton Šuljić koji je pročitao i odlomak iz predgovora monografije zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića.

Predstavljanju su uz brojne karmelićanke pristigle iz svih hrvatskih samostana, ali i s Islanda i Nigerije, nazočili i njihovi prijatelji i podupiratelji, župnici župa u kojima sestre djeluju, te visoki gosti među kojima je bio i potpredsjednik Hrvatskoga sabora akademik Željko Reiner.

Misno slavlje uz 451. obljetnicu junačke pogibije Nikole Zrinskog

Čakovec/Šenkovec, 6.9.2017. (IKA) - U znak sjećanja na hrvatskog junaka i bana Nikolu IV. Zrinskog u srijedu 6. rujna organizirano je obilježavanje 451. obljetnice njegove junačke pogibije u Sigetskoj bitki. Program je započeo polaganjem vijenaca kod spomenika Nikoli Zrinskom na Trgu Republike te kod spomenika Nikoli Zrinskom Sigetskom u Perivoju Zrinskih u Čakovcu. Kod Mauzoleja obitelji Zrinski u Šenkovcu te na Trgu svete Jelene kod spomenika Nikoli Šubiću odana je počast velikom hrvatskom junaku, a svečanost je potom nastavljena u župnoj crkvi Svete Jelene Križarice u Šenkovcu koju je predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak.

Pogibija Nikole Zrinskog Sigetskog koji je 7. rujna 1655. godine, nakon višetjedne opsade, junački poginuo u proboju iz utvrde Siget protiv brojčano nadmoćnije osmanlijske vojske, čin je koji je ostavio duboke tragove u europskoj povijesti. Organizator obljetnice i sjećanja na bitku kod Sigeta, jedan od najpoznatijih i najhrabrijih događaja hrvatske povijesti, bila je Zrinska garda Čakovec, a među gostima bili su, između ostalih, predsjednik Hrvatskog

sabora Gordan Jandroković, izaslanstvo Međimurske županije na čelu sa županom Matijom Posavcom, izaslanstvo Grada Čakovca i Općine Šenkovec te izaslanstvo Grada Sigeta i županije Baranya.

„Na obljetnicu Sigetske bitke položili smo cvijeće. Ono je uvijek znak poštovanja i ljubavi prema nekome, ali ima još darova koji se mogu dati kao što su ova misa i molitva. Kada ih se spominjemo u misi tada više nisu oni koji su nekada živjeli, nego mi vjerujemo da oni i dalje žive, ne samo u našoj uspomeni, nego u vječnosti. Čovjek je stvoren ne samo za ovaj zemaljski, raspadljiv život, nego za vječnost. Na ovaj način želimo na poseban način moliti za Nikolu Zrinskoga, kao i za sve ostale koji su stradali u toj borbi. Možda ne znamo njihova imena, ali njihova su imena sigurno zapisana u knjizi života“, rekao je u uvodu mons. Mrzljak. U propovijedi biskup Mrzljak je istaknuo važnost molitve za domovinu.

„Znamo kako su se kroz povijest mijenjale granice. Naša domovina se sastoji od mnogo domova i mnogo obitelji. Kada molimo za domovinu, dakako da ne molimo za neki teritorij, već za ljude koji žive u njoj. Zato i kaže uvodna molitva, 'Ljudima na položaju daj mudrosti, a građanima poštenje, da ojača sloga i pravda, mir i napredak'. Zaista je čovjeku potrebna mudrost, posebno onima kojima je povjereno da vode narod. Što je to mudrost? Upravo ono o čemu govori sveti Jakov kada kaže: 'Tko je mudar i razborit među vama neka uzornim životom pokaže svoja djela s blagošću koja je svojstvena mudrosti'. U Bibliji ima Knjiga mudrosti koju je dobro pročitati i o njoj razmišljati da bismo zaista mogli biti mudri, posebno oni koji su u vodstvu svojega naroda. 'Onima koji su na položajima daj mudrost i poštenje'. Dakako da je poštenje jedan pojam o kojem moramo razmišljati i definirati što bi to točno bilo poštenje. Kada Bog ljudima na položaju da mudrost, a građanima poštenje, onda jačaju sloga, pravda, mir i napredak. Upravo tim redosljedom; na slozi i zajedništvu, koji počivaju na pravednosti, rađa se mir. Ali što je danas mir? Mir nije samo odsutnost rata, već vrijednost koja se rađa u čovjeku. To je onaj mir koji treba njegovati. Mir kao i zlo, rađa se u čovjeku. Najprije svatko treba u sebi pronaći i prepoznati taj mir. Nakon toga bit će, kako i kaže molitva, napretka. To je ono što želimo kada molimo za svoju domovinu. Kada se spominjemo događaja iz naše povijesti, nekih i vrlo tragičnih, sigurno nas trebaju nadahnuti takvi ljudi da se i mi trudimo biti na njihovom tragu“, poručio je biskup.

Nakon euharistijskog slavlja u izložbenom salonu Centra za kulturu u Čakovcu održano je predstavljanje zbornika radova sa znanstvenog skupa "Nikola IV. Zrinski i njegovo doba u povodu 450. obljetnice Sigetske bitke", a potom je uslijedio koncert Klape "Sveti Juraj" Hrvatske ratne mornarice i Simfonijskoga puhačkog orkestra Hrvatske vojske.

Svećenički dan Sisačke biskupije

Sisak, 6.9.2017. (IKA) - Svećenički dan Sisačke biskupije održan je u srijedu 6. rujna u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisačkom Velikom Kaptolu pod predsjedanjem biskupa Vlade Košića. Predavanje "Hrvatska – crtice o stanju i perspektivama" održao je prof. dr. Gordan Črpić. Susret je započeo molitvom za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca, a na početku sve okupljene pozdravio je biskup Košić, predstavivši predavača, prorektora Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i bivšeg tajnika Komisije HBK „Justitia et pax“.

U izlaganju dr. Črpić je dao analizu hrvatskog društva 20. stoljeća kroz prizmu dva sociologa i analitičara Ive Rogića i Željka Mardešića, istaknuvši kako su oni u svojim radovima

ponajbolje secirali društvene promjene, a koje su ponegdje i nakon punog stoljeća još uvijek vidljive. „Mardešić u svom radu govori o tri svjetonazorska kruga koja se formiraju početkom dvadesetog stoljeća. To je katolički krug vezan uz biskupa Mahniča, liberalni krug vezan uz publicista Milana Marjanovića i komunistički krug koji je vezan uz Drugi kongres komunističke partije Jugoslavije, a nije imao značajnijeg predstavnika. Ono što je bilo karakteristično za biskupa Mahniča, je da se borio protiv liberalizma jer je u Beču vidio kakva je to pošast. Iz liberalnog kruga pak dolaze Jutarnji list i Obzor te se rađa cijela jedna linija koja drži da bi društvo bilo slobodno jedino ako se oslobodi katolika. Ovaj treći krug koji bio je komunistički, bio je intelektualno najslabiji i nije imao nikakvih jasnih linija. Uzimali su boljševičku struju te ona i pobjeđuje na tom kongresu 1919. godine u Vukovaru. Taj krug ima ideju da treba sve pomesti i eliminirati sve neprijatelje, a što se na kraju i dogodilo. Kod njih se sve svodilo na kadrovsku politiku, kontrolu društva i uspostave totalne kontrole nad svime. Na početku 20. stoljeća, posebno nakon ulaska u Jugoslaviju imamo sraz ta tri kruga koji se međusobno ne čuju i negiraju. Nakon 1945. i dolaska na vlast komunista liberali su nestali s političke scene, a znamo da katolički krug, premda nije bilo na političkoj sceni, nije nestao s one društvene“.

Govoreći o analizi društva Ive Rogića, predavač je istaknuo kao on daje upravo najširi okvir za razumijevanje ovih modernizacijskih procesa hrvatskog društva. Dakle, Rogić daje svojevrsan ključ za razumijevanje samih procesa modernizacije u Hrvatskoj. Ne samo njegovih učinaka. Rogić luči tri hrvatske modernizacije, ili barem tri njezina pokušaja. Prva je ograničena na razdoblje od 1868. do 1945., druga od 1945. do 1990., a treća započinje s 1991. godinom. Prema njemu, hrvatsku modernizaciju u prvom razdoblju u bitnome određuje paradoks dvostruke periferije i manjak državne samostalnosti. Nakon 1990. godine se stvaraju uvjeti za treću hrvatsku modernizaciju, a kako bi ona postala građansko društvo u kojem dobre životne prakse dobivaju pravo javnosti. Ono što je cijelo vrijeme opterećenje Hrvatske jesu struje koje Mardešić naziva protu društvom unutar države te opunomoćenici svjetskih carstva. Ti opunomoćenici su takozvani civilni sektor s 'reinterjerskim' pobudama, ne da bi razvili građansko društvo već da importiraju interese izvana u naše društvo. Dr. Črpić se u nastavku osvrnuo na to gdje je naše društvo danas i koja mu je perspektiva. „Biološki izumiremo, stopa fertiliteta nam je 1,3; a kada bi se stopa fertiliteta u Hrvatskoj povećala za 100%, što je u razini znanstvene fantastike, trebalo bi nam 50 godina da se stabilizira naša populacija. Svijest o tome još nažalost nije zaživjela u našim glavama jer su to spori procesi koji matematički dolaze. Svake godine mi upisujemo 2000 djece manje u osnovne škole, ali mi još uvijek nekako ne vidimo što nas stiže. Identitetski mi još živimo pod stigmom. Pogledajmo samo što se događa oko Jasenovca, a posebno sa Stepincem. Upravo je kod njega posebno izražen model pri kojem se optužuje žrtvu s onime što se nad njom čini, tako je se negira te fizički i moralno eliminira. Ekonomski, Hrvatska se oslanja na jednu vrlo krhku granu, a to je turizam. Dovoljna je havarija tankera u zatvorenom Jadranskom moru i više nema turizma sljedećih nekoliko desetljeća. Kulturno kod nas prevladava dominacija kiča, koja je prisutna i koja je u korelaciji s Hrvatskom bez hrvatskih elita. Mi uglavnom uvozimo, prerađujemo i oponašamo i nedostaje nam u kulturi snage izvornosti.

Na kraju predavač je dao i nekoliko ideja kako se maknuti iz ove situacije. Mi trebamo problematizirati antropološko-teološki diskurs i stavljati u fokus pitanje: što je čovjek? U odgovoru na to pitanje leži odgovor kako razumijete

čovjeka, ali i pitanje pobačaja, što čovjek jest, a kada nije. Bitno za razvoj hrvatskoj društva je i razvijati hrvatsku elitu. Hrvatsko katoličko sveučilište, s kojeg dolazim, jedan je korak u tom smjeru. Od iduće godine krećemo i s doktorskim studijima, da bismo školovali, odgajali i njegovali elitu koja nije protuhrvatska, istaknuo je između ostalog dr. Črpić.

U drugom dijelu susreta, biskup Košić predstavio je nove svećenike u biskupiji te pozdravio novog generalnog vikara mons. Marka Cvitkušića i novog kancelara mr. Janka Lulića. Biskup je izvjestio i o nadolazećim događajima, prije svega podsjetivši kako je nova pastoralna godina posvećena bl. Alojziju Stepincu. Biskup je istaknuo i kako će se 30. rujna održati 2. hodočašće vjernika Biskupije u svetištu Majke naših stradanja u Gori, 14. listopada održat će se Dan obitelji u katedrali, a 28. listopada bit će 2. hodočašće vjernika biskupije Majci milosrđa u Kloštar Ivanić.

Na kraju, planove i programe svojih aktivnosti u budućem razdoblju predstavili su povjerenici i voditelji pojedinih Biskupijskih ureda.

Mons. Petar Rajič u posjetu Rijeci

Rijeka, 7.9.2017. (IKA) - U srijedu 7. rujna katedralu sv. Vida pohodio je nadbiskup mons. dr. Petar Rajič, apostolski nuncij u Angoli i Sv. Tomi i Principu.

U razgovoru s nadbiskupom mons. dr. Ivanom Devčićem i biskupskim vikarom mons. Matijom Matičićem, nuncij Rajič je istaknuo kako uvijek rado navraća u domovinu i domovinsku Crkvu, a posebno u taj kraj. Sugovornici su razgovarali o Crkvi u Africi i Perzijskom zaljevu, posebno u Angoli. Nuncij je posvjedočio kako je tamo Crkva živa i da ga to doista ohrabruje i nosi u njegovom poslanju kao papinskog predstavnika u toj siromašnoj zemlji.

Nadbiskup Devčić i nuncij Rajič s lijepim uspomenama prisjetili su se i boravka sv. Ivana Pavla II. u Rijeci u čijoj pratnji je tada bio nadbiskup Rajič kao papin bliski suradnik u Apostolskoj palači.

Mons. dr. Rajič u diplomatsku službu Svete Stolice stupio je 1. srpnja 1993. Prva diplomatska iskustva stječe u diplomatskim predstavništvima odnosno apostolskim nuncijaturama u Iranu i Litvi. Premješten u Vatikan, više je godina radio na Odjelu za opće poslove Državnoga tajništva, poglavito u uredu zamjenika za opće poslove Državnoga tajništva. Istodobno je od srpnja 2001. do prosinca 2009. bio i članom Upravnoga vijeća Vatikanskoga televizijskog centra.

U lipnju je 2003. bio i član službene pratnje sv. Ivana Pavla II. tijekom njegova pastirskog pohoda Hrvatskoj i petodnevnog boravka u Rijeci (od 5. do 9. lipnja 2003.) te Bosni i Hercegovini 23. lipnja 2003. U srpnju iste godine povjerena mu je vrlo osjetljiva služba - služba Prelata predvorja pape Ivana Pavla II. Istu mu službu povjerava i papa Benedikta XVI. nakon svojega izbora 19. travnja 2005. Papa Benedikt XVI. imenovao ga je 2. prosinca 2009. naslovnim nadbiskupom Sarsenteruma i apostolskim nuncijem u Kuvajtu, Bahreinu i Kataru te istodobno apostolskim delegatom na Arapskom poluotoku. Papa ga je 27. ožujka 2015. imenovao apostolskim nuncijem i u Jemenu, te u Ujedinjenim Arapskim Emiratomima. Nakon pet godina službe na arapskom poluotoku, papa Franjo imenovao ga je 15. lipnja 2015. nuncijem u Angoli i Svetom Tomi i Principu.

Plinska termoelektrana na jezeru Peruća u potpunosti je neprihvatljiva

Priopćenje za medije Franjevačkog instituta za kulturu mira i Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja

Split, 7.9.2017. (IKA) – Franjevački institut za kulturu mira i Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja oglasili su se 7. rujna priopćenjem vezanim uz planiranu izgradnju plinske termoelektrane uz akumulacijsko jezero Peruća, koje prenosimo u cijelosti.

„Javnost je krajem 2016. godine upoznata s projektom Vis Viva koji između ostaloga sadrži i planiranu izgradnju sporne „kombinirane kogeneracijske plinske elektrane“ uz akumulacijsko jezero Peruća (KKPE) na rijeci Cetini. Predstavljajući projekta od početka je popraćeno burnim protivljenjima mjesnoga stanovništva. Nezadovoljni građani organizirali su i potpisivanje peticije „Ne daj se, Cetino“, koja je poslana predsjedniku Vlade RH Andreju Plenkoviću s više od 15.000 potpisa.

U međuvremenu primjećujemo posvemašnju šutnju akademske zajednice, resornih državnih ustanova i dužnosnika kao i medijsku marginalizaciju ovoga problema. Iznimku čine pojedinci na čelu s Mislavom Cvitkovićem, magistrom fizike, čiji je glas znanstveno čist poput vode u sadašnjoj Cetini i proročki snažan poput vapijućega u pustinjama.

Franjevački institut za kulturu mira ne želi sudjelovati u grijehu šutnje i podleći kritici „slabosti protivljenja“ koju ističe papa Franjo u svojoj „Enciklici o brizi za zajednički dom, 'Laudato si'“ (LS, 54 – 59). Na temelju dosadašnjih uvida u spomenuti projekt i dostupnih kritika, izričemo svoje protivljenje izgradnji plinske termoelektrane na Perući, zbog sljedećih razloga:

KKPE Peruća krši načelo općega dobra i međugeneracijske pravednosti koje ističe papa Franjo u spomenutoj enciklici (LS, 156 – 162).

KKPE Peruća ekološka je opasnost najvećem bazenu pitke vode u RH (jezero Peruća) a time i izravna opasnost za postojeća 4 vodocrpilišta iz kojih se opskrbljuje 500.000 ljudi. Voda kao egzistencijska nužda ne može biti pod izravnom ingerencijom ili neizravnim utjecajem privatnih koncesionara već mora ostati u javnoj upravi, jer je pravo na vodu „temeljno i sveopće ljudsko pravo“ i „uvjet za ostvarivanje ostalih ljudskih prava“ (LS 30).

KKPE Peruća je strateško energetska neprihvatljiva, a ekonomski neisplativa. Zbog neisplativosti plinskih elektrana u 2014. i 2015. godini zatvoreno je 30 ovakvih elektrana u 8 EU zemalja a planira se zatvoriti njih još 20. Cijena plina je u stalnom porastu, a cijena struje u padu. Hrvatskim građanima nameće se skuplje plaćanje struje zbog toga što se model tržišnih premija u Hrvatskoj neopravdano primjenjuje na ovakve elektrane. Plin je fosilno gorivo i ne spada u obnovljive izvore energije. KKPE Peruća ne spada u visokoučinkovitu kogeneraciju (tj. istovremenu koristivu proizvodnju električne i toplinske energije) jer nema gdje koristiti toplinu i njome će zagrijavati jezero i uništiti floru i faunu. Pritom je neshvatljivo zapostavljanje ulaganja u solarne elektrane u Hrvatskoj dok se one širom svijeta pokazuju sve isplativijima, a ekološka čistoća im je neupitna. Zbog tih i inih razloga neprihvatljivom smatramo izgradnju KKPE bilo gdje drugdje.

Apeliramo stoga na Hrvatski sabor, Vladu, ministarstva i predsjednicu RH da se temeljito upoznaju s dalekosežnim štetnim posljedicama KKPE Peruća te da preispitaju postojeću legislativu koja otvara vrata ovakvim projektima na štetu općega dobra. Ujedno ih pozivamo da što prije izrade energetska strategiju Hrvatske. Stavljamo im na srce imperativ pape Franje: „Politika ne smije biti podređena

ekonomiji“ (LS 189).

Apeliramo na akademsku stručnu javnost i građanske udruge da udruže svoj glas s jecajima sestre majke Zemlje (usp. LS 2), da osnaže svoja protivljenja trovanju Cetine i nametanju nespošljivoga tereta njezinoj djeci u Cetinskoj krajini, Srednjoj Dalmaciji i cijeloj Hrvatskoj.

Apeliramo na cjelokupnu javnost da budemo svjesni da će sve što se dogodi našoj „sestri Vodi“ (sv. Franjo Asiški) dogoditi i njezinoj djeci, nama i generacijama poslije nas, te stoga pozivamo da se zauzimamo, ljubimo i branimo našu prirodu i vodu, u Cetini i svakom drugom toku“, kaže se u priopćenju Franjevačkog instituta za kulturu mira i Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja koje potpisuje prof. dr. sc. Ante Vučković.

Križevci: Proslavljena svetkovina sv. Marka Križevčanina

Križevci, 7.9.2017. (IKA) - Na svetkovinu sv. Marka Križevčanina, zaštitnika Bjelovarsko-križevačke biskupije i grada Križevaca, 7. rujna na središnjem Strossmayerovu trgu u Križevcima misno slavlje predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević, u zajedništvu s domaćim biskupom Vjekoslavom Huzjakom, varaždinskim biskupom Josipom Mrzljakom, križevačkim vladikom Nikolom Kekićem, sisačkim biskupom Vladom Košićem, dubrovačkim biskupom Matom Uzinićem, vojnim ordinarijem Jurom Bogdanom, gospičko-senjskim biskupom Zdenkom Križićem, te pomoćnim zagrebačkim biskupima Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim. Na početku mise svim sudionicima riječi pozdrava i dobrodošlice uputio je bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, napose predvoditelju slavlja požeškom biskupu Antunu Škvorčeviću. Čestitao mu je 20. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije i sve ono što je kroz to vrijeme dobrog ostvareno, osobito na području odgoja i obrazovanja te brige za djecu i mlade u katoličkim školama kojima je biskup osnivač. Pozdravio je i ostale nazočne biskupe, svećenike, redovnike i redovnice, bogoslove i sjemeništarce, vjeroučitelje, članove crkvenih pokreta i građanskih udruga, vatrogasce, predstavnike medija i predstavnike političkih vlasti te sve nazočne vjernike, osobito one odjevene u narodne nošnje.

Uvodeći u slavlje biskup Škvorčević je rekao da se raduje svetkovini sv. Marka Križevčanina, zaštitnika Bjelovarsko-križevačke biskupije i grada Križevaca i u tom raspoloženju je čestitao svetkovinu biskupu Huzjaku, svećenicima i vjernicima njegove biskupije te svim građanima Križevaca na čelu s gradonačelnikom. U homiliji biskup je nazočne upitao kako su, obrazloživši svoje pitanje činjenicom da Bogu nije svejedno kako smo, jer on želi da budemo najbolje. Rekao je da je i kiša - koja nam ponešto kvari raspoloženje - dobra, jer će nakon sušnog razdoblja natopiti žednu zemlju i pomoći prirodi da raste. Bilo bi tužno da priroda oko nas može rasti, a da mi ne možemo, ustvrdio je biskup. Naglasio je da smo se danas okupili u gradu sv. Marka Križevčanina da bismo danas provjerili je li Hrvatska, do koje nam je svima stalo, može izrasti samo do nekih naših ljudski mjera ili do neba. Poručio je da on osobno nije danas došao u Križevce pripovijedati im o brojnim teškim hrvatskim temama – u gospodarstvu, politici, prosvjeti, kulturi i drugdje - nego razmišljati o Božjim izazovima o kojima nam je progovorila naviještena Božja riječ, a koju je sv. Marko razumio, prihvatio i cjelovito slijedio do kraja života. Kazao je da je došao navijestiti otajstvo, dubinu postojanja u koju je ušao sv. Marko, slaviti je i postati njezinim dionicima. Ispriopovjedio im je kako se na početku

i ove školske godine u katoličkim školama u Požeškoj biskupiji susreo s djecom te kako su djeca na njegovo pitanje što bi željela biti u životu nabrojala puno različitih zvanja i zanimanja, ali da nitko od njih nije rekao da bi želio postati svetac. Rekao je nazočnima da bi taj želio dijalog o svetosti, koji je započeo s djecom, želio danas nastaviti ovdje s njima, imajući na pameti da se svecem postaje, uz Božju pomoć, jednostavnim, ali ne lakim putem.

Na temelju prvog liturgijskog čitanja iz Knjige Mudrosti spomenuo je kako i danas možemo imati bezbožničke oči o kojima govori sveti pisac te ne vidjeti dobro sebe i stvarnost oko sebe. Ustvrdio je da se najbolje vidi očima srca, kako je znao govoriti književnik Antoine de Saint-Exupery u svom djelu "Mali princ". Takvim očima srca, tvrdi mudri pisac, vide oni koji su svoje duše povjerali Bogu, koji vjeruju. Vjera je najbistriji pogled srca. Upozorio je da Hrvatska postaje kratkovidna onda kad njezini građani počnu svijet gledati samo odozdo, naglasivši da nam je potreban pogled odozgo. Kao što se iz zrakoplova mnogo više i cjelovitije vidi krajolik nego s tla, tako se s Božjih polazišta očima srca vidi cjelovitost i smisao našeg postojanja za koji smo stvoreni i kojem pripadamo. Ustvrdio je da se najteža hrvatska muka događa onda kad ljudi svoj pogled skrate te svoje osobne i zajedničke društvene situacije promatraju samo bezbožnim pogledom sebičnosti.

Upozorio je kako nas sveta čitanja upućuju na jednostavan put kojim se stvarnost bolje vidi: vjera i trpljenje. Poučava nas sveti Petar u drugom čitanju a Gospodin Isus u današnjem evanđeoskom ulomku da je to put kojim se postaje svetim. Vjerovati i trpjeti – tko to u Hrvatskoj hoće, zapitao je biskup. Odgovorio je da takvih nije malo među jednostavnim malim ljudima koji u vjeri i trpljenju žive svoju svakodnevnicu te se ponašaju po Isusovu napatku iz današnjeg evanđelja. On, naime, traži da se odrekne samih sebe, uzmemo svoj križ i idemo za njim, kao našim jedinim pravim vođom. Naša nam četrnaest stoljetna povijest potvrđuje da smo najdalje stizali kad smo kao vođu slijedili raspetog Gospodina i s njime pobjeđivali. Dakako da su nam potrebni vođe u politici i na drugim područjima. Ali Isus Krist, Sin Božji koji je postao čovjekom, nije tek jedan od vođa, stručan za neko područje, nego je on sve naše ljudsko, nemoćno i smrtno putem trpljenja božanskom snagom preobrazio u moćno i vječno. Naš osobni i zajednički cilj u Hrvatskoj ne bi smio biti samo taj da dođemo do europskog standarda života, koji sam po sebi nije nešto loše. Srce nam naše kaže – a ono nikad ne vara – da nismo stvoreni za malo viši standard materijalnog života, nego za puninu, za sve, za Boga – kako je sv. Augustin točno dijagnosticirao – i bez te punine nikada nećemo biti zadovoljni. Razlog zašto u Hrvatskoj ima toliko nezadovoljnih ljudi leži upravo u činjenici što još nismo stigli do one životne razine koju je Bog upisao u naša srca, do onoga što možemo postati samo Isusovom pobjedničkom snagom nad smrću. Rekao je da je sv. Marko bio Hrvat koji se srcem prosvijetljenim vjerom odrekao samoga sebe, ostao vjeran Bogu do kraja, nije dopustio da ga itko otrgne iz Božjeg zagrljaja u svetoj Crkvi Katoličkoj, iz one punine života koju mu je Isus Krist zaslužio svojom mukom, smrću i uskrnućem.

Odreći se samoga sebe, protumačio je biskup, ne znači počinuti duhovno samoubojstvo, nego napustiti svoje kratkovidne, sebične planove i činom vjere svoj život potpuno predati u Božje ruke, ne živjeti od sebe i za sebe, nego od Boga i za Boga. Pozvao je nazočne da budu ljudi koji će u vjeri sve riskirati da bi sve dobili. Kazao je kako ga pokatkad obuzme tuga pred činjenicom da nam neki i s najviših društvenih položaja javno tumače da nisu vjernici, kao da bi nevjera bila nešto pozitivno i poželjno. Nevjera je

zapravo nemoć ljudskog duha, i nije uputno njome se hvaliti. Biskup je to obrazložio nazočnima na primjeru života u braku gdje se nitko ne hvali time da muž i žena nemaju više povjerenja jedno u drugo. Kad nestane među njima povjerenja, događa se lom na najdubljoj razini ljudskog duha, raspada se brak i tada je beskorisno sve materijalno što imaju u kući, jer ona je prestala biti dom u trenutku nestanka povjerenja među ukućanima koji u njoj žive. Naprotiv, kad se supruga ili suprug, puni uzajamnog povjerenja, žrtvuju jedno za drugo a zajednički za djecu, kad umiru sebi a žive za drugoga, istrgli su se iz zagrljaja smrti, pronašli sebe u najdubljim dimenzijama svoga postojanja. Drama hrvatskog društva je prvenstveno u tome što bismo svi htjeli živjeti, a nedovoljno onih koji su spremni umirati, žrtvovati se za druge. Biskup je pozvao nazočne da svoje hrvatske nade ne temelje samo i jedino na gospodarstvu – naglasivši pri tom da mu je jako stalo do toga da gospodarstvo u Hrvatskoj napreduje – jer zna unaprijed da nijedna razina gospodarstva neće zadovoljiti naše srce, koje nije stvoreno za malo ili puno gospodarstva, nego za Boga. Potaknuo ih je da se otisnu od obala svoje sebičnosti za koje su privezani te da se odvaže krenuti putem vjere i žrtve ljubavi na koju ih poziva Bog i koji će i njih, kao i mučenika Marka, dovesti do konačne pobjede nad smrću. Završavajući homiliju zahvalio je sv. Marku što je svojim primjerom vjernosti Bogu do smrti posvjedočio kako Hrvat može postati svet kad sebe položi u ruke Božje.

Susret svećenika i proslava blagdana sv. Marka Križevčanina, zaštitnika Varaždinske biskupije

20. obljetnica biskupije proslavit će se 1. listopada misnim slavljem koje će predvoditi zagrebački nadbiskup i metropolit kardinal Josip Bozanić

Varaždin, 7.9.2017. (IKA) - Susret svećenika Varaždinske biskupije održan je u četvrtak 7. rujna u Biskupskom ordinarijatu u Varaždinu. Najprije ih je pozdravio mons. Antun Perčić, generalni vikar Varaždinske biskupije, a potom je varaždinski biskup Josip Mrzljak dao svećenicima nekoliko informacija vezanih uz početak nove pastoralne godine. Biskup je najviše govorio o 20. obljetnici Varaždinske biskupije. Podsjetio je kako će u nedjelju 1. listopada biti središnji događaj, misa koju će predvoditi zagrebački nadbiskup i metropolit kardinal Josip Bozanić. Prije mise bit će otvorena izložba o 20 godina biskupije, koju su pripremili biskupijski suradnici laici iz biblioteke, Ureda za pastoral u medijima i Katehetskog ureda.

Izložba će potom biti postavljena i u Čakovcu, Koprivnici i Lepoglavi. Uz to, snima se i film o Varaždinskoj biskupiji, režisera Jakova Sedlara i scenarista Hrvoja Hitreca, koji je pri kraju i uskoro ćemo ga moći pogledati. Najvrjednije u proslavi obljetnice Biskupije je dovršetak Caritasovog doma na Banfici gdje će biti nova pučka kuhinja. Radovi idu prema kraju i nadamo se da će za otprilike mjesec dana biti gotov, izvijestio je mons. Mrzljak.

Biskup je govorio i o hrvatsko-slovenskom hodočašću u Stično 14. listopada prigodom 100. obljetnice ukazanja Majke Božje u Fatimi. Povjerenik za pastoral duhovnih zvanja vlč. Siniša Dudašek najavio je hodočašće ministranata u sklopu 20. obljetnice Varaždinske biskupije, a najavljeno je i đakonsko ređenje koje će biti u subotu 30. rujna u varaždinskoj katedrali. Predstojnik Ureda za pastoral mladih vlč. Tihomir Kosec govorio je o radu s mladima i o tome kako ih što više animirati i privući u život s Crkvom. Bilo je riječi i o Križnom putu mladih Varaždinske biskupije koji bi iduće godine trebao biti u topličkom kraju, a točna ruta i sve informacije znat će se uskoro.

Svećenicima se službeno predstavio i novi kancelar Varaždinske biskupije preč. Ivan Rak, koji radi na Međubiskupijskom sudu u Zagrebu, pa je dao vrijedne informacije, ponajprije župnicima, kako se postaviti u slučaju kada primjerice župljani odluče pokrenuti parnicu proglašenja ništavosti ženidbe. Preč. Josip Koprek govorio je o zaručničkim tečajevima, a predstavio je potom i Šematizam Varaždinske biskupije. Preč. Koprek podsjetio je svećenike da su autori Šematizma zapravo svi oni, jer bez podataka koje su župnici prikupljali ne bi bilo moguće napraviti ovaj rad.

„Ima mnogo fotografija, pa stoga zahvaljujem Damjanu Korenu, Silviju Benču i Tomislavu Korenu koji su uložili puno truda. Najveći dio Šematizma čini popis arhidakonata, đakonata i župa Varaždinske biskupije“, rekao preč. Koprek. Susret je nastavljen u varaždinskoj katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo koncelebriranim euharistijskim slavljem kojim je Varaždinska biskupija proslavila svog zaštitnika svetog Marka Križevčanina. Tom misom u predvečerje blagdana Rođenja Blažene Djevice Marije, molilo se i za Varaždinsku županiju, koja na blagdan Male Gospe, 8. rujna, proslavlja svoj dan, pa su misnom slavlju nazočili, između ostalih, predstavnici Varaždinske županije predvođeni predsjednikom Županijske skupštine Alenom Runcom sa suradnicima.

„Želimo moliti zagovor Blažene Djevice Marije i svetog Marka Križevčanina za našu biskupiju koja ove godine proslavlja 20 godina od osnutka. To su relativno male godine, ali i u tih 20 godina mnogo je toga učinjeno. Želimo i ovom misom biti zahvalni za sve ono dobro što je učinjeno, ali i zamoliti za oprostjenje svega onoga što nismo dobro učinili, svih grijeha i pogrešaka“, rekao je biskup.

U propovijedi biskup je govorio kako se u 2000 godina povijesti Crkve rodilo mnogo svetih ljudi. „Neki sveci su nam malo bliži i poznatiji, po nekima smo dobili imena. Danas slavimo svetog Marka Križevčanina, koji nam je posebno blizak“, rekao je biskup.

„On je cijelog sebe žrtvovao za čovjeka u kojemu je prepoznao samog Gospodina Isusa. Mogli bismo nabrajati mnogo svetih ljudi i svatko bi se u nečem posebno istaknuo. Imaju li svi ti sveci nešto zajedničko? Svima im je Božja riječ bila najvažnija u životu. Isus nam danas govori u evanđelju: 'Tko se ne odrekne sebe, ne može ići za mnom'. Mi se čudimo kako se to čovjek može odreći sebe. Odricanje sebe znači da čovjek bude svjestan kako nije on najvažniji i najpametniji, već prihvaća Božje riječi. Prihvaća ići tim putem koji se zove Isus Krist. Isusove riječi često su u suprotnosti s našim razmišljanjem. One nas često vode nekim težim putem. To znači odricati se sebe i svojih razmišljanja i prihvatiti Božji plan. Do kraja. Čak i ako je potrebno žrtvovati vlastiti život. Ne možemo se odreći onoga što Bog govori čovjeku. Moramo prepoznati u svakome čovjeku, pogotovo onome u potrebi, Gospodina Isusa. Možda nam ponekad netko prebacuje i kaže 'pa dajte vi malo prilagodite te riječi stare 2000 godina 21. stoljeću'. Isusovi nam učenici dokazuju kako je to nemoguće, kako se to ne smije činiti. Tko ne uzme svoga križa svaki dan, ne može biti moj učenik, kaže Isus. Te su riječi mučenici kroz povijest na poseban način pokazali. Kada pogledamo Blaženu Djevicu Mariju vidimo kako njezin život nije bio lagan i kako je bilo potrebno prihvatiti Božju volju u svakom trenutku“, istaknuo je biskup Mrzljak.

Proslava Male Gospe u Vepricu

Nije dovoljno imati Evanđelje u kući. Ako ono nije Radosna vijest za nas i našu obitelj, Isus i Marija ne borave u našem domu, istaknuo nadbiskup Barišić

Vepric, 7.9.2017. (IKA) - Marijansko svetište Vepric kraj Makarske i ove je godine bilo mjestom vjerničkog okupljanja u povodu proslave blagdana Male Gospe. Po već uhodanoj praksi, središnje slavlje odvijalo se na uočnicu blagdana, u četvrtak 7. rujna, kada je Gospino svetište podno Biokova posjetilo više tisuća hodočasnika s Makarskog primorja, iz Neretvanske i Imotske krajine, susjednih otoka te Bosne i Hercegovine.

Svečanoj koncelebraciji prethodila je molitva krunice, a za brojne hodočasnike organizirana je ispovijed. Poslijepodnevno središnje misno slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s oko četrdeset svećenika. „Sve nas ovdje nazočne i narode diljem svijeta okuplja i povezuje u jednu obitelj čudesni događaj: navještaj rodoslovlja Isusa Krista, Sina Božjega, začeta po Duhu Svetom i rođenog od Djevice Marije – Emanuela – Boga s nama! Bog je ušao u našu povijest, postao čovjek, član našeg ljudskog rodoslovlja. Ova Radosna vijest čudesan je i središnji događaj za čitav ljski rod i sve narode. Sva naša različita rodoslovlja ne dopiru samo do Adama već idu do izvora života – Boga Oca. Bog u svojoj ljubavi prema nama, u Betlehemskom Djetetu, prihvaća našu ograničenost, grešnost i smrtnost kako bi nama dao besmrtno dostojanstvo sinova i kćeriju Božjih“, rekao je nadbiskup u propovijedi.

U nastavku je govorio „o poteškoćama u braku i obitelji, o zajedničkoj molitvi i prisutnosti Svete Obitelji u našim domovima i životima“. „Majka Marija večeras ovdje sluša razne slučajeve i stanja majki, očeva, roditelja, supruga, zaručnika, baka, djedova pa i djece. Životnih poteškoća ima na pretek, kao da se iz dana u dan umnažaju. Nezaposlenost, neplodnost, život bez unuka, nepravde, svađe, prezir, ignoriranje, odbačenost, podjele, rastave, samoća, bolest, duhovna i materijalna bijeda... Slutimo opasnost da sve više postanemo individualci odijeljeni i zatvoreni u svoj svijet. Sve je više tehničko-komunikacijskih sredstava, a sve manje razgovora, riječi – osobne komunikacije. Obiteljske odnose i dom sve više ispunja praznina šutnje, muka i mučanja. Jer nema zajedništva, obiteljski stol zjapi prazan“, rekao je nadbiskup. U svojoj Nazaretskoj Obitelji i sama Marija „je proživljala tolike životne poteškoće, osobne i obiteljske. U životu nikada nećemo biti pošteđeni od poteškoća i križeva. Ni mi ni naša obitelj. Ni Krist nije bio pošteđen križa, već nas je spasio s križa i križ pretvorio u znak pobjede života nad smrću. Niti mi s Marijom i Isusom u obitelji nećemo biti oslobođeni od poteškoća, ali će nam s Njima i poteškoće biti preobražene u blagoslov i zajedništvo života. Osobito Majka Marija ima iskustvo križa i dobro zna što znači stajati uz križ, jer nas je upravo pod križem svoga Sina i primila za svoju djecu. Zato je ona srce i duša obitelji, koja osjetljivo i pažljivo suosjeća s nama i našim životnim poteškoćama“.

Kao lijek za šutnju i prazninu u obiteljima nadbiskup je podcrtao razgovor i slušanje, prvenstveno razgovor s Gospodinom, čitanje i slušanje njegove riječi, a onda i razgovor s drugima. „Ako Njegovu riječ zatvorimo u ladice ili složimo na stelažu, nije li On time još uvijek van našega doma? Nije dovoljno imati Evanđelje u kući. Ako ono nije Radosna vijest za nas i našu obitelj, Isus i Marija ne borave u našem domu. A čovjek ne živi samo o kruhu, nego o svakoj riječi, o Božjoj riječi. Poštivajući našu slobodu, Isus Krist kuca na vrata našega doma i srca. Želi sjesti s nama za obiteljski stol. Želi nas slušati i govoriti nam. Mnogi imaju pristup u naš dom, na vrata i preko prozora – ekrana - ali

Kristova prisutnost kao da je problematična za nas i našu obitelj? Zašto se plašimo?", upitao je splitsko-makarski nadbiskup te dodao: „Kristova prisutnost u obitelji znači: 'Danas je došlo spasenje ovom domu'. Isus Krist koji je ušao u ljudsko rodoslovlje jedino je Ime pod nebom u kome nam je spasenje. Ne bojte se Krista Gospodina! S Njim se ništa ne gubi, a sve se dobiva! On ništa ne oduzima jer sve dariva. Zato otvorimo Mu vrata svoga doma i svoga srca. Imajmo uvijek vremena za Njega i Njegovu riječ, bilo za obiteljskim ili euharistijskom stolom. Ne izbacujemo ga iz svoga rodoslovlja!"

Podsjetivši vjernike na osobnu i zajedničku molitvu, kako u svome domu tako i na euharistijskom slavlju, nadbiskup Barišić istaknuo je da u „molitvi 'Oče naš' susrećemo sebe, Boga i bližnjega. Iz Božje Riječi rađa se i naša Riječ koja je sposobna moliti i opraštati. Braćo i sestre, na dobrom smo putu jer se nalazimo u domu Majke Marije koja je bila učenica i majka Božje Riječi, čiji je stil života oslikan u riječima molitve 'Oče naš.' Doista, Njen pogled je bio usmjeren prema Ocu koji je na nebesima, Njen život bio je u potpunosti posvećen Bogu, a po Njoj nam je došlo i Kraljevstvo Božje – Isus Krist uskrсни pobjednik nad smrću i Prvorodenac našeg rodoslovlja. Marija je za životni oslonac imala samo Oca Nebeskog i povjerenje u Njegova obećanja".

Nadbiskup je uputio molitvu Gospi, rekavši: „Majko Marijo, naša Gospo veprička, dok zahvaljujemo Bogu Ocu što nam je Tebe darovao za našu duhovnu Majku, došli smo ti čestitati rođendan sa željom da nam pomogneš još šire otvoriti vrata našega srca i doma Tebi i Tvome Sinu. Pomozi svim obiteljima da u radosti obiteljskog zajedništva s Tobom Majko, zbog radosti spasenja mogemo klicati radosno i zahvalno: neka te slavi Hrvatski rod Bože, neka te slavi svaki dom!" Misno slavlje završilo je tradicionalnom marijanskom procesijom kroz veličanstven krajobraz svetišta.

Mala Gospa u svetištu Gospe Brze Pomoći

Misno slavlje predvodio je kardinal Puljić

Slavonski Brod, 8.9.2017. (IKA) - Pod geslom „Vjerujemo u te, o Majko i Djevo, u tvoga majčinstva čudesnu moć!", proslavljen je u petak, 8. rujna blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije – Mala Gospa i „osmi" u rujnu kao hodočasnički dan Gospe Brze Pomoći u istoimenom Gospinom svetištu i župi u Slavonskom Brodu. Blizu osam tisuća hodočasnika sudjelovalo je na svih pet misnih slavlja na kojima se molitvom zahvaljivalo Gospodinu za njegove milosti tijekom 60 godina čašćenja Gospe Brze Pomoći. Uz nadbiskupa đakovačko-osječkog Đuru Hranića, domaćeg župnika Ivana Lenića i još nekoliko svećenika svečano euharistijsko slavlje u večernjim je satima pred oko dvije i pol tisuće vjernika predvodio vrhbosanski nadbiskup i metropolit kardinal Vinko Puljić.

U pozdravnoj riječi župnik Lenić je zahvalio svim hodočasnicihima kako domaćim tako i onima koji svakoga osmog Gospi dolaze iz raznih krajeva Hrvatske i BiH, naglasivši da je njihova vjera potvrda Božjega djelovanja na tom svetom mjestu te Gospina potpora istoj da bi bila „živa i prosvjetljenja" te nadahnuće svem našem životu i radu. Posebno je zahvalio kardinalu Puljiću, koji je u tom svetištu za 50. obljetnicu čašćenja Gospe Brze Pomoći također predsjedao velebnom euharistijsko slavlje. Zahvalio mu je što već duži niz godina gaji osobnu vezu sa slavonskim krajem i tim svetištem.

Kako je i kardinal Puljić, kao dvanaesto dijete svojih roditelja također rođen na blagdan Male Gospe, nadbiskup Hranić i župnik Lenić uz prigodne darove uputili su mu u

ime vjernika i svećenika srdačne čestitke za njegov 72. rođendan.

U homiliji kardinal Puljić progovorio je o veličini dara života. Naglasio je da je Bog stvaranjem svijeta čovjeka zamislio kao svoga suradnika davši mu prvu zapovijed – rađanje. Istaknuvši kako rođenjem BDM započinje zora spasenja posvjestio je da je sva Marijina veličina u tome što je bila spremna za prvu suradnicu u spasenju svijeta.

„Od Marije možemo učiti kako biti raspoloživ za Božje djelo, učiti od nje kako čuti Božju riječ. Marijina je sva uloga u našem životu da nas vodi Isusu. Zato je prevažno odgajati srce da Božju čujemo, prihvatimo i poput Marije rastemo u vjeri", rekao je među ostalim kardinal. Upozorivši da smo izgubili osjećaj pamćenja svojih predaka naglasio je da smo pozvani vrednovati život i Bogu zahvaljivati za sve što imamo i što jesmo. Istaknuvši da novi život uvijek iziskuje žrtvu ustvrdio je: „Ništa se bez žrtve ne može ostvariti, napose novi život. Tko se zna žrtvovati taj se zna i radovati, taj gradi budućnost! Zato od Marije učimo biti hrabri, učimo stati pod križ i ustrajati! Treba nam te hrabre vjere, te radosne vjernosti! Štovati Mariju znači biti otvoren Božjem planu, imati u Boga povjerenje, od nje učiti kako veličati Boga i zahvaljivati mu za sve što imamo".

Na kraju je poručio: „Želim da se večeras vratimo svojim kućama upravo s tim pouzdanjem u Bogu, da nam On bude oslonac, da s Bogom računamo, da nas ništa ne satare, da ne izgubimo pogled u vječnost. Zato danas svi vapimo, Gospe, dok ti čestitamo tvoj rođendan - zoru spasenja, daj nam uprisutniti radost živjeti s Kristom hrabro noseći svoj križ, vjerujući u pobjedu dobra nad zlom i istinski zahvaljivati Bogu za sve što imamo i što jesmo."

Kako je to bila i prigoda za promišljanje i molitvu za veće vrednovanje dostojanstva života i majčinstva kardinal je tijekom mise posebno blagoslovio majke trudnice i one koje mole za dar majčinstva.

Taj veliki dan za to svetište, u kojem svakoga osmoga hodočasti više tisuća vjernika iz raznih krajeva Hrvatske i Bosne i Hercegovine, završen je Marijanskim ophodom oko crkve Gospe Brze Pomoći.

Dopodnevna misna slavlja uz domaćeg župnika Lenića i župnoga vikara vlč. Krešimira Čuturu predvodili su vlč. Ivan Benaković iz Županje i mons. Stjepan Karalić, kanonik iz Đakova. Misama je prethodila molitva krunica isprepletana zahvalom za 60 godina djelovanja Božje milosti po Gospodinom zagovoru u tom svetištu. Mnogobrojni su svećenici tijekom dana vjernicima bili na raspolaganju za ispovijed.

Proslava Male Gospe u svetištu Gospe od Milosrđa u Dubrovniku

Dubrovnik, 8.9.2017. (IKA) - Od ranih jutarnjih sati brojni vjernici hodočastili su na blagdan rođenja Blažene Djevice Marije, 8. rujna, u Biskupijsko svetište Gospe od Milosrđa u Gospinom polju kako bi dostojno proslavili rođendan svoje nebeske Majke. Jednako kao i na brojnim misama tijekom dana, svečano je bilo i na večernjem misnom slavlju kojeg je predvodio dubrovački biskup mons. Mate Uzinić, a na kojem su koncelebrirali brojni svećenici i redovnici. Na početku mise okupljene je pozdravio fra Stanko Dodig, upravitelj Biskupijskog svetišta Gospe od Milosrđa, izrazivši im dobrodošlicu te čestitavši ovaj blagdan. Čestitkama se pridružio i dubrovački biskup.

U svojoj propovijedi biskup Uzinić je kazao kako ovim slavljem ne slavimo samo Marijin rođendan već i iskorak koji je Bog napravio kad je odlučio preko Marije provesti plan spasenja čovjeka i čovječanstva. Objasnio je kako

Marijino rođenje nije samo sebi smisao već da je usmjereno prema onome koga će ona roditi, Isusu Kristu, te da je upravo zato to u središtu razmišljanja liturgije. Istaknuo je kako je u svemu ovome važno primijetiti Mariju kao onu koja s Bogom surađuje jer je to njezina glavna značajka. Kako je ona surađivala s Bogom jer ga je ljubila, ali i kako po tom možemo vidjeti da je Bog nju također ljubio, a po njoj i sve nas, svakog čovjeka. Dodao je da iako malo znamo o Marijinom životu ipak znamo da je ona Bogorodica iz čega proizlaze i dvije Marijine osobitosti: da je začeta bez grijeha i da je na nebo uznesena.

Biskup Uzinić usporedio je Mariju s evanđeljem, odnosno kako je od prvog pa sve do posljednjeg trenutka u središtu njezinog života bio Isus Krist, baš kao što je On i središte samog evanđelja, njegov život i djelo. Kazao je i kako naš život ne bi imao smisla da se Isus nije rodio i da nije izveo djelo spasenja među nama. „Zahvaljujući Isusu, rođenom od Marije Djevice, mi nismo rođeni za smrt već za život. Bog želi biti u središtu našeg života, i to jedino tako ima smisao. To je poruka koju nam šalje BDM, poruku da nam Isus treba biti cilj, smisao, središte”, rekao je mons. Uzinić. Također je istaknuo i kako je Bog za sve nas otvoren, baš kao što je bio i za Mariju, te da na svakoga od nas računa u svom planu spasenja.

Kao jedno od važnijih poslanja koje dnevna liturgija nudi, biskup je izdvojio ono biti mirotvorcima u ovom vremenu. Mirotvorstvo je zadaća za kršćana kako bi im Krist mogao biti središte života, te kako bi u ovom svijetu mogli omogućiti da se On po njima i u njima nastavi utjelovljivati. Upozorio je kako je mir u današnjem vremenu izuzetno bitan s obzirom na različite prijetnje u svijetu, te kako mi moramo postati graditelji mira za koji nam je temelj odnos s Bogom. Upozorio je i kako to nije mir koji će samo tako prekinuti sve ratove i mržnje, kao i otvaranja pitanja prošlosti, koje iznova razjedinjavaju naš narod. „Ali s Kristom je moguć mir, mir koji postavlja temelj da se može stvarati drukčiji čovjek, da se po tom čovjeku kakvog je Bog počeo stvarati stvori drukčije društvo i svijet. To je onaj mir koji je Bog upisao u stvorenu stvarnost, koji smo izgubili. Stavili smo svoju volju ispred Božje i postali izvor nemira u sebi, među sobom”, rekao je mons. Uzinić. Pozvao je sve da pronađu svoj mir s Bogom, da Mu dopuste da im se nastani u srca kako bi mogli raditi na Njegovom planu izgradnje mira i spasenja. Kao pravi put za izgradnju tog mira ponudio im je iskrenu ispovijed, a kao pravi primjer za to, uz BDM, dao im je i sv. Leopolda Bogdana Mandića čije neraspadnuto tijelo dolazi sljedećeg tjedna u Dubrovnik.

Na kraju misnog slavlja upravitelj svetišta Dodig zahvalio je dubrovačkom biskupu što je predvodio ovo svečano slavlje ali i svima koji su omogućili da se ovaj blagdan proslavi na što dostojanstveniji način. Posebno je zahvalio zboru svetišta, pod vodstvom s. Celestine Jelčić, koji je pjevao tijekom svih misa. Također je pozvao i sve vjernike da dođu sljedeće subote, 16. rujna, u Gospino polje na doček relikvije neraspadnutog tijela sv. Leopolda Bogdana Mandića.

Proslavi blagdana prethodila je devetnica od srijede, 30. kolovoza, do četvrtka, 7. rujna, tijekom koje je bila krunica i Gospine litanije te misa. Mise su predvodili franjevci Hercegovačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije. Prva tri dana devetnicu je predvodio fra Zvonimir Pavičić, sljedeća dva fra Perica Ostojić, te posljednja četiri dana dr. fra Ivan Dugandžić.

Mons. Jure Bogdan predvodio blagdanku misu u Solinu
Solin, 8.9.2017. (IKA) - Obilježavanje blagdana Male Gospe u Solinu nastavilo se i u popodnevnim satima, kada je večernje misno slavlje predvodio mons. Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatsko, a u koncelebraciji sa splitsko-makarskim nadbiskupom Marinom Barišićem, don Rankom Vidovićem, župnikom župe Gospe od Otoka i solinskim dekanom, don Vinkom Sanaderom, dugogodišnjim solinskim župnikom i župnikom Svetog Lovre u Trogiru. U svojoj je propovjedi biskup Bogdan istaknuo kako slaveći Malu Gospu slavimo predivnu Božju milost koja se razlila nad Marijom od prvoga trenutka njezinoga života i koja danas, rođenjem, postaje vidljiva.

Božji naum spasenja, kojega možemo pratiti iz naraštaja u naraštaj, u onom dugom rodoslovlju od tri puta po 14 generacija, danas na osobit način postaje vidljiv i opipljiv u ovoj kolijevci. Tako kolijevka postaje znak nade. Marijina kolijevka upućuje nas na kolijevke naše djece. Doziva nam u pamet gdje se nalazi jezgra društva i zalog sretne budućnosti: ne u ekonomskim prognozama i političkim analizama, ne u velikim skupštinama i bučnim zaključcima, nego u obitelji, u plodnoj ljubavi muškarca i žene koji su nerazrješivo sjedinjeni u sakramentu braka. Bez kolijevki nema budućnosti”, kazao je biskup Bogdan. U nastavku propovjedi biskup Bogdan je govorio o tome kako kršćanski pogled na obitelj nije ideološko strančarenje, nego, baš suprotno, oslobađajuća širina koja je i mnogim nekršćanima poticaj za bolji odgoj svoje djece. O tome nam svjedoče, istaknuo je, i mnogi kršćani u raznim državama, tako i u našoj domovini, koji traže da im djeca i mladi odrastaju u crkvenim vrtićima i katoličkim školama.

„Obitelj je mjesto u kojem se novi život ne samo rađa nego i prihvaća kao Božji dar. No ovdje je i prva rana koja se nanosi našim obiteljima. Nažalost, hrvatsko zakonodavstvo i sudstvo ne prepoznaju novozačeto dijete kao dragocjeni dar koji je potreban posebne zaštite, nego ga svode na genetski materijal bez temeljnih ljudskih prava, bez prava na život. U nekom čudnom preračunavanju umanjuje se dostojanstvo nerođenih. Umjesto da se štiti one najslabije, nemilice ih se gazi. Toliki embriji su zamrznuti i otuđeni svojoj naravnoj okolini. Postali su trgovačka roba. I ne samo to! U našoj domovini Hrvatskoj provode se i dalje ubojstva nerođene djece. Hrvatski zavod za javno zdravstvo objavio je prošle godine podatak da je od 2000. do 2015. godine u Hrvatskoj bilo 158.121 pobačaj. Od ovih legalno induciranih pobačaja bilo je 95.415. Čitav jedan grad nevino ubijenih. Svaki namjerno izazvani pobačaj je u nebo vapijući grijeh, zločin za koji će počinitelji odgovarati pred Bogom”, naglasio je biskup Bogdan dodavši da žena koja počini pobačaj ostaje ponajčešće sama, a njenu ranu jedino može iscijeliti Isus Krist u sakramentu svete ispovijedi. U propovjedi je biskup Bogdan govorio i o obitelji kazavši, između ostalog, da se u obitelji uči blizini, brizi i poštovanju drugih. Tu se, istaknuo je, razbija prvi krug pogubne zaokupljenosti samim sobom i spoznajemo da živimo zajedno s drugima.

„Dragi roditelji! Vi nosite prvu i temeljnu odgovornost za svoju djecu, a Crkva vas pomaže i prati da možete u svjetlu Evanđelja što bolje ljubiti i odgajati svoju djecu. Kada su Joakim i Ana primili svoju malu Mariju u obiteljskom domu u Nazaretu, nisu još ni slutili kakva divna djela Bog želi izvesti preko njihovog djeteta. Bog poziva i nas da budemo aktivni sudionici Njegovoga spasenjskog plana jer On u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom Njegovom pozvani. Ne možemo preko noći promijeniti društvo u kojem živimo, ali možemo promijeniti sebe, svoju obitelj. Od svoga obiteljskog doma možemo učiniti Nazaret, Crkvu u malome, i tako udariti temelj za

preobrazbu ovoga svijeta i dolazak Božjega kraljevstva jer sve velike stvari započinju u malenome", rekao je biskup Bogdan. Propovijed je biskup Bogdan završio s riječima da tko poštuje život, taj ima budućnost.

„Bez kolijevke nema života, nema budućnosti. Ako nam je stalo do kršćanske budućnosti naših prostora, ako nam je stalo do Crkve Kristove, ako nam je stalo do spasenja vlastite duše, obratimo se, vjerujmo i živimo po Evanđelju, ne samo deklarativno usnama nego stvarno, moralno, životno. To je zalag naše budućnosti. Bez kolijevki nema života", poručio je biskup Bogdan.

Popodnevnu misu predvodio je don Božo Plazibat, a pjevao je Papa bend. Proslavi blagdana Male Gospe je prethodila trodnevna duhovna obnova koja se sastojala od molitve krunice i mise koju je predvodio don Marinko Vidović.

Mala Gospa u svetištu Gospe Krasnarske

Krasno, 8.9.2017. (IKA) - Blagdan Rođenja BDM – Mala Gospa svečano je proslavljena u petak 8. rujna u biskupijskom svetištu Gospe Krasnarske.

U 11 sati svečanu misu predvodio je domaći sin, riječki nadbiskup Ivan Devčić u koncelecijaciji s novim upraviteljem svetišta preč. Stipom Zebom i svećenicima iz biskupije.

U propovijedi nadbiskup Devčić je istaknuo kako smo u evanđelju slušali o rodoslovlju Isusa Krista. To je primjer da je Isus kao Božji Sin ljudskom pomoću došao na ovaj svijet. Marija je rođenjem Božjeg Sina svijetu ponudila spasenje. Naš Bog nije Bog mrtvih, već Bog živih. Možemo biti materijalno bogati, ali ako nemamo života onda nemamo pravih vrijednosti. Moramo moliti za naše obitelji, da u ovom društvu znaju prepoznavati prave vrijednosti koje jedino mogu doći od Boga, zaključio je nadbiskup Devčić.

Svečanu misu uzveličao je mješoviti zbor pod ravnanjem Ivana Prpića Špika.

Poslijepodnevnu misu predvodio je upravitelj svetišta preč. Zeba.

Župa sv. Antuna u Čakovcu na Malu Gospu proslavila 15 godina od posvete nove crkve

Čakovec, 8.9.2017. (IKA) - Župa svetog Antuna Padovanskoga Čakovec – Jug u petak 8. rujna, na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije, u narodu poznatijem pod nazivom Mala Gospa, proslavila je 15 godina od posvete nove župne crkve. Središnji događaj slavlja ove velike obljetnice za vjernike iz tog dijela Čakovca bila je svečana euharistija koju je predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak u suslavlju s domaćim župnikom fra Tomislavom Božičekom, dekanom Čakovečkog dekanata vlč. Vladimirom Kolarićem te s još desetak svećenika Varaždinske biskupije. Prije početka svete mise okupljene je pozdravio domaći župnik koji je vjernike podsjetio na povijest župe i župne crkve. Varaždinski biskup potom je započeo misno slavlje. Čestitao je župljanima rođendan njihove crkve.

„15 godina, to je još uvijek ono tinejdžersko doba, doba mladosti, ali kao što smo čuli, već se puno toga dogodilo u ovoj župi. Kada slavimo neki jubilej, kažemo Bogu hvala. No što zapravo znači kada mi kršćani slavimo jubileje? To znači da kažemo Bogu hvala. Sveti Ivan Pavao II. je, kada smo se 2000. godine pripremali za veliku godišnjicu Isusovog rođenja, rekao da je dobro slaviti jubileje i osvrnuti se na proteklo vrijeme. Ovaj jubilej slavimo na blagdan Male Gospe, blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije. Taj blagdan nam je posebno drag. Kada naše majke slave

rođendan, to možda ne bude neka velika svečanost, ali djeca se nastoje okupiti oko majke i biti zajedno s njom u intimnoj obiteljskoj atmosferi. Tako i mi smo danas ovdje, okupljeni oko naše zajedničke majke Marije kojoj želimo čestitati rođendan. Njezina glavna zadaća je voditi nas, svoju djecu, do svoga sina Isusa čiju ćemo žrtvu, muku, smrt i uskrsnuće slaviti", kazao je biskup Mrzljak. Podsjetio je kako smo čitali u evanđelju rodoslovlje Isusa Krista, počevši od Abrahama, praoca naše vjere. Među tim ljudima bilo je i onih koji su bili pobožni, koji su se bojali Boga, ali bilo je i onih koji su odlazili od Boga i činili zlo, kazao je biskup.

Time se želi pokazati kako u ljudskoj povijesti može biti raznih događanja, lutanja, priklanjanja nekim drugim bogovima. Središnji događaj u našoj povijesti je kada Bog ulazi u naš život i želi ostati s nama. On je s nama na razne načine, ali želimo izgraditi posebna mjesta na kojima ćemo se s njime susretati. Mogli bismo usporediti Mariju sa svakom crkvom. Marija je ljudima nosila Isusa, pokazala ga i darovala. Marija također želi biti ovdje. Marija nas poziva i okuplja da bismo mogli doći u Isusovu blizinu i kako bismo na poseban način mogli slušati Njegovu riječ. Možemo čitati Sveto pismo u svojim kućama, školama i obiteljima, ali crkva je jedno povlašteno mjesto u kojem je Božja riječ na poseban način objavljena kada se sabire zajednica i kada je Duh Sveti na poseban način prisutan. Sve je to potrebno da bismo se mogli pitati: "A što Božja riječ nama danas govori?" Da li je to samo stvar prošlosti? Ona je stara 2000 godina, ali ona je stalna i ne mijenja se. Božja riječ govori nam o Božjoj prisutnosti među nama i o tome kako je mi prihvaćamo i prepoznavamo ili možda neprepoznajemo. Božja riječ je svakome od nas danas upravljena - poručio je biskup Mrzljak.

Na kraju mise Đuro Bel, član župnog ekonomskog vijeća je u znak zahvalnosti mons. Josipu Mrzljaku predao sliku pod nazivom „Raspelo" akademskog slikara Krune Bošnjaka sa izložbe dijecezanskog muzeja na zagrebačkom Kaptolu.

Prvi varaždinski biskup Marko Culej svečano je 8. rujna 2002. godine obavio obred posvećenja dovršene crkve Svetog Antuna Padovanskog u Čakovcu, a blagdanska misa bila je prilika, između ostaloga, da se zahvali svim donatorima i graditeljima crkve, župljanima, Hrvatskoj franjevačkoj provinciji sv. Ćirila i Metoda, Međimurskoj županiji, Gradu Čakovcu i mnogim anonimnim donatorima i graditeljima.

Biskup Bogović blagoslovio Spomen park kod Crkve hrvatskih mučenika

Udbina, 8.9.2017. (IKA) - Gospičko-senjski biskup u miru i idejni autor i realizator izgradnje Crkve hrvatskih mučenika na Udbini, noć uoči ovogodišnje proslave Dana hrvatskih mučenika u petak 8. rujna blagoslovio je u pratnji čuvara svetišta vlč. Josipa Šimatovića Spomen park uz crkvu. Spomen park čini memorijalni zid na koji se postavlja kamenje na kojima je datum i mjesto masovnih stratišta Hrvata kroz povijest i koji se svake godine od strane motociklista prinose uoči proslave Dana hrvatskih mučenika. Na središtu parka dominira golemi križ, replika vukovarskog križa postavljnog na ušću Vuke u Dunav a koji najbolje simbolizira patnje grada heroja iz Domovinskog rata Vukovara. Zadnjih dana završen je posljednji dio parka, postavljanjem podloge, tako da je on u svom funkcionalnom smislu završen, dok će se kroz buduće vrijeme dodavati novi spomen kameni. Biskup Bogović je prilikom blagoslova spomen parka poručio: „Vukovarski križ, spomen kamenje sa stratišta, sve je to uključeno u molitvu da budemo dionici te patnje i milosti."

Mala Gospa proslavljena u Šibenskoj biskupiji

Šibenik, 8.9.2017. (IKA) - Svetkovina Rođenja Blažene Djevice Marije proslavljena je u petak 8. rujna diljem Šibenske biskupije. Misna slavlja, jutarnje u Skradinu, a večernje u šibenskoj gradskoj župi Varoš predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić.

"Marija je početak boljeg svijeta, našeg spasenja, zato je današnji blagdan Male Gospe neusporedivi početak s bilo kojim drugim, zato nam današnji blagdan vraća mir jer je otvoren put dolasku Spasitelja, otkupitelja naših dugova, Onoga koji će ponijeti grijeh svijeta", poručio je u homiliji šibenski biskup Tomislav Rogić.

Promatrajući Marijin život jasnije vidimo i svoj život. Otkrivamo kakav Bog ima plan sa svakim od nas?! Bog uvijek na dobro surađuje s onima koji ga ljube! Kako se to divno ostvarilo u Marijinu životu. Ali Mariji zbog toga nije uvijek bilo lako. Imalo je to svoju cijenu žrtve, neizvjesnosti koja je tražila povjerenje da Bog sve može okrenuti na dobro. Zar je u našim životima drugačije? Samo trebamo ispuniti uvjet. Ljubiti Boga! Staviti Boga na prvo mjesto, da nam povezanost s njim bude svakodnevno važna, rekao je biskup. Danas bi rekli – da uvijek ima signala, da uvijek možemo stupiti u vezu. Oni koji se vole to razumiju, ne mogu jedan bez drugoga. Imamo li takav odnos i prema Bogu, pitao je biskup Rogić.

Bog i nas poput Marije poziva – opravdava i želi proslaviti. Pozvani smo otkrivati i ispuniti svoje poslanje, svoj život: kao otac, kao majka u obitelji, kao svećenik, kao radnik u svom pozivu, kao dobar, pouzdan prijatelj, kao pošten čovjek, kao onaj koji pokušava druge razumjeti, pomoći, mir širiti, uvijek dobronamjerno i nesebično nastupiti... u svakoj prigodi i sam na dobro biti okrenut, dobro drugom željeti. Pa kad se dogodi da zakažemo, pa se kajemo, pa želimo ispraviti ili popraviti, Bog će pomoći i opravdati, opet na dobro okrenuti. I na koncu, ako tako slijedimo Blaženu Djevicu Mariju, Bog će i nas proslaviti, kazao je biskup Rogić.

Nije li svaki trud uzaludan ako nas ne vodi Bogu, ako nas ne vodi u vječnost, u vječnu sreću. Sve tragedije ili nevolje života ništa su pred onom jednom jedinom, ne doći Bogu, ne doći u raj. Bog želi da dođemo k njemu zauvijek, nudi nam već sada svoju pomoć, želi ostvarenje svakog života, svakog čovjeka i želi ga sretnog zauvijek. Zar bi se Bog mogao odreći svog daha života kojeg nam je rođenjem podario? Pa dao nam je Majku, dao nam je svoga Sina. Kako nam onda s njime ne bi sve darovao. Na nama je da se za to opredijelimo, da oko toga svakodnevno nastojimo, da svakodnevno otkrivamo koliko nam Bog daruje, sve na dobro okreće i da izbjegavamo, bježimo od grijeha, od onoga što nas može od Boga udaljiti, zaključio je biskup Rogić.

Misa uz 74. obljetnicu stradanja stanovnika Zrina

Zrin, 9.9.2017. (IKA) - Sedamdeset i četvrta obljetnica stradanja stanovnika Zrina obilježena je u subotu 9. rujna u ovom povijesnom hrvatskom mjestu. Program obilježavanja započeo je molitvom ispred križa podno Starog grada Zrina, te mimohodom do mjesta srušene župne crkve Našašća sv. Križa koju su 1943. godine srušili partizani.

Misno slavlje na mjestu srušene crkve predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak u zajedništvu s krčkim biskupom Ivicom Petanjkom, domaćim biskupom Vladom Košićem, generalnim vikarom Biskupije i ravnateljem Zaklade za obnovu crkve u Zrinu mons. Markom Cvitkušićem i dvadesetak svećenika. Ova obljetnica okupila je brojne hodočasnike pristigle iz cijele Hrvatske, a

ponajviše prognane Zrinjane i njihove potomke.

Na početku sve okupljene pozdravio je biskup Košić podsjetivši kako je Zrin na današnji dan 1943. srušen, a Zrinjani pobijeni i protjerani. Biskup je i pozvao na molitvu za sve žrtve i Domovinu. „Molimo da naša Domovina bude slobodna od svih ucjena i da Hrvat može slobodno živjeti kao zadovoljan stanovnik svoje domovine. Kao što je rekao u jednom svom govoru biskup koji potječe iz župe Zrin, Ivica Petanjak, molimo da i Hrvati imaju onoliko prava koliko i nacionalne manjine u RH. Molimo i za to da se Zrinjanima vrati oduzeta imovina i da se ovdje mogu osjećati kao svoj na svome“, rekao je biskup Košić pozdravivši sve okupljene, a posebno biskupe Mrzljaka i Petanjka.

U homiliji biskup Mrzljak je rekao kako su kršćani prvih stoljeća slavili euharistiju na grobovima svojih pokojnika, posebno svojih mučenika, a mi u Hrvatskoj gotovo da i ne trebamo stavljati moći mučenika u oltare jer je cijela naša zemlja natopljena krvlju istih. „Gdje god dođemo mogli bismo staviti oltar i staviti euharistiju jer će on zasigurno biti nad grobom nekog mučenika. Mučeništvo našeg naroda, posebno, u novijem vremenu možemo pratiti od Bleiburga, preko Teznog, Macelja te cijelom trasom križnog puta koja vodi preko Varaždina, Podravinom, pa sve do Vukovara. Sve je to posuto kostima naših mučenika. I ovdje, na ovom mjestu, mi slavimo euharistiju na grobovima mučenika. Na mjestu gdje počivaju zemni ostaci mnogih, a za koje ne znamo. Sigurno da si danas ovdje postavljamo mnoga pitanja, ali ponajprije, mi smo danas ovdje došli iskazati poštovanje i ljubav prema onima koji su tu živjeli, stradali, mučeni i ubijeni, a kojih se mnogi još uvijek sjećaju. Mi želimo na neki način poručiti da nisu zaboravljeni, da ih se sjećamo u svojim mislima ali i s kršćanskom vjerom koja govori da čovjek ne može nestati, da čovjek ne može biti prešućen, da ne može otići u ništavilo, nego da čovjek ima neki svoj konačni cilj kamo treba doći. Često se do tog cilja dolazi upravo mučeničkom smrću“, rekao je biskup Mrzljak.

Osvrnuvši se na komunističke zločine biskup Mrzljak je upozorio kako se istina još uvijek teško probija do javnosti. „I komunistički zločini koji su se dogodili u to vrijeme, a i oni koji su se događali kasnije kroz više od 40 godina, bili su prešućivani. To nas je boljelo, jer o njima nismo smjeli govoriti, potajno smo se tek molili. Istina se teško probijala i zločin komunističkog totalitarnog sustava ne sastoji se samo od ubijanja ljudi već i od ubijanja svijesti i duše čovjeka jer o žrtvama se nije smjelo govoriti, a zločince smo morali veličati. Na žalost ni danas nismo došli do trenutka kada možemo slobodno govoriti o tome, istraživati o njima, iskazivati im dužno poštovanje i još više cijeniti onu žrtvu koju su podnijeli za sve nas“, poručio je propovjednik te dodao kako istina jednom mora izaći na vidjelo. „Možda ponekad krivo razumijemo rečenicu da treba zaboraviti prošlost, a okrenuti se prema budućnosti. Dakako, da prošlost ne možemo više vratiti i ispraviti, ali moramo doznati istinu o prošlosti i dok god ta istina ne dopre do naše svijesti mi ne možemo slobodno dalje ići u budućnost. Prošlost će nas opterećivati sve dok ne budemo znali pravu istinu“.

Biskup Mrzljak je rekao i kako se danas ovdje molimo za konkretne osobe, čijih se imena sjećamo. „Mi nećemo licitirati s brojkama nego ćemo staviti i obilježiti konkretna imena stradalih. To su ti ljudi, to su ta djeca i starci koji su ovdje ubijeni, a za koje su neki željeli da nestanu. Njihova imena treba zabilježiti, ne samo brojke jer s brojkama se neprestano manipulira i preuveličava. Jako je važno znati poimenice sve stradale žrtve na bilo kojem području Hrvatske jer to su bili naš bližnji, roditelji, sestre, braća“.

zaključio je na kraju biskup Mrzljak.

Nakon popričesne molitve okupljenima se obratio biskup Petanjak. On je zahvalio hodočasnici na dolasku i svima stavio na srce riječi biskupa Vlade koji je rekao da je potrebno sanjati kako će ovo povijesno mjesto oživjeti i dobiti značenje kakvo zaslužuje." Dragi hodočasnici neka vas kod Nebeskog Oca zagovaraju svi zrinski mučenici... I Mi poput Marije moramo stajati pod križem i nositi taj svoj križ, ali moramo vjerovati i vjerujemo da ćemo i uskrsnuti. Da ćemo jedanput gledati tu uskrslu Hrvatsku. Dosta je da je naša Domovina samo razapeta, jednom moraju i te rane procvjetati i donijeti plod", poručio je na kraju biskup Petanjak.

Proslavljen spomen hrvatskih mučenika na Udbini

Udbina, 9.9.2017. (IKA) - U nacionalnom svetištu Crkve hrvatskih mučenika na Udbini održana je u subotu 9. rujna na 524. obljetnicu Krbavske bitke proslava spomena Dana hrvatskih mučenika i to 15. godinu za redom. Euharistijsko slavlje predslavio je šibenski biskup i donedavni čuvar ovog nacionalnog svetišta mons. mr. Tomislav Rogić a okupilo se blizu pet tisuća hodočasnika iz mjesne crkve, kao i onih iz Šibenske biskupije i Zadarske nadbiskupije. Uz domaćina, gopičko-senjskog biskupa Zdenka Križića koncelebrirali su predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, riječki nadbiskup Ivan Devčić, porečko-pulski biskup Dražen Kutleša, bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, križevački vladika Nikola Kekić, krčki biskup u miru Valter Župan, šibenski biskup u miru Ante Ivas, te biskup u miru Mile Bogović. Uz stotinjak svećenika, te brojnih redovnika i redovnica na misi su bili i predstavnici državnih vlasti među kojima potpredsjednik Hrvatskog sabor Milijan Brkić, ličko-senjski župan Darko Milinović te načelnici domaće i susjednih županija. „Dobro došli svi u svetište Hrvatskih mučenika u kojem zahvaljujemo Bogu za tolike mučenike i patnike u povijesti našeg naroda koji su uz teška stradanja sačuvali naš nacionalni identitet i našu katoličku vjeru. Oni su nam bili posrednici mnogovrsnog Božjeg blagoslova", poručio je nakon pozdrava gostima domaćin, gopičko-senjski biskup Zdenko Križić te istaknuo: „Ima mnogo mučenika, koji su od Boga primili vijenac slave, ali nisu upisani u naše martirologije i svetačke kalendare. Mnogi od tih su bili mučenici ljubavlju i služenjem, požrtvovnošću i velikodušnošću, a veliki je broj i onih koji su bili mučenici krvlju, dajući svoje živote za uzvišene ideale vjere, slobode, domoljublja i čovjekoljublja. Njihova su imena Bogu dobro poznata. Nije svako žrtvovanje života mučeništvo u kršćanskom smislu, nego samo ono gdje se život daje za uzvišene ideale, iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Mučenik je čovjek komu je nasilje posve strano, koji nikoga ne mrzi, nikome ne prijati niti zlo želi, ali žrtvuje život u obrani evanđeoskih i općeljudskih vrijednosti. Ova dolina koja se prostire ispod ovog svetišta je dobrano natopljena krvlju mučenika našeg naroda koji su branili svoju vjeru i slobodu. Baš na današnji dan godine 1493. odvila se poznata Krbavska bitka sa tragičnim posljedicama za naš narod i njegovu budućnost." Nakon toga biskup Križić je citirao dva potresna svjedočanstva popa Martina podrijetlom iz Lapca te ninskog biskupa Jurja Divinića koji je nakon Krbavske bitke uputio potresno pismo papi Aleksandru VI. Biskup Križić je zaključio: "Želimo stoga da ovo mjestu bude mjesto molitve sadašnjih i budućih pokoljenja našega naroda za mnogu našu braću i sestre koji su podnijeli velike patnje ili izgubili svoje živote za uzvišene ideale vjere u Boga i ljubavi prema svom narodu i svojoj domovini. Ovo mjesto nije neki obični spomenik, nego sveto mjesto molitve i

zahvalnosti Bogu za sve naše mučenike iz prošlosti, ali i mjesto vapaja Bogu za našu narodnu budućnost, da nas dobri i vjerni Bog u budućnosti očuva od svakog stradanja i vodi putem mira, pravednosti, istine i narodnog jedinstva i zajedništva." Šibenski biskup Tomislav Rogić koji je od prvih aktivnosti biskupa Bogovića oko gradnje udbinskog hrama mučeništva bio izravno uključen kao prvi generalni vikar biskupije pa do čuvara svetišta, podsjetio se početaka: "Sjećanja me živo vežu za ovo mjesto i svetište još od one prve proslave dana hrvatskih mučenika na krbavskom polju 2003. godine – također 9. rujna na 510. godišnjicu tragične krbavske bitke – dolje pored crkvice Sv. Marka, kada je po prvi puta javno obznanjena ideja da izgradimo crkvu hrvatskih mučenika, kada su, nakon tolikih stoljeća, ponovno na hrvatskom polju doneseni krbavski križ i štap hrvatskih biskupa. Koliko je tada bilo nedoumica? Dvije godine kasnije već je položen kamen temeljac, uslijedili radovi, projekti, biskup Bogović neumorno obilazi Hrvate diljem svijeta, po svim kontinentima, obilazi sve župe u domovini. Osjeća bilo naroda i pomalo, mukotrpno rađa se crkva hrvatskim mučenicima. Blagoslovljena 2010., a posvećena 2011. Hodočasti se u Crkvu hrvatskih mučenika sa svih strana kroz cijelu godinu. Dolaze hodočasnici iz svih krajeva domovine, iz BiH, iz cijelog svijeta. Mole se Bogu za sve nevine žrtve, sjećaju svojih stradalih, osobito onih za koje ni ne znaju gdje su pokopani, vape Bogu za svoje najbliže u svojim nevoljama i potrebama, zapisuju svoje molitve i dojmove u knjigu utisaka. Doživio sam puno puta hodočasnike iz drugih naroda, koji su navratili usput iz znatizelje ili potrebe da se do svog odredišta negdje odmore i slave misu. Uvijek su bili zadivljeni, crkvom, idejom, shvaćali ovo mjesto kao mjesto posebnog pijeteta prema žrtvi. Neki su čak govorili: i kod nas bi se trebalo napraviti nešto takvo. Ovdje su drugačije doživljavali riječi Božje, o žrtvi i ljubavi i sebedarju i vjeri, o predanju u ruke božje i uskrsnuću na život vječni. I nama je danas progovorila Božja riječ na ovom svetom mjestu, mjestu susretanja s Bogom, bratom pored sebe, susreta s našom poviješću i pogleda u budućnost, susreta smrti i uskrsnuća, života koji prolazi i neprolazne vječnosti." Biskup Rogić zatim je podsjetio iz Knjige brojeva na događaje s puta izraelskog naroda u obećanu zemlju te između ostalog poručio „Krv jaganjca Božjeg i riječ svjedočanstva postaju znakovi izbavljenja, pobjede nad zlom. Oni koji krenu za njim, neće ljubiti svoga života, bit će ga spremni darovati, žrtvovati se za dobro drugih, sve do smrti, za slobodu i budućnost naroda, za svjedočanstvo vjere, istine i iskrene ljubavi. Mučenici se jaganjcu pridružuju, svojom žrtvom postaju dio njegove otkupiteljske žrtve zato se vesele nebasa i svi nebesnici. Uskrli Krist svojim učenicima pokazuje rane s križa, jedino što će ući u nebo, a napravljeno je ljudskim rukama. Te rane postaju znak prepoznavanja Krista raspetog i uskrslog, kao da rane, žrtve i svaka velikodušnost postaju odlikovanja a nebo, za vječnost." Dati život, dati sebe za ljubav, za prijateljstvo, za istinu i vjeru, za obitelj i domovinu. Te su riječi uklesane u oltar crkve hrvatskih mučenika. to je poruka ovoga mjesta, podsjetio je šibenski biskup. Dodao je da Crkva hrvatskih mučenika jest i želi biti: mjesto gdje se uči ljubiti i po cijenu žrtve, za razliku od svih današnjih lažnih slika ljubavi i životne radosti bez odricanja, mjesto gdje se hranimo primjerom ljubavi i žrtve velikana mučenika kroz čitavu našu povijest u želji da idemo za vrijednostima koje su nam ostavili za koje su ginuli, mjesto gdje se uči praštati, gdje se uči i na greškama, jer samo ljubav može pobijediti mržnju, mjesto gdje se uči voljeti brata čovjeka, svoju obitelj i domovinu onako kako nas je Krist učio. Ona želi biti i mjesto nove nade gdje se drugačije sagledava povijest i

dobro vide djela Božja, izbjavljenje nakon nevolja, vjera u novi početak i novo rađanje iz pepela. Također je posvjedočio da ova crkva želi biti mjesto gdje se raste u vjeri, gdje se vjera budi, gdje se časte oni koji su ostvarili radost neba, vječni život u Bogu: od davnine: svetih i blaženih Venancija, Dimitrija, Ireneja, Stošije i Duje, Kvirina i Mavra, Nikole Tavelića, Marka Križevčanina, Drinskih mučenika, Miroslava Bulešića i bl. Alojzija Stepinca i svih onih koji po kriteriju ljubavi i velikodušnog darivanja života ugradiše sebe u budućnost koju živimo danas. Da budu trajni poticaj nama danas za one koji će doći sutra. Budućnost i hod prema vječnosti može se graditi samo na jasnoći onog pogleda vjere u Sina Božjega. Mjesto gdje se susreću prošlost i sadašnjost, a usmjeruju prema vječnosti. Da se zamislimo kakvi ćemo doći pred lice Božje? Biskup Rogić je također ustvrdio da se neće napustiti ni ideju svehrvatskog groba na Krbavskom polju u koji će se posmrtni ostaci neidentificiranih žrtava otkopani iz raznih jama i grobišta, dostojanstveno pokapati. Zahvalni smo općini Udbina što nas u tome prati. I predsjednica je pokazala veliko zanimanje za svehrvatski grob na krbavskom polju jer bi poniženi i odbačeni bili podno crkve hrvatskih mučenika na duhovni način integrirani u svoj narod. Tek tada u punom smislu na ovome mjestu, imat će posebno značenje riječi kojima sam uvijek ispraćao hodočasnike: Hrvatski sinovi i kćeri: „ako vam je težak stijeg čestitosti, utaknite ga u zemlju gdje počivaju naše kosti, mi ćemo ga držati.“ – u potpisu – vaši pradjedovi!, zaključio je propovijed šibenski biskup i donedavni čuvar svetišta u Udbini. Na kraju mise biskup Križić i čuvar svetišta vlč. Josip Šimatović uručili su biskupu Rogiću dar, sliku Crkve hrvatskih mučenika rad slikarice Božice Božić. Liturgijskim pjevanjem udbinskom slavju dali su združeni zborovi Gospićko-senjske biskupije pod ravnanjem Ivana Prpića Špika te orguljsku pratnju Karle Tripalo. Misi je prethodio Križni put od crkve Sv. Marka na Krbavskom polju pa do Crkve hrvatskih mučenika kojeg je predvodio fra Petar Grubišić, župnik župe bl. A. Stepinca iz Ogulina. I ove godine su članovi Moto kluba Croatia prinijeli brojne spomen kamene s masovnih stratišta Hrvata koji će naći svoje mjesto na memorijalnom zidu spomen parka. Nakon mise održan je blagoslov nabožnih predmeta i koncert Klape HRM Sv. Juraj.

Caritas Porečke i Pulske biskupije pomogao pri kupnji udžbenika za 330 učenika

Poreč, 9.9.2017. (IKA) - U Caritas Porečke i Pulske biskupije zaprimljene su ove godine do kraja mjeseca kolovoza zamolbe iz 35 župa za pomoć pri kupnji školskih udžbenika za djecu iz obitelji koje se nalaze u teškoj financijskoj situaciji. Zatražena je pomoć za 104 učenika osnovne škole od 1. do 4. razreda, 139 učenika osnovne škole od 5. do 8. razreda, te za 87 učenika srednje škole, ukupno za 330 učenika.

Prema načelnom ključu raspodjele sa 400 kuna po učeniku nižih razreda osnovne škole, 500 kuna po učeniku viših razreda osnovne škole te 600 kuna po učeniku srednje škole ove je godine za pomoć pri kupnji udžbenika za djecu iz obitelji slabijeg imovinskog stanja isplaćeno sveukupno 131.300 kuna. Obzirom da je iz nekih župa stigla zamolba za velik broj učenika u tim je slučajevima uplaćen određen iznos kojeg su župnici, poznavajući specifičnost situacije, podijelili prema potrebama.

U Biskupiji kod Knina proslavljen blagdan Gospe Velikog hrvatskog krsnog zavjeta

Knin, 9.9.2017. (IKA) - Blagdan Gospe Velikog hrvatskog krsnog zavjeta u Biskupiji kod Knina svečano je proslavljen u subotu 9. rujna 2017. na misnome slavju koje je predvodio visovački gvardijan fra Božo Duvnjak. Svečano misno slavje s Gospinim pralikom započelo je procesijom župljana i hodočasnika oko crkve posvećene Blaženoj Djevici Mariji (Našoj Gospi) koja se nalazi na ostacima starohrvatske bazilike sv. Marije i sv. Stjepana, na arheološkom lokalitetu Crkvina. Tijekom mise pred oltarom je bio izložen trokutni zabat oltarne pregrade s najstarijim pralikom Majke Božje u hrvatskoj umjetnosti, koji se slavi kao Gospa Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta. Predvoditelj misnog slavja fra Božo Duvnjak u propovijedi se osvrnuo najprije na značenje i važnost ovoga svetišta, povezujući ga s ostalim našim drevnim svetištima, napose s njihovim obljetnicama (u Solinu, Ninu, Rimu, Mariji Bistrici), a koje su odigrale veliku ulogu i ostavile neizbrisiv trag u novijoj hrvatskoj crkvenoj i nacionalnoj povijesti. Naglasio je, među ostalim, ozbiljnost i odgovornost našega kršćanskoga trenutka, pozivajući nazočne na vjernost Bogu i život po vjeri koju su nam ostavili naši časni preci. Liturgijsko pjevanje za vrijeme procesije i misnoga slavja animirao je Mješoviti zbor župe Gospe od Zdravlja iz Splita pod ravnanjem fra Stipice Grgata i uz orguljsku pratnju s. Zorislave Radić. Zahvaljujući kninskom gvardijanu i župniku fra Marku Duranu, nakon mise druženje se nastavilo u samostanskoj blagovaonici u Kninu; izvjestio je protal splitskih franjevac.

Zavjetno hodočašće vjernika grada Zagreba u Mariju Bistricu

Marija Bistrica, 10.9.2017. (IKA) - Zavjetno hodočašće vjernika grada Zagreba, 286. po redu i hodočašće mladih Zagrebačke nadbiskupije okupilo je u nedjelju 10. rujna u bistričkom Svetištu više od 10 tisuća ljudi.

Na početku središnjeg euharistijskog slavja pomoćni zagrebački biskup i biskupski vikar za grad Zagreb mons. Mijo Gorski obavijestio je hodočasnike da zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić zbog rehabilitacije ovdje nije prisutan tijelom, ali je duhom te je pozvao vjernike da ga nose u svojim molitvama, izvjestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije. Središnje euharistijsko slavje predvodio je zagrebački pomoćni biskup mons. Ivan Šaško, u zajedništvu s biskupom Gorskim, rektorom Svetišta preč. Domagojem Matoševićem te s oko 60 svećenika Zagrebačke nadbiskupije. Svako hodočašće je duhovna obnova u kojoj se otvaramo Božjoj milosti, ali se susrećemo i sa stvarnošću grijeha i pogrešaka – stoji na početku kardinalove homilije, koju je vjernicima pročitao biskup Gorski. Hodočašće je, nastavlja kardinal, ponajprije put koji prepoznaje ljudsku ograničenost ranjenu grijehom, te potrebu za Bogom i Njegovom dobrotom. Osvrćući se na evanđeoski ulomak (Mt 18, 15-20) o „bratskoj opomeni“, kardinal je istaknuo da gledano s kršćanskoga stajališta, svako upozoravanje drugoga na ispravljanje pogrešaka treba proizlaziti iz ljubavi prema drugomu, iz ljubavi prema čovjeku. Gledajući životne okolnosti u sadašnjosti osjećamo da smo izloženi onom što je suprotno istini, ljepoti i dobru. Jer, što je nasilje, prijevara, iskorištavanje bližnjih, ako ne suprotnost životu i temeljnim vrijednostima našega postojanja? – upitao je Kardinal, te dodao: „Ako, dakle, netko vidi da je drugi u opasnosti, jer je izabrao suprotnost životu, jer ide nasuprot istini, ljepoti i dobru, zašto ga ne upozori s ljubavlju?“ Ipak,

naglašava kardinal, ovo naše hodočašće govori nešto drugo: „Ovdje jedni drugima svjedočimo blizinu, posebno molitvenu, živimo vjerničko zajedništvo i na neki način govorimo: Lijepo je što postojiš.“ Pogrešno je misliti da, kada nekoga ispravljamo, kada ga upućujemo na pravi put, da ga udaljavamo od sebe. Uvijek nam cilj mora biti nastojanje da ga približimo, da se približimo. Braćo i sestre, nema dublje povezanosti među ljudima od one molitvene i sakramentalne – poručio je kardinal hodočasnici. U nastavku homilije pred vjernike je stavio lik Majke Marije i njezina zaručnika Josipa. Njih dvoje, otvoreni Božjoj riječi i poslušni Božjoj volji, uzor su građenja međusobnih odnosa i zauzetosti za drugoga – kazao je kardinal, ističući mladima Josipovu odgovornost za bližnjega prožetu ljubavlju: „Ljubav prema nekome lako je provjeriti mjerom preuzimanja odgovornosti za drugoga u njegovoj cjelovitosti; u brizi za njega i u zajedničkomu traženju sreće i radosti s Bogom.“ Naglasio je kako danas je u Hrvatskoj toliko potrebna naša vjernička ljubav kojoj je stalo, koja uzima k srcu ono što je važno da ne živimo u nemiru i napetostima. Uistinu se moramo pitati: Za što smo se danas spremni založiti, ugraditi sebe? Gdje je naše oduševljenje, dok gledamo kako se olako izvrće istina o čovjeku, o hrvatskoj prošlosti; kako se žrtva ljudi koji su se dali za Domovinu pretvara u jeftinu robu za političku trgovinu. Kao vjernici ne možemo šutjeti, ako vidimo da se najveća dragocjenost našega naroda rastače i time dovodi u pitanje opstanak i smisao ljubavi. Kao vjernici ne smijemo šutjeti pred onima koji ni čovjeku, ni Crkvi ni Hrvatskoj ne pristupaju s ljubavlju, nego neprestano optužuju, sijući sjeme uništenja lijepoga, istinitoga i dobrog. Nije najgore, ako se pogriješi. Najgore je, ako nema srca, volje, ako se ne osjeća ljubav i izgaranje za ono što nam je povjereno. Tada se gazi smisao i na kraju dolazi do praznine – upozorio je kardinal. Na kraju homilije potaknuo je hodočasnike da najprije pred našom nebeskom Bistričkom Majkom zahvale Bogu i da joj dođu s onima koje vole; da udalje od sebe duha optuživanja i osuđivanja koji truje gorčinom, pokušava sve predstaviti pokvarenim i besmislenim, da bi nam oduzeo volju u zalaganju za dobro; te da nas Bog poziva na odgovornost u našem životu, na odgovornost: u obitelji, u Crkvi, na radnim mjestima, u Domovini. Često mislimo da je odgovornost prepuštena drugima, nekim dužnostima i službama. Ne, ključ je zapravo u onima koje se naziva „malim ljudima“. Ako se mi vjernici ne dopustimo uvući u trgovanje istinom, ljepotom i dobrom; ako nismo dio pokvarenih i sebičnih planova; ako iz ljubavi prema obitelji, Crkvi i Domovini sebe ugrađujemo u dobro i odbijamo savezništvo sa zlom, tada lanci zla gube snagu – zaključio je zagrebački nadbiskup svoju homiliju, moleći za zagovor Majke Božje Bistričke, svetog Josipa, svetog Marka Križevčanina i blaženog Alojzija Stepinca. Euharistijsko slavlje pjesmom je animirao zbor Župe sv. Petra ap. iz Zagreba.

Dakonsko ređenje u požeškoj katedrali

Požega, 10.9.2017. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević u nedjelju, 10. rujna u požeškoj katedrali predvodio je misno slavlje tijekom kojeg je zaređio za đakone Marka Dušaka iz župe Uznesenja BDM u Novoj Bukovici i Ivana Rončevića iz župe bl. Ivana Merza u Slatini. S biskupom su koncelebrirali generalni vikar Josip Krpeljević, kanonici požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra na čelu s prepoštom Ivicom Zuljevićem, Anđelko Košćak, rektor Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu, Vlado Razum, duhovnik u tom sjemeništu, župnici župa iz kojih dolaze ređenici, svećenici središnjih biskupijskih

ustanova i drugi. Pozdravljajući nazočne biskup je rekao da je znakovito što danas, dva tjedna prije Trećeg euharistijskog kongresa Požeške biskupije u katedrali redimo dvojicu bogoslova za đakone, i na taj način sebi i cijeloj mjesnoj Crkvi svjedočimo koliko su nam dragocjeni služitelji svete euharistije, u kojoj Isus obnavlja svoju žrtvu ljubavi s križa i sve nas uključuje u zajedništvo svoje pobjede nad smrću. Pozdravio je roditelje i druge članove obitelji kandidata za đakonat, te potaknuo ređenike da u svom srcu stvore potrebno raspoloženje da ih Isus Krist po sakramentu svetoga Reda snagom svoga Duha može sebi suobličiti i osposobiti za službenike u svojoj Crkvi.

U homiliji biskup Škvorčević je na temelju naviještene Božje riječi ustvrdio kako Bog želi i danas postaviti stražare u svom narodu kao nekoć proroka Ezekijela, koji se trebaju brinuti da narod ne umre u svojoj bezbožnosti i grijehu. Podsjetio je kako u pojedinim gradovima nastoje obnoviti nekadašnje stražarske postrojbe koje su čuvale gradove od dušmana, ali da one danas imaju uglavnom folklorno značenje, dok su stražari Božji u narodu još uvijek od najveće važnosti. Istaknuo je kako s pravom napose zaređene službenike u Crkvi, đakone, prezbitere i biskupe, smijemo nazivati stražarima, jer su među prvima pozvani evanđeoski opominjati narod, te mu služiti da po slavljenju svetih otajstava budu dionicima Isusove pobjedničke moći nad zlom i smrću. Izrazio je radost što požeška Crkva u dvojici đakona dobiva nove stražare, istaknuvši da će im se uskoro pridružiti još trojica novih đakona. Kazao je da nam je Isus u današnjem evanđelju dao naputke kakvu stražu valja držati i kako je treba ostvarivati, da narod ne umre, kad je zatražio da bratski opomenemo one koji čine zlo. Podsjetio je da je duhovno djelo milosrđa opomenuti onoga koji je zakoračio putem zla, i ustvrdio da je to osobito aktualno u današnje vrijeme, kada mnogi ljudi u elektroničkim medijima, na društvenim mrežama, na političkoj razini, privatno i javno jedni druge ocrnjuju i kleveću. Naglasio je kako služba Božjeg stražara nije u tome da drugima otvoreno i javno prokazuje mane i zlodjela, jer to može biti čin ponižavanja a ne oslobađanja od zla. Podsjetio je na riječi sv. Pavla upućene Efežanima da treba istinovati u ljubavi i ustvrdio da istina o zločiji pojedinaca i skupina koja se s mnogih govornica razglašava, a da se pri tom ne vodi računa o ljubavi prema onima kojima je ona upućena, nije evanđeoska oslobađajuća istina. Takvu istinu može zastupati i naviještati samo onaj tko je sam iznutra očišćen i oslobođen, kazao je biskup. Pozvao je nazočne neka ne dopuste da ih nečije zlo iznutra zarobi i pomrača, te da onda iz tog stanja jedni druge ogovaraju, kleveću, pretaču mrak u mrak, nego da ranjene zlom na Isusov način oslobađaju od zla.

Biskup je to povezo s temom dugovanja iz drugog liturgijskog čitanja u Poslanici sv. Pavla Rimljanima. Spomenuvši da se mnogi u našem društvu muče kako izaći na kraj sa svojim kreditnim i bankovnim dugovima, kazao je vjernicima, napose ređenici da oni ne propuste vraćati jedini pravi dug koji imaju prema svakom čovjeku, a to je dug ljubavi, put kojim nas je Gospodin oslobodio od smrti. Rekao je da je Isus Krist isplatio Adamov dug, kad je iz ljubavi za nas umro na križu, i da mi to njegovo vraćanje duga slavimo u svakoj svetoj misi u kojoj se obnavlja njegova žrtva ljubavi. Ustvrdio je da je zadatak dvojice novih đakona zastupati taj dug Božje ljubavi, te kroz naviještanje Božje riječi i slavljenje svetih otajstava omogućiti Isusu Kristu da svojom snagom pobjedi našu smrt. Pozvao je ređenike da danas u Hrvatskoj moćnom Isusovom ljubavlju stražare ondje gdje je zlo ranilo čovjeka siromaštvom, bolešću, osamljenošću ili kakvom drugom

nevoljom. Poručio im je da će biti dobri Božji stražari, ako svaki dan budu čuvali od zla svoje pameti, srca i tijela, ako po primljenom svetom redu đakonata svoju sudbinu predaju Isusu Kristu i njemu posvema služe, ako u svećeničkim krugovima ne budu širili riječi otrova, prezira, ogovaranja i klevete, i ako ono što u svom srcu nose kao plemenito i lijepo za Boga, pretoče u odnos najprije prema braći svećenicima, a onda i prema svima drugima. Na temelju Isusove riječi u evanđelju, gdje su dvojica ili trojica u moje ima i ja sam među njima, potaknuo ih je da budu molitelji i okupljaju druge na molitvu, da budu promicatelji molitvenog zajedništva u kojem je prisutan Gospodin Isus. Rekao je da im On danas povjerava veličanstveni zadatak i svjedoči koliko računa s njima u našoj Hrvatskoj i Slavoniji. Pozvao ih da zbog toga budu ponosni, ali i da Isusu koji ih je pozvao odgovore svojom vjernošću. Zaželio je da ih u njihovim đakonskim koracima prati Isusova Majka, vjerna suputnica svakoga onoga tko voli njezina sina Isusa.

Na kraju misnoga slavlja biskup je izrekao riječi zahvale i čestitke roditeljima, odgajateljima i samim ređenima.

Završeni dani Male Gospe u župi Dobranje - Bijeli Vir

Svečano misno slavlje predvodio je nadbiskup Barišić

Dobranje, 10.9.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u nedjelju 10. rujna predvodio je misno slavlje u Dobranjama, na završnom slavlju Dana Male Gospe, gdje je vanjska proslava blagdana Male Gospe tradicionalno prve nedjelje nakon blagdana. Ujedno, proslavlja se i 400 godina izgradnje crkve rođenja BDM - Male Gospe. U koncelebraciji je bilo desetak svećenika među kojima mons. dr. Mile Vidović, bivši župnik don Marinko Jurišin i prečasnii don Stipe Jerković, župnik i neretvanski dekan i don Nedjeljko Krešić, župnik župe Gradac. Slavlje je počelo procesijom sa Gospinim kipom do brežuljka nedaleko od crkve gdje se nalazi kip svetog Josipa, uz pjevanje litanija i marijanskih pjesama. Na misnom slavlju na kojem je nazočio veliki broj vjernika, bio je i metkovski paroh o. Boris Čolović, te predstavnici vlasti.

Župa Dobranje slavi 400 godina od izgradnje crkve. Četrnaest stoljeća već smo na ovim prostorima, prije nas su bili drugi, imamo neke iskopine, stečke, dijelove stećaka nalazimo i ovoj crkvi. Župa ima svoju duboku povijest - četvrta je ovo biskupija u kojoj je prisutna - stonske, trebinjske, makarske i danas splitsko-makarske, kazao je nadbiskup naglasivši kako je Crkva izvor života - ne samo duhovnog i moralnog.

„Današnje slavlje nije samo naše, slavlje je cjeline i naše Domovine i naše biskupije i univerzalne Crkve. Zahvalni smo našim praocima da su nam u teškim vremenima sačuvali ovu grudu i predali nam je. Od 15. stoljeća na ovom prostoru su bili Turci skoro 220 godina i držali ga pod vlašću a onda su dolazili drugi - Venecija, Francuzi, Austrija pa Jugoslavija u dvije varijante. Koliko je trebalo ljubavi i hrabrosti da se očuva ovo što mi danas imamo, to i Domovinu. Željeli bi da naša Domovina bude široko mjesto za sve, pa da se vrate i oni koji su otišli daleko. Ne bismo htjeli da više itko odlazi iz ovih krajeva van Domovine, jer ovdje imamo sve, vodu, plodno tlo, ljepotu!“, rekao je nadbiskup. Današnji stil života i modernizam sve više udaljava obitelji, rodoslovlje, upozorio je nadbiskup Barišić i pozvao vjernike na zajedništvo i dijalog s Bogom i svojim bližnjim. Zazvao je zagovor Male Gospe i Božji blagoslov za sve, napose majke, nositeljice života.

Na kraju misnog slavlja župnik Jerković, govoreći o povijesti župe istaknuo je kako je Ministarstvo kulture Republike Hrvatske 13. svibnja 2015. odredilo da ova crkva i

srednjovjekovno groblje imaju svojstva kulturnoga dobra, te su stavljeni pod zaštitu države. Prenio je čestitke i pozdrave biskupa ninskog Martina Vidovića koji zbog obveza nije mogao sudjelovati ovom slavlju. Zahvalio je svima koji su pridonijeli ovom slavlju, napose svećenicima koji su propovijedali u trodnevnicu - don Mladenu Margeti, don Josipu Bečiću i mons. dr. Vidoviću te fra Perici Maslaču, koji je i kršten u ovoj crkvi, a predvodio misno slavlje na blagdan Male Gospe - 8. rujna.

U znak sjećanja i zahvale za ovaj dan nadbiskupu umjetničku sliku Male Gospe uručila je zamjenica načelnice općine Zažablje Andrijana Ivanković.

Nakon misnog slavlja kratki zabavni program izveli su članovi KUD-a Metković i klapa Arija iz Opuzena.

Nuncij Pinto predao vjerodajnice predsjednici Grabar-Kitarović

Zagreb, 11.9.2017. (IKA) - Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović primila je u ponedjeljak 11. rujna vjerodajnice novog apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Giuseppea Pinta, priopćeno je iz Ureda predsjednice.

Mons. Giuseppe Pinto rođen je 26. svibnja 1952. u Noci (Bari). Za svećenika je zaređen 1. travnja 1978. Inkardiniran je u biskupiju Conversano. Postigao je doktorat iz kanonskog prava. U diplomatsku službu Svete Stolice ušao je 1. svibnja 1984., a diplomatsku službu obavljao je u sljedećim Apostolskim nuncijaturama: Papua Nova Gvineja, Argentina i u Državnom tajništvu Svete Stolice - u Odjelu za odnose s državama. Apostolskim nuncijem u Senegal, Maliju, Gvineji Bisau i u Capo Verde te apostolskim delegatom u Mauritaniji imenovan je 4. prosinca 2001. godine. Apostolskim nuncijem u Čileu imenovan je 6. prosinca 2007. godine. Za apostolskog nuncija na Filipinima imenovan je 10. svibnja 2011. godine. Papa Franjo imenovao ga je nuncijem u Hrvatskoj 1. srpnja, o.g.

Osim materinskog talijanskog jezika govori francuski, engleski i španjolski jezik.

Započela trajna formacija mladih svećenika u Zagrebu

Ovogodišnji program trajne formacije polazit će 52 svećenika od čega je 32 svećenika Zagrebačke nadbiskupije, 11 svećenika Sisačke biskupije i 9 svećenika Bjelovarsko-križevačke biskupije

Zagreb, 11.9.2017. (IKA) - Zajedničkim susretom mladih svećenika Zagrebačke nadbiskupije te Sisačke i Bjelovarsko-križevačke biskupije, u prostorima Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu, u ponedjeljak 11. rujna započeo je program trajne formacije svećenika zaređenih posljednjih sedam godina koji će se održavati tijekom pastoralne godine 2017./2018.

U svojstvu voditelja trajne formacije susretom je predsjedao zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško koji je na početku polaznicima trajne formacije prenio pozdrave zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića te se prisjetio i dana 11. rujna kada je godine 1994. prvi puta boravio u Hrvatskoj sada već sveti papa Ivan Pavao II. Govoreći o glavnim naglascima u pastoralnoj godini 2017./2018., biskup Šaško istaknuo je tri važna obilježja: Drugu sinodu Zagrebačke nadbiskupije, Godinu sv. Josipa te blaženog Alojzija Stepinca čija će se 20. obljetnica beatifikacije proslaviti 2018. godine. U daljnjem izlaganju biskup Šaško govorio je o načinima pastoralnog djelovanja i temeljnim stavovima svećenika pred izazovima današnjice.

Tijek susreta nastavljen je prezentacijom rezultata o trajnoj

formaciji na temelju upitnika polaznicima na kraju pastoralne godine 2016./2017. te iznošenjem smjernica za trajnu formaciju u pastoralnoj godini 2017./2018., što je učinio koordinator trajne formacije mr. Željko Faltak. Nakon prezentacije rezultata percepcije trajne formacije samih polaznika, mr. Faltak govorio je o polazištu i službi trajne formacije te je predstavio plan održavanja susreta svećenika po skupinama tijekom ove pastoralne godine.

Na kraju radog dijela susreta svećenicima se obratio povjerenik za pastoral duhovnih zvanja i promotor kršćanskih poziva mr. Jakov Rađa, koji je svećenicima ukratko predstavio program "Dođi i vidi" i podijelio prigodne pastoralne materijale.

Radni dio susreta započeo je molitvom Devetoga časa, a završio molitvom Večernje. Nakon radnog dijela susreta polaznici trajne formacije pridružili su se hodočasniciima u zagrebačkoj katedrali koncelebrirajući na misi zahvalnici završetka 286. zavjetnog hodočašća vjernika grada Zagreba u svetišće Majke Božje Bistričke pod geslom "S Marijom i Josipom hodimo u novosti života". Misu zahvalnicu predvodio je zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, a pri završetku mise biskup Šaško izmolio je molitvu svećenika sv. Josipu koju će polaznici trajne formacije moliti na svim susretima tijekom ove pastoralne godine.

Ovogodišnji program trajne formacije polaziti će 52 svećenika od čega je 32 svećenika Zagrebačke nadbiskupije, 11 svećenika Sisačke biskupije i 9 svećenika Bjelovarsko-križevačke biskupije.

HKD Napredak proslavlja 115. obljetnicu utemeljenja izložbom u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu
„Napretkova humana ideja nikada nije potrošena”,
posvjedočio predsjednik Napretka prof. dr. Franjo Topić

Zagreb, 12.9.2017. (IKA) - Izložba pod nazivom „Napredak: 1990. – 2015.”, organizirana u suradnji Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu i Hrvatskoga kulturnog društva Napredak, otvorena je u utorak 12. rujna 2017. u velikome predvorju Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu. Izložba, osmišljena u povodu 115. obljetnice utemeljenja HKD-a Napredak, donosi retrospektivu objavljenih izdanja toga društva iz fonda NSK-a, a vezanih uz bogato Napretkovo kulturno djelovanje, počevši od njegove obnove 1990. do 2015. godine. Prati je i istoimenu katalog koji sadržava 63 bibliografske jedinice, tj. opise izložaka s preslikama različitih korica i naslovnica, kao i bibliografiju svih Napretkovih izdanja od 1990. do 2015. Potvrda je to uspješne suradnje ovih dviju institucija jer je Napredak stogodišnjicu svojega postojanja 2002. godine također svečano obilježilo u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu.

O dugogodišnjoj uspješnoj suradnji NSK-a i Napretka uvodno je govorila glavna ravnateljica Knjižnice dr. sc. Tatijana Petrić. Zahvalila je svima koji su pridonijeli ovoj manifestaciji, a ponajviše autoru izložbe i uredniku popratnoga kataloga dr. sc. Ivanu Kosiću.

Dugogodišnji predsjednik Društva, izvanredni profesor na KBF-u u Sarajevu prof. dr. sc. Franjo Topić prisjetio se najrazličitijih uvjeta u kojima je djelovala Napretkova središnjica u Sarajevu, kao i podružnice svih ovih godina, osobito onih teških ratnih, te je zaključio kako su opstali zato što „Napretkova humana ideja nikada nije potrošena”: „Napredak nije stao ni u ratnim vremenima. Novine su o nama pisale da radimo usred rata kao da rata i nema. U Napretku oduvijek djeluju volonteri, ovdje se radilo i radi isključivo iz ljubavi. Nikad nismo priznavali nemoguće. I pobijedili smo!” O teškom vremenu današnjice Topić je

zaključio: „SMS i digitalne tehnologije danas pokušavaju zamijeniti knjigu, ali nema pravoga znanja bez knjige! Mi se u Napretku opet ne mirimo sa situacijom. Radimo što najbolje možemo i ne čeznemo za švedskim ili švicarskim modelom života, nego iz danih okolnosti pokušavamo izvući najbolje. Nikomu nismo pomogli da ode s rodne grude, ali smo sigurno mnogima pomogli da ostanu. Već sam 1992., u jeku rata, izjavio da u sukobu oružja i ideja, uvijek pobjeđuju ideje. Umijeće je sve! Napredak se bavi kulturnim radom i trudi se to raditi vrlo pristojno. Imamo ugled svugdje u svijetu kao 'sveljudsko društvo'. Zato, budemo li svi radili najbolje što možemo ono što znamo – vjerujte, svi ćemo osjetiti napredak.”

Inače, Hrvatsko kulturno društvo Napredak utemeljeno je 1902. godine radi pružanja potpore obrazovanju mladih. Društvo je do 1949. školovalo ili potpomoglo školovanje približno 16 000 učenika i studenata, među kojima su bili i književnik Ivo Andrić ili kemičar Vladimir Prelog, poznati dobitnici Nobelove nagrade, ali i mnogi drugi slikari, pjesnici i ostali koji su svojim životom i djelovanjem bitno pridonijeli kulturnom i znanstvenom naslijeđu ovoga područja. Društvu je 1949. zabranjen rad, a obnovljeno je 1990. godine. Od tada do danas Napredak je podijelio više od 2850 stipendija i potpora, objavio više od 550 knjiga, a ilustrativan je podatak da danas u samo jednoj godini (2015.) održi oko 600 kulturnih manifestacija, u prosjeku dvije dnevno, diljem svojih 65 podružnica u Hrvatskoj i BiH. HKD Napredak prostire se i na Austriju, Njemačku, Kanadu i Sjedinjene Američke Države.

Izložba ostaje otvorena do 29. rujna, a iz HKD-a Napredak ovom prigodom pozivaju sve podupiratelje i simpatizere da se odazovu na humanitarni koncert, koji će se održati u HNK-u Zagreb 7. listopada 2017. s početkom u 20 sati, jer je se sav prihod od ulaznica namijenjen Napretkovu fondu za stipendiranje studenata.

Crkva u Hrvata

Predsjednik Vlade posjetio hercegovačke franjeve

Široki Brijeg, 6.9.2017. (IKA) – U sklopu svog 7. posjeta Bosni i Hercegovini predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković posjetio je i samostan na Širokom Brijegu. Svoj posjet započeo je na ratnom skloništu gdje su 1945. jugokomunisti ubili i spalili 12 hercegovačkih franjevaca. Dočekali su ga gvardijan fra Tomislav Puljić i fra Miljenko Stojić, vicepostulator postupka mučeništva "Fra Leo Petrović i 65 subraće". Proveli su ga kroz sklonište i upoznali sa stradanjem širokobrijeških franjevaca, ali i još 54 druga hercegovačka fratra koje su jugokomunisti ubili u Drugom svjetskom ratu i poraču.

Slijedio je obilazak Franjevačke galerije i muzeja. Nakon toga predsjednik Vlade se susreo s fratrima koji trenutno djeluju u širokobriješkom samostanu te svoj posjet nastavio obilaskom samostanske crkve u kojoj su se nazočili pomolili na grobu 24 pobijena hercegovačka franjevca. Posjetio je i zgradu bivšeg franjevačkog sjemeništa koja se sada obnavlja u duhu susreta duhovnosti i kulture. Bit će tu, naime, smještena knjižnica i drugi prikladan sadržaj za potrebe učenika iz obližnje gimnazije te spomen prostor na povijest Provincije, kao i muzej i etnografska zbirka.

Posjet Širokom Brijegu predsjednik vlade je završio razgovorom s gradonačelnikom Mirom Kraljevićem, a zatim se uputio u Mostar gdje je sudjelovao na otvorenju Pučke kuhinje koju su izgradili mostarski franjevci i čiju je izgradnju sufinancirala i hrvatska vlada s milijun kuna. Nazočio je i svečanoj akademiji u povodu 100 godina od akcije spašavanja desetina tisuća djece od gladi u Hercegovini koju je 1917. predvodio fra Didak Buntić.

Kćeri Božje ljubavi proslavile 25 godina djelovanja u Albaniji

Skadar, 7.9.2017. (IKA) – Pod geslom „Putovanje se nastavlja" proslavljena je 25. obljetnica dolaska sestara Kćeri Božje ljubavi u Albaniju. U organizaciji Provincijalne uprave, pod vodstvom provincijalne glavarice s. Gordane I Grec 7. rujna četrdesetak sestara iz Hrvatske i iz Bosne i Hercegovine uputilo se autobusom na zahvalno hodočašće u Albaniju kako bi sa sestrama koje tamo djeluju proslavile srebrni jubilej osnutka prve zajednice u Lacu, te plodnog djelovanja kroz 25 godina u toj patničkoj zemlji.

Putujući kroz Boku Kotorsku, hodočasnice su se zaustavile u katedrali Sv. Tripuna gdje ih je dočekaao kotorski biskup Ilija Janjić, a s njim su slavile misu u crkvi Sv. Marije gdje se nalazi neraspadnuto tijelo bl. Ozane Kotorske.

Na blagdan Male Gospe, sestre su razgledale povijesne znamenitosti Skadra, a u popodnevnom satima nakon mise u katedrali, započela je proslava svečanom akademijom. Među gostima je bila i vrhovna glavarica iz Rima s. Maria Dulce Adams, s. Danica Sanader, vrhovna savjetnica, s. Gordana I Grec, provincijalna glavarica iz Zagreba, s. Emanuela Cermak, provincijalna glavarica iz Austrije u pratnji s. Digne Blochberger, provincijalne ekonomice i s. Nicolina Hendges, bivša vrhovna glavarica, te druge brojne sestre pristigle iz svih dijelova Provincije: iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, s Kosova, Švicarske, Austrije i Amerike.

Svečanoj akademiji nazočio je predsjednik Biskupske konferencije Albanije skadarski nadbiskup Angelo Massafra, OFM, te velik broj svećenika, redovnika i redovnica različitih družbi iz Albanije i Kosova.

Kroz program, molitvom i pjesmom, recitalom i govorima,

sestre su s djecom i mladima izrazili svoju zahvalnost Bogu za plodni rad kroz četvrt stoljeća.

Riječ pozdrava uputio je nadbiskup Massafra prisjećajući se početaka rada sestara u Lacu. Potom je s. Gordana I Grec rekla: „Prije 25 godina posijano je sjeme Božje ljubavi u albansko tlo. I upravo iz tog krvlju natopljenoga tla ponosne albanske zemlje, to sjeme je izraslo novim duhovnim zvanjima i procvjetalo s 22 Kćeri Božje ljubavi koje danas, uz druge sestre, djeluju u šest zajednica širom Albanije. Bila je to avantura prožeta osjećajem dubokog misijskog žara i nepokolebivog pouzdanja u Božju providnost, utjelovljujući geslo Družbe 'Sve za Boga, za siromahe i za našu Družbu'". S. I Grec zahvalila je svim sestrama koje su u ovih 25 godina svojim radom, žrtvom i molitvom doprinosile širenju Božjega kraljevstva i karizme Družbe u Albaniji, kao i onima koje i danas vjerno i požrtvovno rade u šest redovničkih kuća i dva nacionalna svetišta. Okupljenima se obratio i fra Lovro Gavran, čijim nastojanjem su kćeri Majke Franziske Lechner proširile svoju djelatnost u Albaniju.

Predstavljajući monografiju „Srebrni jubilej, 25. obljetnica rada sestara Kćeri Božje ljubavi u Albaniji 1992. – 2017." Provincijalna savjetnica s. Vida Ademi je rekla: „Danas smo sretni što imamo ovu Monografiju u rukama i s puno radosti vam ju predstavljamo. Ne zato da bismo rekli: 'Gledajte što smo učinile', nego da pokažemo kako Bog čini velika djela po malim i jednostavnim ljudima."

Subotu, 9. rujna hodočasnice su provele u Lacu, u prvoj redovničkoj zajednici Kćeri Božje ljubavi u Albaniji posvećenoj službenici Božjoj Majci Franziski Lechner. Zahvalno euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Sv. Mihovila predvodio je tiranski nadbiskup George Frenco, OP u zajedništvu s dvadeset svećenika. U uvodu u misno slavlje čestitao je sestrama jubilej i zahvalio za rad kroz 25 godina u njegovoj nadbiskupiji. U propovijedi nadbiskup je protumačio što znači ime Kćeri Božje ljubavi, te po čemu bi trebale biti prepoznatljive. „Po uzoru na Utemeljiteljicu i življenu karizmu sestre su se u ovome razdoblju zalagale za siromahe, posebno djevojke koje dolaze sa sela u grad, za odgoj djece i spašavanje duša" naglasio je. Na misi je nazočilo oko 80 sestara Kćeri Božje ljubavi kao i sestre različitih družbi. Misno slavlje pjesmom su uveličale sestre pod ravnanjem s. Luize Milani, koja je bila među prvim pozvanima iz Albanije.

Na kraju mise prisutnima se obratila s. Snježna Stjepandić, provincijalna glavarica u vrijeme otvaranja te misijske postaje, predstavljajući prve četiri misionarke: s. Jeronimu Juroš, s. Svjetlanu Rezo, s. Nikolinu Gegić i s. Francisku Kola. Osvrnula se na četvrt stoljeća plodnog djelovanja, koje je bilo obilježeno molitvom i brigom cijele Družbe. Podsjetila je na početke rada sestara i zahvalila Bogu što je po sestrama albanskom narodu i na ovaj način doneseno svjetlo Evanđelja. Zahvalila je svima koji su uložili veliki duhovni, umni i fizički trud, znanje i ljubav u osnivanju ove zajednice. Posebno je zahvalila onim skromnim, anonimnim dobročiniteljima, kojih su imena ostala nepoznata. U ovoj prigodi, riječ ohrabrenja uputila je i Vrhovna glavarica s. Maria Dulce Adams, zahvalivši sestrama što su u ljudima učinile plodno tlo za prihvaćanje Božje riječi. Poželjela im je da idu dalje s blagoslovom Onoga radi kojega su došle u Albaniju. Kruna svega bila su djeca iz vrtića koja su izvela program prikazavši u njemu dolazak prvih sestara u Albaniju.

Proslavi Jubileja prethodila je devetomjesečna duhovna

priprava koju su sestre organizirale u svojim zajednicama u Skadru. Preispitivale su prijedeni put, ono što je učinjeno, kako je učinjeno, što bi trebalo i što bi se moglo dalje činiti jer kroz četvrt stoljeća Albanija je napredovala i razvila se u modernu i slobodnu zemlju, slobodnoga i živog vjerskog života.

Stota obljetnica župe Jablanica

Misno slavlje predslavio je biskup Perić

Jablanica, 8.9.2017. (IKA) - Biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanjski mons. Ratko Perić, predslavio je misu u povodom stote godišnjice župe Jablanica u dvorištu obnovljene župne crkve. Unatoč kiši, veliki broj hodočasnika iz Hercegovine i svih krajeva Bosne i Hercegovina pohrlio je na proslavu Rođenja BDM – Malu Gospu. Uz biskupa suslavili su dekan Mostarsko-trebinjskoga dekanata don Luka Pavlović, ravnatelj Caritasa dr. Ante Komadina, franjevci iz obližnjih župa i drugi. Na misi i zajedničkom ručku bili su i predstavnik SPC, predstavnik Islamske zajednice u Jablanici, predsjednik općine Jablanica i predstavnik hrvatskog konzulata Dragan Matijević. Biskup je pohvalio gestu općinskog načelnika Salem Dedića koji je pomogao u obnovi crkve. Jablanički Hrvati i katolici stradali su 1992/93. Prije domovinskog rata ih je bilo ih je 950 a danas pedesetak. Neumornim zalaganjem domaćeg župnika dr. Mile Vidića obnovljena je i župna kuća, a radi se i na duhovnoj obnovi. Na kraju misnog slavlja, kratko je predstavljena i monografija župe Jablanica, u kojoj se, između ostalih podsjeća na koncentracijski logor u „Muzeju bitke na Neretvi“ kroz koji je prošlo nekoliko tisuća Hrvata katolika svih dobi. Logor su otvorili pripadnici tzv Armije BiH tijekom 1993/94.

Održan XX. redovnički dan u franjevačkom samostanu na Humcu

Redovnički skup je otvorio predsjednik KVRPP BiH fra Miljenko Šteko, a predavanja su održali fra Mijo Džolan, OFM-Sarajevo i doc. dr. Arta Dodaj iz Mostara

Sarajevo, 12.9.2017. (IKA) - U organizaciji Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (KVRPP BiH) održan je u subotu 9. rujna u franjevačkom samostanu i župi sv. Ante Padovanskoga na Humcu (Ljubuški) XX. redovnički dan o temi „Redovnici i redovnice u službi pomirenja“.

Otvarajući skup na kojem je sudjelovalo 220 redovnika i redovnica, predsjednik Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine i provincijal Hercegovačke franjevačke provincije dr. fra Miljenko Šteko zaželio je svima dobrodošlicu. Nazočne je pozdravio, u ime biskupa Bosne i Hercegovine, banjolučki pomoćni biskup Marko Semren, koji je sve sudionike pozvao na evanđeosku ljubav, nadvladavanje zla i stvaranja dobra poput svjedoka vjere, dvjestotinjak redovnika i redovnica koji su ubijeni kao žrtve komunističkoga režima u Bosni i Hercegovini te su svojom žrtvom dali veliki doprinos procesu pomirenja.

U ime domaćina, sudionike je pozdravio gvardijan fra Dario Dodig izrazivši radost što se ovogodišnji Redovnički dan održava u okrilju njihove franjevačke zajednice. Skup je moderirala s. Zdenka Kozina, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Provincije Svete obitelji.

Prvo predavanje „Redovnici i redovnice u službi pomirenja“ (teološki vidik) održao je fra Mijo Džolan, član Franjevačke provincije Bosne Srebrene.

U svom predavanju je istaknuo kako „pomirenje koje kao redovnici i redovnice možemo ponuditi ne nalazimo u sebi

niti u nekim intelektualnim spoznajama, već otkrivanjem milosti Božje koja je u Kristu već djelatna za nas i za svijet, uspostavljajući ono najbitnije, pomirenje: Bog nas sa sobom pomiruje, bezuvjetno, univerzalno, dok još bijasmo grešnici i neprijatelji.' A sve je od Boga koji nas sa sobom pomiri po Kristu i povjeri nam službu pomirenja. Jer Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opačina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja' (2 Kor 5, 18-19)".

Govoreći o navješćaju Kristova mira, predavač je kazao kako ne treba omalovažavati niti jednu dimenziju mira kao međuljudske, društvene i političke činjenice, ali da bi netko mogao biti nositelj, navjestitelj mira, instrument mira i pomirenja mora se dogoditi obraćenje na osobnoj razini. Staviti svoje iskustva, svoju pripovijest u pripovijest o Isusovu životu, križu, smrti i uskrsnuću te početi živjeti mir iz toga susreta."

Parafrazirajući razmišljanje fra Ante Vučkovića ('Putokazi sreće', str. 81-82) o razlici između promjene mišljenja i promjene života i kako se to reflektira na tematsko pitanje, u službi pomirenja, predavač je naglasio: „Presudan je odnos s Bogom. Kad čovjek uđe u odnos s Bogom on ne mijenja tek mišljenje, on mijenja život. Isus tu promjenu života naziva obraćenje. 'Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko' (Mt 4, 17).

Glede poslanja pomirbe, Isus poziva ljude u novi odnos s Bogom, odnos koji daje smjer, obraća te kad je u pitanju mir i pomirenja ne troši se u teorijama o miru i polemikama tko ima pravo. Mir je odnos s osobom Isusa Krista, s Bogom. U kršćanskoj teologiji pomirenje se uglavnom shvaća kao restauracija Božjeg reda. Tako i Augustin opisuje mir kao poredak stvari u pravom redu i u pravim odnosima. Biti instrument mira na Isusov način znači poći 'bez kese i torbe', bez instrumenata moći, već samo s jednim iskustvom da smo obdareni mirom, odnosom koji nas mijenja i pokreće. To duboko osobno iskustvo naći će svoju metodologiju nastupa, sudjelovanja u pomirenju kroz niz postupka ozdravljanja osobe, zajednice, društva". Predavač je u svom izlaganju naveo pet teoloških načela mira i pomirenja (prema Robertu Schreiteru): Bog je autor pomirenja; Pomirenje počinje sa žrtvom; Bog od žrtve i počinitelja stvara 'novo stvorenje'; Kršćani smještaju svoje trpljenje u pripovijest o Isusovom trpljenju i smrti; Pomirba se ne može ostvariti dok Bog ne bude sve u svemu.

U zaključku je fra Mijo istaknuo: „Pashalni misterij je za kršćane paradigma za proces pomirenja: to je transformacija koja nas uvodi u posve novo, neočekivano mjesto, koje i ne razumijemo nikada posve. 'Svidjelo se Bogu u Njemu nastaniti svu Puninu i po njemu – uspostavivši mir krvlju križa njegova – izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji bilo na nebesima' (Kol 1, 19-20). Izvor pomirbe je izvan nas, našeg iskustva, naše duševne strukture, stanja psihe, ali mi smo intimno pokrenuti u taj proces."

Drugo predavanje na istu temu (psihološki vidik) održala je doc. dr. Arta Dodaj sa Studija psihologije Filozofskog fakulteta u Mostaru. Pomirenje je definirala kao višedimenzionalan proces koji uključuje promjene na emocionalnoj, kognitivnoj, motivacijskoj i ponašajnoj razini. Prema nalazima literature, istaknula je da se pomirenje sastoji od četiri elementa: istine, pravde, oprosta i mira, a proces pomirenja odvija se kroz četiri faze: fazu razotkrivanja, fazu odluke, radna faza i fazu traženja smisla. U fazi razotkrivanja osoba procjenjuje koliko nemogućnost oprosta ima negativan utjecaj na njen svakodnevni život. U fazi odluke osoba odlučuje da će oprostiti. U radnoj fazi dešava se proces izmjene viđenja samoga sebe i druge strane u konfliktu. U zadnjoj fazi osoba pokušava pronaći dublji smisao kao rezultat situacije kroz koju je prošla.

Predavačica je također tijekom svog predavanja opisala faktore koji utječu na stupanj spremnosti na oprost te kazala da se pomirenje javlja kada su posramljenost i gnjev, koji često vode agresiji ili želji za osvetom, zamijenjene drugačijom emotivnom i kognitivnom osnovnom poput empatije i želje za udruživanjem. Uz emocije, istaknula je kako su jednim od važnih čimbenika nemogućnosti opraštanja mogu smatrati idealni vrijednosni standardi postavljeni od strane osobe i/ili standardi koji se tiču moralnih normi društva. Predavačica smatra da nezadovoljenje tih standarda često dovodi do pojave krivnje (zbog procjene vlastitog neadekvatnog ponašanja) ili stida (zbog procjene neadekvatnosti sebe) što otežava proces opraštanja.

Na kraju, navela je korake koji mogu pomoći pri opraštanju i pomirenju. Neki od koraka uključuju sljedeće: „odreći se osvete, osvijestiti svoje osjećaje, priznati i podijeliti s nekim svoju bol i povrijeđenost, razumjeti i prepoznati smisao povrede te svoju ulogu u procesu opraštanja, procijeniti kakva očekivanja imamo od sebe i od drugih, otvoriti se milosti opraštanja i koristiti opraštanje kao dar koji nam čini dobro.”

Slijedila je rasprava, a zatim stanka te prigoda za sakrament pomirenja.

Misno slavlje je predslavio biskup Semren u suslavlju tridesetak svećenika. Mons. Semren je također izrekao homiliju. Za vrijeme euharistijskog slavlja pjevao je i svirao Zbor Školskih sestara franjevki hercegovačke Provincije pod ravnanjem s. Bibijane Ćurlin.

Nakon objeda, o povijesti franjevačkog samostana na Humcu govorio je fra Žarko Ilić, a zatim su sudionici pod vodstvom gvardijana samostana mogli razgledavati franjevačku galeriju i muzej. Potom je organiziran prigodni kulturno rekreativni program pod vodstvom fra Marina Karačića.

Uz prigodne riječi zahvale, skup je zatvorila dopredsjednica KVRPP BiH s. Kata Karadža.

Inozemne vijesti

Posveta nove katedrale u Baru

Katedrala Svetog Petra Apostola gradila se punih jedanaest godina

Bar, 3.9.2017. (IKA/TABB) – U središtu Barske nadbiskupije, u Novom Baru posvećena je 3. rujna novoizgrađena katedrala Svetog Petra Apostola. Misu je predvodio barski nadbiskup u miru mons. Zef Gashi za vrijeme čijeg pontifikata je i započela gradnja katedrale. S njim su bili u koncelebraciji sadašnji nadbiskup mons. Rrok Gjonlleshaj, apostolski nuncij u BiH i Crnoj Gori mons. Luigi Pezzuto te desetak biskupa i četrdesetak svećenika. Na misi je bio i predstavnik Srpske pravoslavne Crkve, mitropolit crnogorsko-primorski Amfilohije koji je uputio i prigodnu riječ i čestitke domaćoj Crkvi. Na misi je sudjelovalo oko tisuću vjernika, a cjelokupno miso slavlje su prenosili lokalni i regionalni mediji.

U prigodnoj homiliji nadbiskup u miru Gashi je između ostalog istaknuo: „Čekalo se 70 godina na ovaj događaj, pričalo se o različitim lokacijama na periferiji, da bi, imajući u vidu značaj Nadbiskupije barske, koja je najstarija vjerska institucija u Crnoj Gori, donesena odluka u SO Bar 9. ožujka 2006. o ovoj lokaciji u centru Bara. Ovo je grad u kojem vjekovima ljudi raznih vjera žive u skladu, što je više od suživota”.

Pred kraj misnog slavlja aktualni nadbiskup mons. Roko Gjonlleshaj je rekao: „Zahvalan sam Bogu i svima koji su doprinijeli da izgradimo novu katedralu u Baru posvećenu Svetom Petru. Katedrala je postavljena u centru Bara i to će svim ljudima dobre volje pomoći da se još više zblizimo međusobno, da živimo sjedinjeni u radosti kao braća i sestre. Iz ovog svetog mjesta i od svetog hrama, džamije, svi zajedno možemo slaviti Boga. To je naša dužnost, ali nikada ne zaboravljajući naše ljude u potrebi, one koje traže Boga i one koje Bog šalje njima”.

Gradnja katedrale stajala je 3,56 milijuna eura, najveći među donatorima su bile crkvene organizacije i pojedinci iz Vatikana, Italije, Njemačke i SAD, a umjetničke radionice u Italiji, Albaniji, Njemačkoj i sa Kosova odradile su pojedine segmente unutar crkve.

Katedrala Svetog Petra Apostola gradila se punih jedanaest godina, nakon što je još 16. lipnja 2006. postavljen kamen temeljac, koji je blagoslovio kardinal Teodor McCarick. Službeno, nakon četiri godine pribavljanja dozvola i izrade projekta, 30. lipnja 2010. počela je njezina gradnja.

Nakon mise je upriličen zajednički ručak za sve prisutne.

U poslijepodnevnom satima, na poziv don Filipa Janjića, župnika u župi svetog Ivana Krstitelja u Budvi, banjolučki biskup mons. Franjo Komarica, predslavio je nedjeljnu misu. U koncelebraciji s biskupom i župnikom bio je i don Zlatko Matić, biskupov osobni tajnik. Na misi je sudjelovalo sedamdesetak vjernika od kojih su većina bili iz Poljske.

U homiliji biskup je ohrabrio prisutnu zajednicu u nasljedovanju Krista i njegove Radosne vijesti te ih potaknuo na „vjerodostojnost u svojoj svakodnevnicu”.

Nakon misnog slavlja biskup se zadržao s nekolicinom vjernika Poljaka, te im podijelio više knjiga na poljskom jeziku koje govore o dramatičnoj situaciji katolika i drugih na području BiH i osobito Banjolučke biskupije.

Sveta Stolica odlučno protiv kazetnog streljiva

Za potpuno provođenje Konvencije o kazetnom streljivu koje ugrožava ponajprije sigurnost civila, posebno djece, i to često godinama nakon što su ratni sukobi završili

Ženeva, 6.9.2017. (IKA) - Nadbiskup Ivan Jurković, stalni promatrač Svete Stolice pri Ujedinjenim narodima i drugim međunarodnim organizacijama u Ženevi, pozvao je u ime Svete Stolice na okončanje korištenja kazetnog oružja u svijetu. Govoreći na 7. skupštini država članica Konvencije o kazetnom streljivu, nadbiskup je pozvao sve države koje još nisu članice te konvencije da se priključe globalnim naporima i zajedničkom cilju izgradnje humanijeg i sigurnijeg svijeta u kojemu je više suradnje među državama. Opće pristajanje uz Konvenciju te poštivanje njezinih standarda doprinijet će ostvarenju održivog i cjelovitog ljudskog razvoja, ističe nadbiskup Jurković te poziva sve države da udvostruče svoje napore i nastave predano podupirati univerzalnost i potpuno provođenje Konvencije o kazetnom streljivu koje ugrožava ponajprije sigurnost civila, posebno djece, i to često godinama nakon što su ratni sukobi završili. Treba učiniti sve da kazetno streljivo nikada više ne bude uzrok ljudske patnje, istaknuo je predstavnik Svete Stolice.

Konvencija o kazetnom streljivu stupila na snagu 1. kolovoza 2010. godine, no neke su se zemlje, uključujući Kinu, Rusiju, Sjedinjene Američke Države, Indiju, Izrael, Južnu Koreju, Pakistan, Argentinu i Brazil, za vrijeme pregovora protivile Konvenciji, te je do danas nisu potpisale.

Česke Budejovice: Skup pastoranih teologa raspravljao o izazovima migracija

Simpozij je imao za cilj razmijeniti iskustva pastoralnog djelovanja mjesnih Crkava, te dati poticaj za daljnji razvoj praktično-teološkog migracijskog pastorala

Česke Budejovice, 6.9.2017. (IKA) – Pastoralni teolozi i teologinje iz Austrije, Bosne i Hercegovine, Češke, Gruzije, Hrvatske, Mađarske, Njemačke, Poljske, Slovačke, Slovenije i Ukrajine okupili su se od 3. do 6. rujna u Českim Budejovicama, te raspravljali o dolasku u Europu ljudi koji dolaze iz ratom zahvaćenih područja, te traže zaštitu.

Simpozij, koji su poduprli Renovabis i Energie Steiermark, imao je za cilj razmijeniti iskustva pastoralnog djelovanja mjesnih Crkava, te dati poticaj za daljnji razvoj praktično-teološkog migracijskog pastorala.

Polazna točka za ova razmišljanja sačinjavaju ankete. Na temelju anketa iz Slovačke (Josef Žuffa), Češke (Michal Opatrny) i Austrije (Paul M. Zulehner) postaje jasno da i osobe bliske Crkvi imaju razne osjećaje prema izbjeglicama: poput odbijanja, sumnje i dobrodošlice.

Andras Mate-Toth je govoreći o migrantima koji iz Istočne Europe dolaze u Zapadnu, naglasio kako oni imaju „ranjenu povijest”. S povijesnim ranama i autoritarizmom povezani su razni strahovi, a čim se više strahova nalazi u osobi i kulturi, tim više takvi ljudi odbijaju osobe koje traže zaštitu. Strahovi desolidariziraju, također u izbjegličkoj politici. Stoga je zabrinjavajuće da neki političari šire strahove, umjesto da se na mudar način bave migracijskom politikom. Zadaća pastorala Crkve je sve činiti da se strahovi smanje. Tu spada i hrabrost crkvenog vodstva u pridobivanju vlastitih vlada koje bi trebala poticati politiku povjerenja, a ne politiku straha.

Također se govorilo i o temi „Muslimanske izbjeglice –

obogaćenje ili prijatnija" i strahu od islama. O ovoj temi izvijestili su stručnjaci Martin Klapetek i Agata Nalborczyk koji su ustvrdili, kako je strah od islamizacije jedan od argumenata mnogih vlada, a onda i crkvenih vodstava da se ne prihvaćaju migranti, a ako da, onda (po anketama iz Slovačke i Češke) samo kršćani, npr. iz Sirije. Predrasude da islam sada prvi put dolazi u Europu i da želi tu preuzeti vlast uklonjene su brojnim povijesnim i aktualnim činjenicama. Naime, islam nije novi fenomen u Europi, jer se pojavio imigracijom (gastarbajteri) u Zapadnoj Europi u drugoj polovici 20. stoljeća. Najveći broj muslimana u današnjoj Zapadnoj Europi potomci su upravo tih radnika.

Na skupu je zapaženo predavanje imala Regina Polak koja je u teologiji migracije međunarodno priznata stručnjakinja. U predavanju pod naslovom „Migracija - povratak Bogu i njegovom socijalnom uređenju" naglasila je da je etički monoteizam dobrim dijelom nastao sučeljavanjem s fenomenima bijega i migracije u kojima se vidio smisao i nada.

Maciej Ostrowski se osvrnuo na službena crkvena stajalištima vezana uz temu izbjeglištva i migracije. Posebno je ukazao na nedovoljno poznati dokument Svete Stolice „U izbjeglicama i nasilno protjeranima prihvatiti Krista (2013)". Michaela C. Hastetter se osvrnula na osetila pastoral krštenja u vremenima migracije, a Dariusz Lipiec je govorio o migrantima u župnim zajednicama.

U zaključku skupa, izražena je želja pastoralnih teologa i teologinja da crkvena vodstva prihvate migraciju kao od Boga dani „znak vremena", jer tako migranti koji traže zaštitu za nas postaju bogatstvo, potiču našu ljudskost i jačaju zajedništvo u župnim zajednicama i redovima. „Mi ih ne smijemo promatrati samo kao prijatnu našem blagostanju i našoj sigurnosti, nego također i kao obogaćenje naše kulture i vjere. K tome, crkvena vodstva trebaju poticati vlade svojih zemalja da potiču svoje stanovništvo u zalaganju za ljudskost. Kod toga trebaju upotrebljavati ' jezik ljudskih prava i jedinstva, jezik jednog svijeta i jednog čovječanstva na njemu', te 'jezik rastuće pravednosti i sigurnog mira". U zaključcima se ističe da je dodatna zadaća Crkve gradnja mostova između suprotstavljenih strana, njihovo poticanje na razgovor kao i borba protiv etiketiranja. Naglašava se i važnost da se kršćani ohrabre za susret licem u lice s ljudima koji traže zaštitu, a među njima i s muslimanima. „Takvi susreti nose snagu koja razbija predrasude o strancima, izbjeglicama i islamu, te u osobama koje traže zaštitu prije svega spoznaju ljude koji ne samo da imaju pravo na azil, nego preko kojih se može spoznati uskrslu Gospodin koji nam na spasonosni način dolazi u susret", stoji u zaključcima.

Polazeći od činjenice da strahovi desolidariziraju, a „bez solidarnosti nema pravednog svijeta i svjetskog mira", pastoralni teolozi i teologinje traže od svih odgovornih u medijima i politici da ne raspiruju strah, već da sudjeluju u europskoj i međunarodnoj politici otklanjanja uzroka izbjeglištva. „Tko širi strah, možda će dobiti izbore, ali će prokockati šansu za pravednu i mirnu budućnost. Dušobrižništvo u mjesnim Crkvama, a također i pastoralna teologija kao znanost trebaju se u budućnosti još više posvetiti uzrocima straha, njihovom iscjeljenju i time povezanim razvojem povjerenja i pouzdanja", istaknuto je sa skupa pastoralnih teologa.

Meksiko: Katolička Crkva na meti kriminalnih napada

Od godine 1994. u toj su zemlji ubijena 62 svećenika

Ciudad de Mexico, 7.9.2017. (IKA) – Katolička Crkva u Meksiku već je godinama meta kriminalnih napada. Od

godine 1994. u toj su zemlji ubijena 62 svećenika, a samo od 2000. do 2014. život je izgubilo 15 svećenika. Prema službenim podacima u god. 2015. bilo je više od 800 napada na vjerske zajednice i objekte, rekao je glasnogovornik meksičkog ogranka „Crkva u nevolji" Dominik Kustura u razgovoru za portal "El Sol del Centro". Povod razgovoru bio je tjedan posvećen molitvi za progonjenu Crkvu, izvještava Kathpress. Kustura ističe da se većinom radilo o pljačkama ili o napadima iz prosvjeda, no da bi se objasnili razlozi napada na svećenike trebalo bi govoriti o svakom slučaju pojedinačno. Unatoč napadima Evanđelje nema alternative, a svećenici u Meksiku ne smiju šutjeti o problemima koji pogađaju stanovništvo zemlje, ističe Kustura.

Papa uputio brzojav sućuti povodom smrti kardinala Caffarre

Vatikan, 8.9.2017. (IKA) – Papa Franjo uputio je brzojav sućuti povodom smrti umirovljenog bolonjskog nadbiskupa kardinala Carla Caffarre.

„S tugom sam primio vijest o smrti kardinala Carla Caffarre. Želim izraziti Vama, cijeloj biskupijskoj zajednici u Bologni i članovima obitelji iskreno sudioništvo u njihovoj boli. Sjećam se s ljubavlju ovog voljenog brata u biskupstvu, koji je radosno služio evanđelju i snažno ljubio Crkvu, te se sa zahvalnošću spominjem velikodušnog pastoralnog rada koji je obavljao isprva kao utemeljitelj i profesor na Papinskom institutu Ivan Pavao II. za studij braka i obitelji, a zatim kao marljivi pastir nadbiskupije Ferrara-Comacchio te kasnije kao brižni i mudri upravitelj te nadbiskupije. Uzdižem žarke molitve Gospodinu da, po zagovoru Blažene Djevice Marije i svetog Petronija, primi tog svog vjernog slugu i velikog pastira u nebeski Jeruzalem, te od srca Vama, dragoj crkvi u Bologni i svima koji su ga poznavali i cijenili udjeljujem apostolski blagoslov", kaže se u Papinu brzojavu sućuti povodom kardinala Caffarre upućenom bolonjskom nadbiskupu mons. Matteu Mariji Zuppiju.

Objavljen motuproprij pape Franjo o prijevodima liturgijskih tekstova

Vatikan, 9.9.2017. (IKA) - Papino apostolsko pismo u obliku motuproprija, naslovljeno „Magnum principium", a tiče se prijevoda liturgijskih tekstova, objavljeno je 9. rujna. Uzimajući u obzir iskustvo Drugog vatikanskog sabora u pogledu liturgijskih prijevoda – stoji u dokumentu – činilo se prikladnim da se neka načela, koja potječu iz tog razdoblja, jasnije utvrde i provedu u praksi.

Prema Kongregaciji za bogoštovlje i sakramentalnu stegu motuproprij „Magnum principium" mijenja određene norme kanona 838. Zakonika kanonskog prava, koje se tiču prijevoda liturgijskih tekstova na suvremene jezike, izvještava Radio Vatikan.

U zasebnom se komentaru Kongregacije za bogoštovlje i sakramentalnu stegu na spomenuti dokument ističe kako je svrha promjena bolje odrediti uloge Apostolske Stolice i biskupskih konferencija poštujući njihove odgovarajuće nadležnosti koje su različite, a opet se nadopunjuju. Oni su pozvani surađivati u duhu dijaloga kad je riječ o prevođenju svojstvenih latinskih knjiga, kao i u bilo kakvim možebitnim prilagodabama koje bi se ticale obreda i tekstova. U susretu liturgije i kulture – stoji nadalje u komentaru – Apostolska je Stolica pozvana pregledati i vrjednovati takve prilagodbe kako bi se sačuvalo bitno jedinstvo rimskog obreda.

Uzimajući u obzir veliku odgovornost prevođenja koja je povjerena biskupskim konferencijama, sam motuproprij

ističe kako te konferencije moraju zajamčiti i utvrditi da se, osiguravajući karakter svakog jezika, smisao izvornog teksta prenese potpuno i vjerno.

U zaključku motuproprija stoji da će Kongregacija za bogoštovlje i sakramentalnu stegu također izmijeniti svoja pravila i propise na temelju nove stege te će pomoći biskupskim konferencijama obavljati njihovu zadaću.

Papa Franjo pohodio Kolumbiju

Bogota, Vatikan, 11.9.2017. (IKA) – „Učinimo prvi korak” bilo je geslo pastoralnog pohoda pape Franje od 6. do 11. rujna Kolumbiji kamo je putovao, kako je sam isticao, kao hodočasnik pomirenja. Na putu prema toj zemlji, Papa je u zrakoplovu zahvalio novinarima što će pratiti „putovanje koje će isto tako Kolumbiji koristiti kako bi nastavila ići naprijed, na putu mira”. Novinare je potaknuo na molitvu na tu nakanu, kao i na molitvu za Venezuelu, koju će nadletjeti, „kako bi se uspostavio dijalog i da se ta zemlja, putem dijaloga sa svima, stabilizira”.

Po izlasku iz zrakoplova Papu je dočekaio kolumbijski predsjednik Juan Manuel Santos sa suprugom. Na dočeku su bili i predstavnici političke i građanske vlasti u zemlji, kao i neki od kolumbijskih biskupa, te skupina od oko tisuću vjernika. Također je bila nazočna i skupina invalida, vojnike i žrtava građanskog rata koje je Papa posebno pozdravio. Po završetku svečanosti dobrodošlice, Papa se papamobilom u društvu bogotskog nadbiskupa kardinala Rubena Salazara Gomeza, kolumbijskog primasa i predsjednika CELAM-a uputio prema Apostolskoj nuncijaturi, gdje je boravio tijekom svog pohoda Kolumbiji. Na putu kojim je prolazio papamobil Papu su pozdravljale stotine tisuća ljudi. Po dolasku dočekala ga je skupina vjernika koja je izvodila tradicionalne kolumbijske pjesme i plesove. Među njima je bila i skupina djece i mladih koji žive na ulici, ovisni su o drogi ili žive u bijedi. Oni su Papi darovali „kolumbijsku ruanu”, tipični mjesni pončo. Papa ih je pozvao da nikada ne izgube radost i nadu, da ne dopuste „da ih itko prevvari i ukrade im nadu”.

„Dolazim u Kolumbiju stopama svojih prethodnika bl. Pavla VI. i sv. Ivana Pavla II., te sam poput njih i ja potaknut željom da sa svojom kolumbijskom braćom i sestrama podijelim dar vjere koja se snažno ukorijenila u ovim krajevima, te nadu koja kuca u srcima sviju. Samo putem vjere i nade možemo nadvladati brojne nedaće koje susrećemo na putu te izgraditi zemlju koja je domovina i dom svim Kolumbijcima”, rekao je papa Franjo 7. rujna za vrijeme susreta s kolumbijskim vlastima. Papa je izrazio svoje zadovoljstvo onime što se svih ovih godina učinilo kako bi se okončao oružani sukob u toj zemlji i da bi se potražili putovi pomirenja. Potaknuo je predstavnike vlasti da svoj pogled usmjere prema marginaliziranim, isključenim i odbačenim, te je istaknuo da su svi potrebni u stvaranju i oblikovanju društva, a ne samo „čistokrvni”. Podsjetio je kako je Crkva, vjerna svom poslanju, posvećena miru, pravdi i dobru sviju te je svjesna kako su načela Evanđelja značajna dimenzija društvenog tkiva Kolumbije, stoga i može mnogo doprinijeti rastu zemlje; naročito je sveto poštovanje ljudskoga života, iznad svega najslabijih i najranjivijih, ugaoni kamen u oblikovanju društva koje je slobodno od nasilja.

Misa u parku Simon Bolivar

Predvođeci misu u Parku Simon Bolivar, Papa je upozorio kako u Kolumbiji „postoje guste tmine koje prijete i razaraju života: tama nepravde i društvene nejednakosti; korupcijska tama osobnih ili grupnih interesa onih koji na sebičan i neobuzdan način troše ono što je namijenjeno dobru sviju;

tama nepoštivanja ljudskog života koja svakodnevno odnosi živote tolikih nevinih, čiji krik vapi u nebo; tama žedi za osvetom i mržnjom koja okrvavljuje ruke onih koji sami uzimaju pravdu u svoje ruke; tama onih koji su neosjetljivi na patnju i bol tolikih žrtava”. No, „sve te tmine Isus raspršuje i uništava svojom zapovijedi na Petrovoj lađi: 'Izvezi na pučinu'. Postoji potreba da jedni druge zovemo, da jedni drugima šaljemo znakove, poput ribara, da se ponovno smatramo braćom, suputnicima, članovima onog zajedničkog poduhvata koji je domovina. Pozvani smo dozivati jedni druge da nitko ne ostane prepušten na milost i nemilost oluji; uvesti u lađu sve obitelji, to svetište života; otvoriti prostor zajedničkom dobru iznad sitnih i pojedinačnih interesa, preuzeti brigu za najslabije promičući njihova prava”.

Poruka južnoameričkim biskupima

Na susretu sa članovima Vijeća biskupskih konferencija zemalja Latinske Amerike (CELAM) održanom u apostolskoj nuncijaturi Papa je potvrdio svoje povjerenje u CELAM i podsjetio prisutne da je poslanje toga tijela da Isusovu poruku spasenja stavi u središte same Crkve „što ga čini kriterijem za mjerenje djelotvornosti njezinih struktura, rezultata njenih napora, plodnosti svojih poslužitelja i radosti koju budu probudili.” Naglasio je ulogu CELAM-a u poticanju unutarkontinentalnog jedinstva u Crkvi i širem društvu, te je pohvalio rad na izgradnji mostova, rušenju zidova, integraciji raznolikosti i promicanju susreta i dijaloga. Pozvao je biskupe da ulaže vrijeme i sredstva u osposobljavanje mladih i osnaživanje katoličkih laika koje je u Crkvi opisao kao protagoniste. A snažne je riječi uputio u pogledu uloge žena, jer „ako se nadamo novom i živom poglavljju vjere, na ovom kontinentu, to nećemo moći ostvariti bez žena.”

Susret s mladima: „Ne dopustite da vam itko oduzme radost”

Oko 22 tisuće mladih koji su se okupili na Trgu Bolivar u Bogoti, papa Franjo je ohrabrio da se ne boje budućnosti i da se usude sanjati velike stvari. Pozvao ih je da ostvare taj san mirne budućnosti za Kolumbiju te im je kazao da je njegova prisutnost u njihovoj zemlji konkretan znak ohrabrenja i potpore u ovom ključnom trenutku u kojem su svi Kolumbijci pozvani nadvladati strah i podjele. „Ne dopustite da vam itko oduzme radost, pazite na tu radost koja ujedinjuje sve u spoznaji da je plamen Isusove ljubavi dovoljan da zapali čitav svijet”. Govoreći o mirovnom procesu, Papa je rekao da mladost osposobljava da oprostimo i iza sebe ostavimo ono što nas je povrijedilo kako bismo usmjerili pogled prema budućnosti bez tereta mržnje. Kolumbija vas treba!, poručio je mladima.

Molitveni susret nacionalnog pomirenja

Sudjelujući 8. rujna na Molitvenom susretu nacionalnoga pomirenja, u kolumbijskom gradu Villavicencio na kojem su svi bili odjeveni u bijelo – boju mira, Papa je pažljivo slušao osobna svjedočanstva žrtava, kao i počinitelja nasilja, njihove jezive pripovijesti o patnji i zlostavljanju, koje su djelovale kao ljekovite uspomene, u nastojanju da se prevladaju i da podijeljeni narod ujedine, radi dobra sve njegove djece. Papa Franjo je zatim rekao kako u Villavicencio nije došao kako bi im rekao što trebaju činiti, nego da zajedno s njima plače i zagrli ih, dok oni svojoj zemlji pomažu da napravi prvi, težak, ali i temeljni korak prema miru. Posvijestio je nazočnima kako smo svi potrebni ljubavi i oprosta. Papa je saslušao i pripovijesti bivših gerilaca Deisy i Juana Carlosa, zahvalivši im na svjedočanstvu koje nam svima pomaže da shvatimo da su i oni također 'žrtve' i da – i za one koji su činili krivo – ima nade.

Proglašeni novi kolumbijski blaženici

U Villavicenciju Papa je predvodio svečanu misu na blagdan Male Gospe, te je blaženima proglasio o. Pedra Marija Ramireza Ramosa i biskupa Jesusa Emilija Jaramilla Monsalvea.

Za dvojicu katoličkih svećenika – biskupa Jaramilla Monsalvea i o. Ramíreza Ramosa – papa Franjo je kazao da obojica predstavljaju znak želje naroda koji želi izaći iz močvare nasilja i ogorčenosti. U propovijedi je istaknuo i druge bitne točke za pomirenje, a među njima i potrebu nadilaženja šovinističkog stava prema ženama.

Papa je na misi u kolumbijskom gradu Medellinu 9. rujna pozvao subraću svećenike da budu poput Isusa koji je gledao iznad krute doktrine, skrbeći o grješnicima i prihvaćajući ih. Papa Franjo je također istaknuo kako Crkva nije carina, već joj trebaju otvorena vrata. Na misnom je slavju sudjelovalo oko milijun ljudi, a velika je većina bila odjevena u bijelo, boju mira. Papa je, slijedeći geslo svog pohoda, potaknuo sve Kolumbijce da se uključe pomažući jedni drugima i da prigrle djela nenasilja, pomirenja i mira.

Susret s osobama posvećenog života

Na susretu s oko 12 tisuća svećenika, redovnika, redovnica, posvećenih laika, sjemeništaraca i njihovih obitelji na trgu „La Macarena” u Medellinu, gradu koji je nekoć bio središte moćnog trgovca drogom Pabla Escobara, Papa je osudio trgovce drogom koji nastavljaju uništavati živote tolikih mladih ljudi. Prisutne je pozvao da se mole za obraćenje srca trgovaca drogom kako bi zatražili oprost od Gospodina što su uništili živote tolikih mladića i djevojaka, te da prate nove generacije na putu preporoda i nade. Kler je upozorio, da vrag prečesto pronalazi put do njihovih srca „kroz njihove džepove”. Korupcija se širi na takav način – upozorio je papa Franjo – nikad se nemojte navezati na materijalne stvari. Istaknuo je da se ne može služiti Bogu i bogatstvu te ih je potaknuo da nikad ne iskoriste svoj svećenički ili redovnički položaj i velikodušnost vjernika kako bi postigli materijalna bogatstva ili da bi ih se služilo. A u snažnoj osudi spolnog zlostavljanja od strane svećenika, Papa je oštro kritizirao „otrov laži i skrivenih stvari”, manipuliranje i zlostavljanje Božjega naroda, najranjivijih članova Božjega puka, posebice starijih i djece. „Tog otrova ne smije biti u našim zajednicama, svaka se grana koja ne donosi roda mora odsjeći”.

Nakon mise u Medellínu Papa se susreo sa skupinom učenika zaklade papinskoga prava Scholas Occurrentes. Riječ je o međunarodnoj mreži javnih i privatnih škola, ustanovljenoj prije više od 20 godina u Argentini, na poticaj tadašnjega nadbiskupa Bergoglia. Te su škole takozvane 'škole susreta', stvarnost koja je danas ukorijenjena u cijelomu svijetu, a čija je lozinka 'ne isključivanju, da uključivanju'

Susret s djecom

Tri stotine djece dočekalo je Papu u Obiteljskom domu San Jose u Medellínu, kojim upravlja tamošnja biskupija, a u kojemu su zbrinuta napuštena djeca i djeca žrtve nasilja. Osvrćući se upravo na te stvarnosti, Papa je napomenuo kako vidjeti djecu koja trpe duši nanosi veliku bol, jer su oni Isusovi miljenici. „Ne možemo prihvatiti da se s njima surovo postupa, da ih se lišava prava na mirno i radosno djetinjstvo, da im se niječe budućnost nade”.

Cartagena: Pohod svetištu sv. Petra Clavera

Posljednji dan boravka u Kolumbiji, Papa je proveo u Cartageni. Pohodio je crkvu i svetište sv. Petra Clavera i tom prigodom izmolio s okupljenima nedjeljni Angelus, a potom se obratio vjernicima riječima „S ovoga mjesta želim zajamčiti svima svoju molitvu za sve zemlje Južne Amerike, a na osobit način za Venezuelu. Izražavam svoju blizinu svakom od sinova i kćeri te ljubljene zemlje, kao i onima

koji su pronašli gostoljubiv dom u Kolumbiji. Iz ovoga grada, sjedišta ljudskih prava, upućujem apel da se odbaci svako nasilje u političkom životu i da se pronađe rješenje za tešku krizu koja se proživljava i koja pogađa sve, osobito najsiromašnije u društvu i one koji su u najnepovoljnijem položaju”.

Na kraju boravka u Kolumbiji, Papa je u Cartageni blagoslovio temeljni kamen za kuću za beskućnike, te predvodio misu. „Nitko nije toliko izgubljen da ne zavrjeđuje našu skrb, našu blizinu i naše oprostjenje”, rekao je Papa. Podsjetivši na mukotrpan put koji je prošla Kolumbija na putu prema miru, Papa je istaknuo kako nije bilo dovoljno da se dvije sukobljene strane približe i razgovaraju, već je bilo potrebno da se uključe mnogi drugi akteri u taj dijalog”. Osvrnuo se i na pitanje trgovine drogom, uništavanja prirodnih dobara i onečišćenje, zatim „tragediju izrabljivanja osoba u svijetu rada” ali i ilegalnu trgovinu novcem.

Na kraju mise Papa je osvrćući se na proteklih pet dana pohoda Kolumbiji rekao: „Bili su to lijepi i intenzivni dani u kojima sam imao priliku susresti mnoge osobe i upoznati mnoge stvarnosti koje su mi dotakle srce. Bilo mi je lijepo s vama!”.

Po povratku u Rim, na putu iz zračne luke prema Vatikanu, papa Franjo se uputio u baziliku Svete Marije Velike kako bi zahvalio Blaženoj Djevici Mariji.

Prilog dokumenti

Zajednička poruka pape Franje i ekumenskog patrijarha Bartolomeja prigodom proslave III. svjetskog dana molitve za skrb o stvorenom svijetu, 1. rujna 2017.

Izveštaj o stvaranju pruža nam panoramski pogled na svijet. Sveto pismo otkriva da je Bog "u početku" želio čovjeka za suradnika u očuvanju i zaštiti prirodnog okoliša. U početku, kao što čitamo u Postanku, "još nije bilo nikakva poljskoga grmlja po zemlji, još ne bijaše niklo nikakvo poljsko bilje, jer Jahve, Bog, još ne pusti dažda na zemlju i nije bilo čovjeka da zemlju obrađuje" (2, 5). Zemlja nam je povjerena kao uzvišeni dar i naslijeđe, za koje smo svi odgovorni sve dok "na kraju" sve na nebu i na zemlji ne bude obnovljeno u Kristu (Ef 1, 10). Naše ljudsko dostojanstvo i dobrobit duboko su povezani s našom brigom za čitav stvoreni svijet.

Međutim, "u međuvremenu", povijest svijeta pokazuje drukčiju stvarnost. Ona otkriva moralno pustošenje gdje naši stavovi i ponašanje prema stvorenom svijetu potamnjuju naš poziv da budemo Božji suradnici. Naša sklonost da prekidamo osjetljive i uravnotežene ekosustave na svijetu, naša nezasićena želja za manipulacijom i nadzorom nad ograničenim dobrima planeta i naša pohlepa za neograničenim izvlačenjem zarade na tržištima – sve to nas je otuđilo od izvornog nauma stvaranja. Više ne poštujemo prirodu kao zajednički dar, već je, naprotiv, smatramo privatnim posjedom. Više ne postupamo s prirodom prijateljski i zaštitnički, već samovoljno njome gospodarimo kako bismo jačali naše strukture.

Posljedice ovog alternativnog pogleda na svijet su tragične i trajne. Ljudski i prirodni okoliš zajedno propadaju, a tim propadanjem planeta najteže su pogođene najranjivije osobe. Utjecaj klimatskih promjena pogađa prije svega one koji grcaju u siromaštvu u svakom kutku svijeta. Naša obveza da se odgovorno služimo zemaljskim dobrima podrazumijeva prepoznavanje i poštivanje svih ljudi i svih živih bića. Hitan poziv i izazov da skrbimo o stvorenom svijetu predstavljaju poziv čitavom čovječanstvu da radi na održivom i cjelovitom razvoju.

Stoga, ujedinjeni istom brigom za svijetom koji je Bog stvorio i priznajući da je zemlja zajedničko dobro, usrdno pozivamo sve ljude dobre volje da dana 1. rujna izdvoje vremena za molitvu za okoliš. O toj prigodi želimo zahvaliti dobrohotnom Stvoritelju za veličanstveni dar stvorenog svijeta i obvezati se da ćemo za njega skrbiti i čuvati ga radi budućih naraštaja. Najposlije, znamo da radimo uzalud ako Gospodin nije uz nas (usp. Ps 126/127), ako molitva nije u središtu našega promišljanja i proslava. Naime, cilj naše molitve je promijeniti način na koji promatramo svijet kako bismo promijenili način na koji se ophodimo prema njemu. Cilj koji si postavljamo je smoći hrabrosti prihvatiti veću jednostavnost i solidarnost u našem načinu življenja.

Onima koji su na važnim položajima u društvu, gospodarstvu, politici i kulturi upućujemo hitan apel da odgovorno osluhnu krik zemlju i da odgovore na potrebe marginaliziranih, ali prije svega da odgovore na molbu mnogih i podrže globalni konsenzus za oporavak našeg ranjenog svijeta. Uvjereni smo da nema iskrenog i trajnog rješenja za izazov ekološke krize i klimatskih promjena bez složnog i kolektivnog odgovora, bez zajedničke odgovornosti u kojoj će se voditi računa i o do sada učinjenom, te bez davanja prioriteta solidarnosti i služenju.

Iz Vatikana i Fanara, 1. rujna 2017.

Papa Franjo i ekumenski patrijarh Bartolomej

Gospodin nas uči primjerom poniznih

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u crkvi Sv. Petra Clavera u Cartageni, nedjelja 10. rujna 2017.

Draga braćo i sestre!

Netom prije ulaska u ovu crkvu, gdje se čuvaju relikvije sv. Petra Clavera, blagoslovio sam kamene temeljce dviju ustanova namijenjenih osobama koje su u velikim potrebama i posjetio sam dom gospođe Lorenze gdje svakodnevno prima mnogu našu braću i sestre i daje im hranu i ljubav. Ti su susreti ostavili na mene dubok dojam, jer se tamo može rukom dotaknuti Božju ljubav koja postaje konkretna, svakodnevna.

Zajedno ćemo izmoliti Angelus, spominjući se utjelovljenja Riječi. Mislimo pritom na Mariju, koja je začela Isusa i donijela ga na svijet. Danas razmišljamo o njoj kao Gospi od Chiquinquire. Kao što znate, dugo je vremena ta slika bila napuštena, boje su na njoj izbledjele i bila je polomljena i rasparana. S njom se postupalo kao s komadom stare vrece, bez ikakvog poštovanja, sve dok nije završila među odbačenim stvarima.

Tada je jednostavna žena, koja se prema tradiciji zvala María Ramos, prva štovateljica Djevice iz Chiquinquire, vidjela nešto drugo na platnu. Imala je hrabrosti i vjere da uzme sa sobom tu oštećenu sliku koja je dugo vremena propadala na jednom zabačenom mjestu, vrativši joj izgublenu vrijednost. Znala je pronaći i odati štovanje Mariji, koja je nosila Sina u svojim rukama, upravo u onom predmetu koji je za druge bio prezren i beskoristan.

Na taj je način postala paradigma svih onih koji, na različite načine, nastoje vratiti dostojanstvo brata koji je pao zbog boli izazvanih ranama života, onih koji se ne predaju i rade na tome da im izgrade dostojanstven dom, da im pomažu u njihovim prijekim potrebama i, prije svega, mole ustrajno da oni ponovo zadobiju sjaj Božje djece koji im je silom oduzet. Gospodin nas uči primjerom poniznih i onih koji su u očima svijeta bezvrijedni. Ako je Mariji Ramos, jednostavnoj ženi, dao milost prihvaćanja slike Djevice u siromaštvu tog oštećenog platna, Isabeli, domorotkinji, i njezinu sinu Miguelu, udijelio je dar da budu prvi koji će vidjeti preobraženo i obnovljeno platno s likom Djevice. Oni su bili prvi koji su jednostavnim očima vidjeli taj komad tkanine u potpuno novom sjaju, i u njemu sjaj božanske svjetlosti koja sve pretvara i čini sve novo. Siromašni, ponizni su ti koji kontempliraju Božju prisutnost, oni kojima se objavljuje otajstvo Božje ljubavi s većom jasnoćom. Oni, siromašni i jednostavni, bili su prvi koji su vidjeli Djevicu iz Chiquinquire i postali njezini vjerovjesnici, navjestitelji Djevičine ljepote i svetosti.

U ovoj ćemo se crkvi moliti Mariji, koja je samu sebe nazvala "službenicom Gospodnjom", i sv. Petru Claveru, "vječnom robu crnaca", kako je samog sebe prozvaao na dan polaganja svojih svećanih zavjeta. On je dočekivao brodove koji su dolazili iz Afrike na glavno tržište robova novog svijeta. Mnogo puta ih je samo pozdravljao gestama, evangelizacijskim gestama, jer nije mogao drukčije s njima komunicirati, budući da su govorili različitim jezicima. Ali nježnost nadilaze sve jezike i sveti Petar Claver je dobro znao da je jezik ljubavi i milosrđa svima razumljiv. Ljubav pomaže razumjeti istinu i istina zahtijeva geste ljubavi: idu zajedno, ne mogu se razdvajati. Kad bi osjetio odbojnost prema njima – jer su ti jadni ljudi dolazili u stanju koje je kod čovjeka izazivalo odbojnost – Peter Claver ljubio bi im rane.

Strog i čovjekoljubiv do junaštva, nakon što je pružio utjehu u samoći stotinama tisuća ljudi, nije umro čašćen, štoviše, pao je u zaborav i proveo je posljednje četiri godine svog života bolestan, zatvoren u svojoj sobici i u zastrašujućem stanju napuštenosti. Tako plaća svijet; Bog mu je uzvratio na drugi način.

Doista, sveti Petar Claver je svjedočio na izvanredan način odgovornost i pozornost koju svaki od nas mora imati za svoju braću. Taj svećenik je od drugih krivo optužen da je bio nediskretan u svojoj revnosti i morao se suočiti s oštrim kritikama i upornom protivljenju onih koji su strahovali da će njegovo služenje ugroziti bogatu trgovinu robovima.

I dan-danas, u Kolumbiji i čitavom svijetu, milijuni ljudi su žrtve trgovine robljem, ili prose malo čovještva, trenutak nježnosti, otiskuju se na more ili daju se ne put jer su izgubili sve, počevši od vlastitog dostojanstva i svojih prava.

María iz Chiquinquire i Petar Claver pozivaju nas da radimo za dostojanstvo naše braće, posebno za siromašne i odbačene od društva, za one koji su napušteni, za iseljenike, za one koji su izloženi nasilju i trgovini ljudima. Svi oni imaju svoje dostojanstvo i živa su slika Boga. Svi smo mi stvoreni na sliku i priliku Božju i sve nas Djevica drži u svojoj rukama kao ljubljenu djecu.

Uputimo sada svoju molitvu Djevici Majci da nam pomogne otkriti Božje lice u svakom muškarcu i ženi našeg doba.

Angelus Domini...

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

s ovoga mjesta želim zajamčiti svima svoju molitvu za sve zemlje Južne Amerike, a na osobit način za Venezuelu. Izražavam svoju blizinu svakom od sinova i kćeri te ljubljene zemlje, kao i onima koji su pronašli svoj dom u Kolumbiji. Iz ovoga grada, sjedišta ljudskih prava, upućujem apel da se odbaci svako nasilje u političkom životu i da se pronađe rješenje za tešku krizu koja se proživljava i koja pogađa sve, osobito najsiromašnije u društvu i one koji su u najnepovoljnijem položaju. Neka Djevice Marija zagovara za sve potrebe svijeta i svakog od svoje djece.

Pozdravljam također sve vas ovdje prisutne, koji ste došli iz različitih krajeva, kao i one koji prate ovaj pohod putem radija i televizije. Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene.